

DRUGAČIJI

ŠKOLSKI LIST II. GIMNAZIJE | SPLIT
VELJAČA 2020., GODINA III.

DOKLE
OVAKO?

Reforma obrazovanja

Školske ljubavi

INTERVJU:

Dino Rađa

podlistak DrugArt

Tema broja:
REVOLUCIJA



SADRŽAJ

Riječ urednice	3	Predavanja nobelovaca	40
1. REFORMA ŠKOLSTVA		Nekad zabranjena, danas kanon	41
Prvaši, kakva vam je reforma?	4	Kugla škakljivih pitanja	41
2. SKITALICA		<i>Meštrović battle</i> u znaku prijateljstva i suradnje	42
Barcelona za pamćenje	5	Zdravi i sigurni, bez droge i alkohola	43
Da ne bi bilo BBB, otišli smo i u Prag	6	Najluđi dan u školi	44
Ex(cellent)!	7	Kutija istine	44
Romantična Italija	8	Terenska u Zvezdano selo Mosor	44
U Gradu Svjetlosti	9	5. MATURALNA ZABAVA	
Roma e amore: studijsko putovanje u Rim	10	Bajkovita večer	46
U Gospinoj školi	11	6. RODU GLAS	
Katar – neki drugi svijet	12	Dvostruki oskarovac	50
3. TEMA BROJA		Po(e)zitivna pjesnička praksa	51
Uvodna riječ o revoluciji	13	Kad se posao pretoči u književno djelo	52
Koeficijent dostojanstva	14	Ako je suditi po premijernom nastupu, čeka nas sjajna budućnost	53
Greta Thunberg i Malala Yousafzai – zapamtite ta imena	16	7. RAZMIŠLJA(J)MO	
Mladi za spas planeta	18	Čovjek – biće slobode ili sudbine?	54
Feminizam: savršen razgovor za kolutanje očima	20	Peter Handke – ugledni književnik ili zakleti miloševićevac?	56
I Split spašava svijet	23	Kako su mediji utjecali na društvenu percepciju predsjedničkih kandidata	57
Od gospodskog ljubljenja ruku do parada ponosa	24	8. ŠKOLOVANJE (I ŠKOLSKO PRIGOVARANJE)	
Slabovidna sam i ista sam kao i (s)vi	26	Dramska družina Druge: Prešutni ponos	58
U životu prolazi samo buntovan pas	27	Ema Bodrožić-Selak, prof. hrvatskoga	59
Potter na lomači	28	Sanda Ilić, prof. matematike i fizike	60
4. ZBIVANKA		Nedjeljko Anić, prof. povijesti i likovne umjetnosti	60
Svjetski dan voda	29	Branka Biškić, prof. povijesti i sociologije	61
Dan njemačkoga jezika	29	Kad se u snovima posvađaju jezici	62
Vozi se busom, ali ne budi torba!	30	Kad ti zaljubljenost okrene svijet naglavačke	63
Lov na blago unutar zidina palače	32	9. VOLONTERSKI KUTAK	
Znaš matišu i kemiju – znaš ubojicu!	34	72 sata čiste sreće	64
Učeničko predavanje profesorima – za pamćenje!	34	A di su oni – zna se!	64
Zlatna večer matematike	35	Humanitarci i volonteri na djelu	65
Matematika je in	35	10. SPORT(N)AŠI	66
Boje su u nama!	36	Za uspjeh ti treba rad i ogledalo. I noga u gu**cu.	66
Posjet muslimanskom molitvenom prostoru	36	Sportske je uspjehe gušt pratiti ove godine	68
Kako osvojiti 3,14 kg bombona ± 1%	37	Cheerleading	70
Baština u režiji Umjetničke akademije i Druge gimnazije	37	11. NAŠA PREPORUKA, VAŠ ODABIR	
Večer francuske kulture	38	Mjesto na kojemu opet postaješ dijete	72
Projekt s ciljem – izrada kalendara	38	<i>Macbeth</i> – krvavo dobra predstava	73
Dani frankofonije	39	Ča ovaj Split drami!	74
Dani kruha	39	12. ZABAVA	75



Lea Lozančić, 4.f

Riječ urednice

njihovu popularnom projektu Bus znanja, ali i o projektu *Meštrović battle*, predavanjima koja su učenici održali na PMF-u ili igri Room Escape organiziranoj u školi. Naziv *Druga putnička* opravdali smo i ove godine jer se putovalo na studijska putovanja u sve zemlje čije jezike učimo, uz već popularne ekskurzije. Izlete i izletice u bližoj i daljoj splitskoj okolini ni ne računamo kao putovanja.) Kako je bilo na maturalnoj večeri, na maškarama, na Valentino, na promociji nove knjige naše profesorice, u Muzeju iluzija ili u kazalištu – jelo je to koje vam serviramo na sljedećim stranicama.

Dio na koji bismo vam posebno skrenuli pozornost jesu članci u kojima razmišljamo o svijetu oko sebe – o tome kako mediji utječu na našu percepciju svijeta, o tome jesmo li određeni izborom ili sudbinom i o tome je li ovogodišnja Nobelova nagrada za književnost otišla u prave ruke. Sve ono što novi sustav obrazovanja *Škola za život* traži od nas, samostalnost i razvijanje kritičkog mišljenja, primjenjujemo u našim člancima.

Bez sporta nema života u našoj gimnaziji i zato osim zaista sjajnih uspjeha sportskog kluba donosimo intervju s Dinom Rađom, ali i predstavljamo manje poznati sport cheerleading.

I za kraj, posebno smo ponosni što ove godine možemo predstaviti jednu novinu – umjetnički podlistak DrugArt u kojem smo odlučili na jednome mjestu objaviti literarne, likovne, fotografske i grafičke umjetničke uratke naših učenika. Shvatili smo da imamo mnogo učeničkog umjetničkog materijala kojim treba pružiti mogućnost da ugledaju svjetlo dana i predstave se javnosti. E pa, mogućnost je tu! A budućnost? Sigurni smo da ćete o našim učenicima umjetnicima u budućnosti još slušati.

A sada, želim vam i zabavno i ozbiljno čitanje! I zapamtite što vam tema našega broja poručuje – za velike promjene treba samo skupiti malo hrabrosti! I korak u bolju budućnost time je napravljen.

Vaša urednica

Revolucija nije jabuka koja padne kada joj dođe vrijeme. Ti si taj koji je treba natjerati da padne.

Che Guevara

Nadahnuti mnogim svakodnevnim lošim vijestima kojima su okruženi, učenici II. gimnazije žele ovim brojem školskog lista potaknuti sve da budu promjena koju žele vidjeti u svijetu! Jer promjena nam hitno treba! A mi iskreno vjerujemo da malim promjenama možemo učiniti mnogo. Pa idemo napraviti te korake! Oni se mogu sastojati u poboljšanom odnosu prema osobama s poteškoćama, u borbi za ekologiju, za prava žena, u zatiranju gluposti uopće. A ako ste imali ikakve nedoumice ili nedorečenosti vezane za minuli štrajk nastavnog osoblja, nudimo vam jasno objašnjenje i postavljanje stvari u pravi kontekst. Čitajte o svemu tome u našem listu.

Da ne bi bilo da smo samo revolucionarni, bavimo se šarolikom tematikom. Iako je ovo naš tek treći broj, možemo ipak s ponosom reći da smo ove godine sadržajno najraznolikiji. Slažući školski list, uvijek se iznenadimo koliko se projekata, događanja i večeri ovih ili onih odvija u našoj školi! Vidjevši sve te aktivnosti na jednome mjestu, moramo se upitati – kad mi sve to stignemo?! Protekle je godine aktiv matematike bio posebno radišan, možete čitati o

Impresum: Nakladnik: II. gimnazija, Split | **Za nakladnika:** Ivanka Kovačević, ravnateljica | **Urednica:** Lea Lozančić, 4.f | **Lektorica:** Marija Ljubenkov, prof. | **Novinarska družina:** Melanie Biočić, Nikolina Dominović, Ira Osibov, Ema Gabela, Jere Čović, Jure Jakelić, Lea Lozančić, Karla Batoz, Leona Pavlović, Laura Kovačević, Ivana Penga | **Ilustratorica i autorica naslovnice:** Katarina Misir, 4.c | **Suradnici:** prof. Boris Škifić, prof. Magdalena Mrčela, Marta Kačanić, Martina Parčina, Dragica Lozina, Damira Bočina, Lea Bilobrk, Paula Katić, Korina Vasilj, Ivka Živković Kuljiš | **Voditeljica novinarske družine:** Marija Ljubenkov, prof.

KUC-KUC! TKO JEEE? REFORMA!

Prvaši, kakva vam je reforma?

Piše: Melanie Biočić, 1.a

Ove je školske godine na velika vrata uvedena kurikularna reforma koja u potpunosti obuhvaća učenike prvih razreda srednjih škola. Proveli smo anketu među svim našim prvim razredima kako bismo provjerili njihov dojam o promjenama.

Našim smo prvašima postavili pet pitanja. U anketi su sudjelovala 144 učenika. Pa krenimo u analizu njihovih odgovora.

Od ukupnog broja ispitanih učenika, 21% njih ima pozitivno, a 40% negativno mišljenje o reformi, dok 39% učenika kaže da im je svejedno. Ova ogromna brojka nezainteresiranih učenika ono je što nam se čini posebno zabrinjavajuće jer koga bi trebalo biti briga što se događa sa školstvom ako ne njih!

Pitali smo ih kako reforma utječe na učenike – samo 10% učenika smatra kako nam reforma omogućuje kvalitetnije školovanje, dok s druge strane 55% učenika smatra da nam je školovanje otežano, a 35% ih smatra da ne dolazi do osobitih promjena. Iz ovoga iščitavamo da učenicima uopće nije jasno zašto je do reforme došlo, tj. što se njome želi postići.

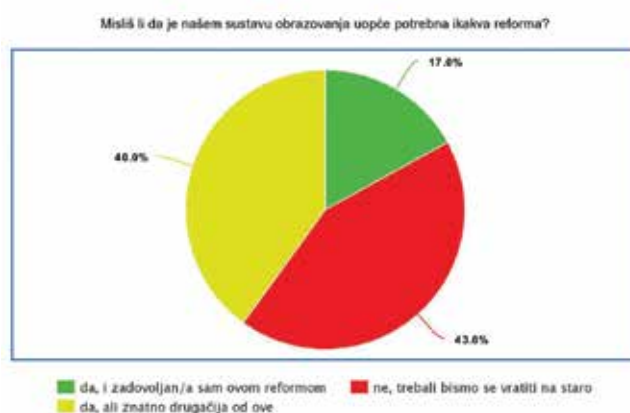
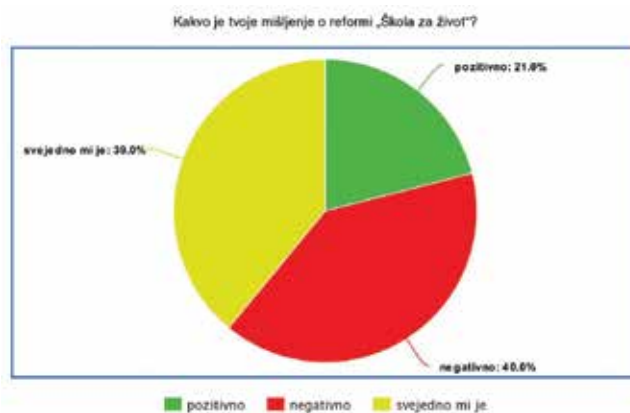
Zanimalo nas je i što prvaši misle, treba li našem obrazovnom sustavu uopće ikakva reforma. Rezultati su pomalo obeshrabrujući jer je samo 17% učenika zadovoljno trenutnom promjenom, a njih 43% htjelo bi se vratiti na stari način školovanja. S druge strane, 40% učenika misli da je našem školstvu potrebna reforma, ali znatno drugačija od ove koju smo dobili.

U želji da im damo više prostora za slobodnije izražavanje subjektivnog mišljenja, dva pitanja ankete bila su otvorenog tipa. Zanimali su nas konkretni primjeri onoga što im se sviđa, odnosno ne sviđa. Većini se učenika sviđa rad u grupama, no nije im jasno kako u nastavi koristiti tehnologiju uz prečeste probleme s internetom. Poprilično su nezadovoljni čestim izlaznim karticama. Također im se ne sviđa što moraju aktivno sudjelovati na satima te što je

veći fokus na njihovu samostalnom radu, a ne više na nastavnikovom *ex cathedra* objašnjavanju.

Prevladava mišljenje da je do ovakve promjene u školstvu došlo prebrzo, a oni nisu naviknuti biti aktivnim sudionicima nastave. Ipak, završimo pozitivnim komentarima - zadovoljni su blok satovima jer moraju nositi znatno manje knjiga na leđima.

Htjeli mi to ili ne, iduće će godine i viši razredi učiti u skladu s novom reformom. Hoće li doći do povratka na stari način školovanja ili će se reforma reformirati, ili ostati ista, teško je reći. Po tom su pitanju naša mišljenja, nažalost, nevažna.



ZBLIŽAVANJE OSTVARENO!

Barcelona za pamćenje

Teško je prepričati sve što smo doživjeli i zato vam donosimo samo kratki osvrt na naše iscrpljujuće odlično putovanje!

Tekst i slike: Nina Mažibrada, 4. b

Tri su se razreda, 4.a, 4. b i 4. d otisnula na svoje matursko putovanje prema Španjolskoj. Prvi utisci s kruzera bili su očekivano izvrsni. Ili smo tada još svi bili odmorni i uzbuđeni pa samim time i tolerantni? Barcelona nas je odmah na prvu oduševila, šarenilo i vreva grada činili su ionako zanimljivo razgledavanje znamenitosti još zanimljivijim. Svi obožavatelji nogometa, a u našoj ih je grupi bome bilo, došli su na svoje kada smo posjetili Camp Nou. Mobiteli su se zažarili od uploadanja slika na različite društvene mreže.

Svaki smo trenutak ovoga putovanja željeli iskoristiti. Zato smo rijetko spavali, da nam što ne promakne. Većinu tih neprospavanih noći proveli smo u klubovima gdje smo samo pjevali, plesali i uživali. Nakon tolike zabave osjetili smo veliku povezanost među svima nama što je i jedan od ciljeva ovakvog putovanja. Zato je povratak bio jedan od najtežih dijelova puta jer je simbolizirao kraj tog predivnog iskustva pa smo svi bili emotivni. Uz to, putovanje natrag bilo je i dugotrajno i iscrpljujuće, ali nam je na koncu donijelo još više uspomena na one zabavne dijelove maturskoga putovanja. Zbližili smo se i s našim busom jer je tijekom puta vožnja

autobusom bila jedini način da se odmorimo. Iako je neudoban i nepraktičan, najslabije bi tu zaspali, pa čak i na podu. Smatram da je bit maturskoga putovanja da se svi dobro zabavimo i opustimo, ali i povežemo. I mi smo definitivno u tome uspjeli! Nakon ovakvog putovanja ostaje nam gledati slike i prepričavati priče na koje nas one podsjećaju.



Hoće li tko sa slike zaigrati na ovom stadionu, hmmm



RUTA POZNATA, NAMA NAJDRAŽA Da ne bi bilo BBB, otišli smo i u Prag

Dva su razreda udružila snage i provela nezaboravne dane u četiri prijestolnice Europe.

Tekst i slike: Ivana Penga, 4.c

Učenici 4.c i 4.e razreda imali su priliku zajedno sa svojim profesorima posjetiti vodeća europska kulturna središta. S polaskom iz Splita krenuli smo prema Budimpešti koja nas je oduševila brojim UNESCO-vim spomenicima, a najzanimljiviji bio je Trg Heroja koji prikazuje motive iz mađarske povijesti. Nakon noćenja u Budimpešti uputili smo se prema Bratislavi koju ćemo, osim po lijepom krajoliku, zapamtiti po zanimljivim spomenicima, a jedan od najupečatljivijih bio je

Ćumil – skulptura radnika koji za vrijeme napornoga rada u šahti proviruje na ulicu i, ovisno o tumačenju, prolaznicama gleda pod suknje ili zabušava.

Središte samoga putovanja, a i grad u kojem smo proveli najviše vremena jest Prag. Osim trodnevnog boravka i najboljih noćnih izlazaka u pamćenju će nam ostati pivnica Flek u kojoj je 1911. godine nekolicina hrvatskih studenata donijela odluku osnovati nogometni klub Hajduk.

Jedan od gradova koji nas se posebno dojmio bio je Dresden koji je za vrijeme Drugog svjetskog rata bio bombardiran i srušen sa zemljom, ali je danas veliki dio stare jezgre rekonstruiran i tako se Dresden može pohvaliti da je kulturno središte prepuno baroknih remek-dijela graditeljstva. Posljednji dan našega putovanja proveli smo u Beču, turističkoj prijestolnici koja obiluje raznoraznim centrima i dućanima u kojima smo kupovali suvenire i poklone. Naše se putovanje tako približilo kraju, ali uspomene će ostati zauvijek.



Ćumil viri pod suknje prolaznicama.



CAJKA VS. KIŠA METAKA Ex(cellent)!

Neću vas zamarati nabrojanjem znamenitosti koje smo vidjeli (i zapamtili dakako!), već vam dajem sliku dojma najdražeg nam putovanja.

Piše: Lea Lozančić, 4.f

Dok sjedimo u kaficu, ekskurzija je i dalje najaktualnija tema naših razgovora u kojima uvijek pronademo nešto što nas asocira na nezaboravne događaje s posljednjeg razrednog putovanja. Da se ovaj članak ne bi sveo samo na naše izljeve nostalgicnih emocija, najbolje bi bilo da odmah s vama podijelimo neke od onih detalja koji su nam posebno ostali u sjećanju.

U pratnji razrednice Jasne Nizeteo i profesorice Imele Petričević, 4.f započeo je svoju avanturu. S obzirom na to da nam se nijedan maturalni razred naše škole nije pridružio, tu čast imali su učenici s Hvara. Unatoč lošem prvom dojmu, na kraju su nam ipak prirasli srcu. Prva velika svađa izbila je zbog glazbe, ali taj smo problem ubrzo riješili tako što je svatko uzeo svoj zvučnik. To što smo s jedne strane čuli Cecu, a s druge Kišu Metaka nije nam uskratilo dobru zabavu. Po dolasku u hotel smjestili smo se u sobe u kojima, na našu sreću, protupožarni alarm nije radio. Unatoč umoru željeli smo maksimalno iskoristiti večer te smo se s vodičem Borisom uputili u noćni klub Blondies u kojem, naravno, noć nismo priveli kraju. Sljedećih dana razgledavali smo brojne ljepote gradova Krumlova, Dresdena, Kutne Hore, Beča i nama najdražeg Praga. Iako smo mnogo toga razgledali, najviše ćemo se sjećati naših večernjih izlazaka. Od atrakcija posebno su nam u sjećanju ostale vožnja Vltavom, praški zooški vrt i Prater. Iako su nam večere bile organizirane svaku večer, opet smo ih po-

navljali u McDonald'su. Novac nam je letio kao i dani. Ne možemo se dogovoriti jesu li nam više nedostajala novčana sredstva ili san, ali srećom, društvo nije. Vesela grupa Hvarana dodatno nam je uljepšala ekskurzijske dane. Najviše nas veseli što nas je razrednica po prvi put prozivala u svrhu prebrojavanja, a ne izostanaka.

Tijekom cijelog putovanja bili smo sretni i veseli, osim u trenutku kad smo shvatili da mu je došao kraj. U ime cijelog razreda posebno želimo zahvaliti agenciji Magellan koja nas je ujedinila i zbog koje trenutačno svi sjedimo u kaficu prepričavajući sve svoje (ne) zgode.



Kako zaraditi kintu sa strane...

SRETNA VREMENA PRIJE KORONA VIRUSA Romantična Italija

U vremenu dok otkazujemo svoje sljedeće planirano putovanje u Rim zbog upornog zloknog virusa, sjećamo se prošlog i smiješak nam bježi u kutovima usana.

Tekst i slika: Jere Čović, 3.d

Kao i prethodnih godina, i ove godine naša je škola organizirala studijsko putovanje u Italiju. Ove je godine naglasak bio na obilasku manjih talijanskih gradova koji nisu pretrpani turistima. Nama, trećašima, ovo je bilo drugo putovanje u Italiju i već smo bili dovoljno iskusni. Brodskom linijom uvečer zaputili smo se iz Splita za Anconu u koju smo, odmorni, stigli u rano jutro. Smjestili smo se u autobus i zaputili prema jednoj od najmanjih država na svijetu, San Marinu. Nakon razgleda grada i ispijanja prve prave talijanske kave, odlazimo u Ravennu.

Čiji je Dante?

U Ravenni je najzanimljivija atrakcija bila grobnica velikog Dantea. Saznali smo i zašto Dante nije pokopan u Firenci i koliko dugo traje sukob između Firentinaca i građana Ravenne baš oko njegovih

posmrtnih ostataka. Treći dan našega putovanja na rasporedu su bili gradovi Ferara i Modena. U Ferrari, primjeru pravog renesansnog grada, naučili smo i o sukobima između bogatih i siromašnih koji su tim gradom vladali u srednjem vijeku. Poslijepodnevne sate proveli smo u Modeni, poznatoj po tvornicama najvećih imena automobilske industrije. Pravi ljubitelji posjetili su i obližnji Ferrarijev muzej. Sljedeći dan odlazimo na sjever Italije, u Bolognu, za koju je bio predviđen cijeli dan. Grad je poznat po svojoj kuhinji, tornjevima i velikim kolonadama koje se protežu gotovo svim ulicama stare gradske jezgre. Nakon razgleda Bologne, nitko nije propustio priliku sjesti u prvi restoran i pojesti pravu tjesteninu s bolognese umakom. Najiščekivaniji dan našeg putovanja bio je peti, dan rezerviran za Gardaland. Jedna od najvećih zabavnih parkova u Europi. U Gardalandu smo tog dana mogli uživati u pravoj Halloween ludnici koja je vladala parkom. Zabavljajući se, zaboravili smo kako je to pretposljednji dan našeg putovanja.

Romantika useljena i u naše redove

Posljednjeg dana našeg talijanskog đira posjetili smo Vicenzu i Veneciju. Svi su nestrpljivo iščekivali posjet središtu nekad slavne Mletačke Republike. Gradu gondola i romantike. Za Veneciju smo izvukli posljednje atome energije, pojeli posljednju talijansku pizzu i u poslijepodnevnom se satima zaputili prema Splitu. Umorni, ali puni doživljaja, anegdota i uspomena. S nekim novim iskustvima, prijateljstvima pa čak i ponekim ljubavima. U ranim jutarnjim satima stigli smo u Split i na samom kraju putovanja zahvalili se našim vodičima, vozačima i profesoricama Buterin-Lučić, Dužević, Grepo i Brzica, profesoricama koje su nas pratile na našem putovanju.



Venecija



LJEPOTAMA NIJE BILO KRAJA U Gradu Svjetlosti

Naše tradicionalno studijsko putovanje u Francusku i ovaj je put bilo čarobno.

Tekst i slika: Marta Kačanić, 1.a

Putovanje, koje smo toliko iščekivali, započelo je u nedjelju u kasnim večernjim satima. Cjelonoćna vožnja autobusom od Splita do Geneve trajala je 12 sati, ali uz veselo društvo i pogled na prekrasne krajeve Hrvatske, Slovenije, Italije i Švicarske, a posebno Alpe, nije nam bila naporna. Geneva nas je dočekala okupana suncem tako da nam je bio užitek prošetati gradom i vidjeti neke od njezinih najpoznatijih znamenitosti. Prvo smo posjetili najvišu europsku fontanu Jet d'Eau (vodu baca na 140 m visine) s najvećim jezerom u srednjoj Europi Lac Lemman. Nezaobilazan je bio posjet katedrali st. Pierre i šarenom Cvjetnom satu u Jardin anglais.

Ujutro nas je čekao nastavak putovanja prema Gradu Svjetlosti. Dolaskom u Pariz, nismo htjeli gubiti vrijeme, odmah smo krenuli u vožnju autobusom kroz centar grada. Prošetali smo po parku Jardin des Tuileries te posjetili Palais de Chaillot, mjesto s kojeg se pruža najljepši pogled na simbol Pariza, Eiffelov toranj.

Četvrti dan našeg putovanja bio je rezerviran za Caroliju. Nije nam bilo teško rano se ustati jer je pred nama bio dan za avanture i lude vožnje u najpoznatijem zabavnom parku, Disneylandu. Cjelodnevni obilazak mnoge je od nas umorio, ali tu nije bio kraj dana. Naš vodič priredio nam je iznenađenje i od-

veo nas pred Eiffelov toranj u noćne sate gdje smo ostali zapanjeni ljepotom francuskog simbola obasjanog čarobnim svjetlima. Bio nam je to jedan od najljepših trenutaka ovoga putovanja.

Sljedećeg smo dana osjetili pravi duh Pariza. Krenuli smo metroom prema centru grada te u obilazak najpoznatijih turističkih atrakcija. Posjetili smo Muzej Louvre gdje smo napokon sreli Mona Lisu, popeli se na Eiffelov toranj, razgledali Muzej suvremene umjetnosti i prekrasnu katedralu Notre Dame de Paris. Naš posjet Parizu završio je u nenadmašnom ambijentu najljepše pariške ulice, Champs-Élysées.

Ujutro smo napustili Pariz puni dojmova i krenuli prema Strasbourgu, jednom od najljepših francuskih gradova. U Strasbourgu nas je čekala vožnja brodom kanalima rijeke Rajne i posjet katedrali Notre-Dame de Strassburg.

Našem putovanju polako se bližio kraj, ali smo još uvijek imali energije te nismo htjeli završiti naše putovanje. Morali smo polako krenuti prema Splitu, no imali smo vremena za još jedan kratki posjet. Stali smo u Münchenu gdje smo razgledali glavni trg Marienplatz i imali priliku prošetati po tom prekrasnom njemačkom gradu. Nakon toga krenuli smo prema Splitu iako nitko nije bio spreman vratiti se u realnost. Putovanje je završilo, ali uspomene na ovo predivno putovanje i druženje će još dugo trajati.



STARO PUTOVANJE, NOVI DOŽIVLJAJI Roma e amore: studijsko putovanje u Rim

Kad gledaš papu iz prvog reda, a navečer nemaš snage ni za što osim za srušiti se u krevet, znaš da je studijsko putovanje sadržajno.

Tekst i slike: zahvalni 2.d

Dana 11. 04. 2019. krenuli smo na studijsko putovanje u Italiju pod vodstvom časne sestre Dolores Brkić. Iskrcašći se u Anconi, krenuli smo prema malom, ali značajnom rodnom gradu sv. Franje Asiškoga. Nakon razgledavanja Assisa vozili smo se uspinjačom u Orvietu. U večernjim smo satima došli u Rim u kojem smo odsjeli četiri noći. Naredne dane proveli smo razgledavajući znamenitosti grada. Posjetili smo bazilike, trgove, Koloseum, Forum i ostale ljepote. Na dan Cvjetnice imali smo počast prisustvovati svetoj misi s ocem papom Franjom, i to u prvim redovima! Zahvaljujući našoj časnoj doživjeli smo nezaboravno iskustvo. Poslije mise svoje smo slobodno vrijeme iskoristili za razgled samog Vatikana i Vatikanskih muzeja i popeli se na kupolu sv. Petra odakle se vidi čitav grad. Sljedećeg jutra nakon ranog doručka napustili smo hotel i zaputili se prema Sieni. Uz stručnog lokalnog vodiča obišli smo grad, a u svoje slobodno vrijeme uživali smo u njegovim ljepotama. Firenza je bila naše sljedeće odredište i uz panoramsku vožnju razgledali smo grad. Smjestili smo se u hotel u pokrajini Veneto. Posljednji dan razgledali smo Padovu gdje smo bili na svetoj misi i vidjeli neraspadnuto tijelo svetog Leopolda Mandića. Posljednje odredište bila je Venecija do koje smo došli brodom. Ovo je kratki putopis, ali su sjećanja i dobivene spoznaje mnogo veće. Naši dojmovi mogu se opisati u tri sadržajne riječi. JEDINSTVENO. NEOPISIVO. NEPONOVLJIVO.



Časna Dolores na grobu svetog Ivana Pavla II.



Moćna gomilica



INTERDISCIPLINARNOST NA DJELU U Gospinoj školi

U okviru terenske nastave, a ujedno i duhovne obnove, 90 mladih vjeroučenika Druge gimnazije iz Splita, 7.studenog 2019. godine, hodočastili su u Međugorje u organizaciji prof. vjeronauka, s. Dolores Brkić te u pratnji prof. Ajlin Andreis Sarun, Fani Antonijević i Anke Nikolić.

Piše: Martina Parčina, 2.c

Dolaskom u Međugorje, bili smo spremni na promjenu u našim dušama i pronalazak pravog puta. Jedan od bitnijih ciljeva bio je euharistijsko slavlje u Međugorju. Misa je bila na talijanskom jeziku, što nije bio problem uzimajući u obzir da dolazimo iz jezične gimnazije pa smo povezali interdisciplinarnost učenja. Nakon dirljive i jedinstvene mise, uputili smo se u zajednicu Cenacolo. To je za nas učenike bio najpotresniji, ali i najljepši dio puta. Nakon gledanja filma o samom nastanku zajednice, poslušali smo dva nevjerojatna svjedočanstva mladih ljudi i saznali o njihovoj teškoj i emotivnoj borbi protiv ovisnosti i pronalasku trajnih vrednota. Jedno izlaganje bilo je na engleskom jeziku što nas je potaknulo na korištenje naučenog jezika i iznimno smo ponosni na međupredmetno učenje u ovome projektu. Shvatili smo, također, kako je ovaj projekt konkretan primjer Škole za život.

Put je bez sumnje, osvijestio mnoge od nas o okrutnosti ovisnosti. Ona bezdušno oduzima sve vrijedne stvari u životu. Mladić koji je vodio izlaganje rekao je: *Najbolnija je stvar bila što je u tom trenutku moja sestra izgubila brata, a moji roditelji sina. Vratim*

li se sada, oni me neće dobiti natrag, sve dok se u potpunosti ne preobratim. Nadam se da će te riječi ostati u svijesti svih mojih vršnjaka.

Nakon posjeta Etno-selu Herceg, nesvakidašnjeg i jedinstvenog ambijenta, vratili smo se u Split obnovljeni i ispunjeni dojmovima.



Svjedočanstvo bivšeg ovisnika - najpotresniji dio putovanja

PUTOPIS NAŠEG JURE

Katar – neki drugi svijet

Pružila mi se prilika otići u Katar. Nisam mnogo razmišljao, zapravo sam jedva čekao vidjeti razlike između tog, kako nam ga mediji često predstavljaju, prijetećeg i stranog Bliskog istoka i Europe. Sada jedva čekam opet otići.

Tekst i slike: Jure Jakeljić, 1.a

Prije dvije godine ukazala mi se odlična prilika posjetiti Katar jer mi je otac u to vrijeme tamo radio. Došavši na aerodrom, nisam mogao vjerovati svojim očima – kao da sam se našao u bajci. Sve je izgledalo sjajno i nestvarno. Kvart u kojem je bio smješten moj otac, vrlo je miran i siguran dio grada i zove se Al-Rayyan. Sastoji se od niza vila i ugodan je za život. Sam centar grada obiluje šarenim zgradama i prilično je skup. Većina građana vozi terence, a meni se, zbog sličnosti ulica, mogućnost za zalutati učinila prilično velikom. Imao sam osjećaj da se stalno nešto gradi i da se ljudi trude da sve bude što bolje i kvalitetnije.

Katar je država smještena na Arapskom poluotoku u Jugozapadnoj Aziji. Obuhvaća mali poluotok na zapadnoj obali Perzijskog zaljeva i nekoliko susjednih otočića. Na jugu graniči sa Saudijskom Arabijom, a na zapadu morskom granicom s Bahreinom.

Dobro ulaganje novca od nafte

Katar je danas jedna od najrazvijenijih zemalja u svijetu. No, nije uvijek bilo tako. Otkrićem nafte i zemnog plina u 60-im godinama 20. stoljeća, ova je zemlja polako dobivala na važnosti i postala je jedan od glavnih konkurenata u izvozu tih istih izvora energije na čemu se temelji današnje gospodarstvo.

Po državnom uređenju Katar je monarhija, odnosno emirat. Na vlasti se nalazi emir Tamim bin Hamad Al Thani koji ima najvažniju poziciju u državi kao i važnu ulogu u vanjskim poslovima. Glavni grad Katara, Doha, jedini je veliki grad u cijeloj državi i njemu živi približno 1,5 milijuna stanovnika, što je otprilike 80% stanovništva.

Katar ulaže velike napore u razvijanje sporta. Zanimljiv je kompleks dvorana i sportskih stadiona, tzv. *Aspire Zone*. Taj sportski kompleks jedan je od najvećih na svijetu i sadrži dvorane za većinu sportova poput nogometa, odbojke, rukometa, košarke i gimnastike. Upravo zbog velike ponude sportova i atraktivnog izgleda privlači brojne olimpijske sportaše i nogometne klubove poput Barcelone i Real Madrida.

Znamenitosti posvuda

Katar nudi i mnogo zanimljivosti. Jedna od njih je i Muzej islamske umjetnosti koji se nalazi u glavnome gradu Dohi. Ovaj muzej posjeduje zbirku koju stručnjaci smatraju jednom od najvrjednijih u svijetu. *Souq Waqif* je drevna tržnica na otvorenom s labirintom uličica s trgovinama suvenira, tkanina, začina i kaficima. *Aspire Tower* je 300 metara visoki neboder u obliku tornja u glavnom gradu Dohi. *Corniche* je najzeleniji dio grada i kao stvoren za rekreaciju. Mnogi ovdje dolaze provesti slobodno vrijeme. Proteže se od luke, pored Muzeja islamske umjetnosti pa sve do West Baya.

Stranci *no no* kupovati nekretnine

Posebna atrakcija grada Dohe je umjetno izgrađen otok *The Pearl Qatar*. Budući da strancima nije dozvoljeno kupovati nekretnine u Kataru, ovo luksuzno naselje idealno je za bogato lokalno stanovništvo koje želi kupiti luksuzni stan ili vilu. Jedno od najatraktivnijih i najpopularnijih mjesta jest *Sealine Beach*, plaža koja je udaljena nekih 45 minuta od Dohe. Kako bi se došlo do same obale, potrebno je voziti kroz pustinju što privlači mnoge turiste.

Svidio mi se način života u Kataru i želja mi je opet posjetiti tu zemlju. Posjet Kataru bio je, zacijelo, moje najbolje i najnezaboravnije putovanje ikad.



Sealine beach

REVOLUCIJA

Uvodna riječ o revoluciji

Piše: Jere Čović, 3. d

Ovogodišnji broj donosi temu osobito značajnu za našu mladu čitalačku publiku. Teme kao što su revolucije, protesti i promjene u društvu iznimno su važne u buntovnoj adolescentskoj dobi kada sazrijevaju naša osobnost i svjetonazor koji će nas pratiti čitav život. Revolucije i protesti nisu stvari koje gledamo na televiziji i učimo na satovima povijesti. One su mnogo važnije i duboko ukorijenjene u našu svakodnevicu. Svaki otpor ustaljenim pravilima društva i politike jest revolucija. A upravo mi mladi svakoga dana pružamo otpor. Otpor zatupljenom društvu, staromodnim metodama i pravilima. Važno je svakodnevno pružati otpor, boriti se i ukazivati na probleme jer glas mladih koji se zajedno bore najjači je glas svakog društva. Većina nas zapravo i nije svjesna svakodnevnih malih revolucija koje sami pokrećemo. Svaki put kada ste u razredu ustali i ukazali na neku nepravdu, digli ste svoj glas, borili ste se, pružili otpor. Pokrenuli ste svoju malu osobnu revoluciju. A upravo od tih naših malih svakodnevnih revolucija grade se one revolucije o kojima čitamo u udžbenicima. One revolucije koje mijenjaju društva. Borite se, dižite svoj glas, pružajte otpor za boljitak i pravdu za sebe i druge! Upravo se tako gradi novo moderno društvo u kojem nema mjesta mržnji, diskriminaciji i osudama. Ove godine čekaju nas mnogi izazovi, nova i dugo priželjkivana kurikularna reforma stigla je u naše klupe. I upravo zbog brojnih promjena koje nas čekaju, ne ustručavajte se ustati i iznijeti svoja razmišljanja. Jer misli koje držimo za sebe potpuno su beskorisne.

REVOLUTION

*Free your mind from electrical thoughts
Learn to release what you have been taught
Find me a reason, find me a reason
To fight*

*Self-absorbed, conceded and blonde
Get on your knees, obey and succumb
This is a reason, this is a reason*

*To fight
This should be a reason, a reason to fight!*

*Save your soul, maybe I'm not able
To belong, this is not a fable
Look for more, than some crumbs
Right of your table*

*Revolution come on
Revolution, tag along*

*See the forest thru the trees
Reminisce childhood memories
This is a reason, this is a reason
To fight*

*Is there a cure for this disease
Hurricane rises from a breeze
This is a reason, this is a reason
To fight*

*This should be a reason, a reason to fight!
Does it hurt?
Does it sting?
Does it burn from somewhere within?*

(Slow motion suicide)

Pjesmu poslušajte: QR kod





NAJBOLJE SE PODUČAVA VLASTITIM PRIMJEROM Koeficijent dostojanstva

Piše: Magdalena Mrčela, prof.

Štrajk djelatnika u prosvjeti 2019. godine neočekivano je poprimio goleme razmjere, svojim trajanjem, ali još važnije, jedinstvom i snagom koji se dugo nisu vidjeli na našim prostorima među tako velikim brojem ljudi. Kako nam je bilo sve to vrijeme – pročitajte u tekstu.

Taj smo mjesec svi provodili matematičko-etičku školu za život. Svi koji su kod kuće imali malu djecu, nećake, susjede – odradili su dvominutno objašnjenje osnovice i koeficijenta. Osnovica je bila jednostavna, u odnosu na zapadne zemlje jeziva, ali jednostavna – takva je kakva je. Koeficijentom množimo osnovicu. Učitelji traže povećanje koeficijenta složenosti poslova. Za 6,11%.

99% - nedovoljan

2019. godina za mnoge je učitelje bila prijelomna godina. Već smo svjedočili brojnim pokušajima reforme školstva, često se slagali da su promjene nužne, utiho se bunili kad bi se naš dosadašnji rad minorizirao. Kad smo postali jedina struka u Hrvatskoj o kojoj baš svatko ima mišljenje i koju bi baš svatko radio bolje od nas. Kao da su odgoj i obrazovanje sjedenje uz kaktus koji zaliješ jednom mjesečno, a raste sam od sebe. Ministarstvo obrazovanja moralo je opravdati postojanje i odraditi svoj dio posla, a taj se posao zove reforma školstva. Nismo je dočekali na nož, dali smo joj vremena. Veselili smo se većoj autonomiji u izboru lektirnih naslova, korisnim računalnim programima i sredstvima za opremu knjižnica i učionica. Pošteno govoreći, radili smo mi to prije i sami, *ex privata diligentia*, ali sada nam barem nitko ne može suditi zbog autonomije u razredu. Valjda. Počeli smo se educirati na online platformama.

Nekad smo klikali i po 15 puta da dođemo do *pravog* rješenja zadatka koji izgleda krivo. Padali dok ne bismo imali 100% rješenosti. Zabezegnuto se pitali koliko bi naših učenika prošlo te životne škole u kojima se za prolaz traži 100%. Radili smo, šutjeli ili brundali sebi u brk, nosili vreće papira doma, lijekali s njima, ustajali s laptopima pod glavom. Online edukacije odradujemo većinom noću. Zbog griznje savjesti i srama pred nepočišćenom kućom i obitelji koja čeznutljivo gleda u nas, ali mi nemamo vremena za život. Educiramo se za školu za život.

Reforma, jer se mora

A onda nas je kolektivno *prebacilo*. Vlada je najednom smogla novca za povećanje plaća svim javnim službama, no za zahtjeve nas koji smo naglavce uletjeli u reformu a da nas se nije ništa pitalo – nema sluha, i dalje ćemo zaostajati za sektorom kojem pripadamo. Nećemo se izjednačiti s ostalim javnim službama. Naš posao nije ni jednako složen, nek-moli složeniji. Jer valjda smo najnebitniji dio. Uhljebi i neradnici. To što smo počeli gubiti, pardon, ulagati sve više vremena u fizičke i online edukacije, to što smo prihvatili i inkorporirali inovacije u nastavu, to što smo izradili novi izvedbeni kurikulum, to što smo robotizirano naučili nove ishode i morali osvijestiti da smo dosad valjda sve radili pogrešno – nije se vidjelo ni na platnim listama ni u odnosu prema nama. Mi smo ušli u reformu potaknuti – ničim. Mora se. Mi koji djecu učimo da sve propituju, da sve uvijek sve mora imati smisla i da sve vodi nekom cilju. Ponekad im utopistički natuknemo da će se rad isplatiti i da poštenje pobjeđuje. Ponekad i uljepšamo istinu.

Zajedno, kolege!

Počeo je štrajk. Prvo cirkularni. U ponedjeljak smo

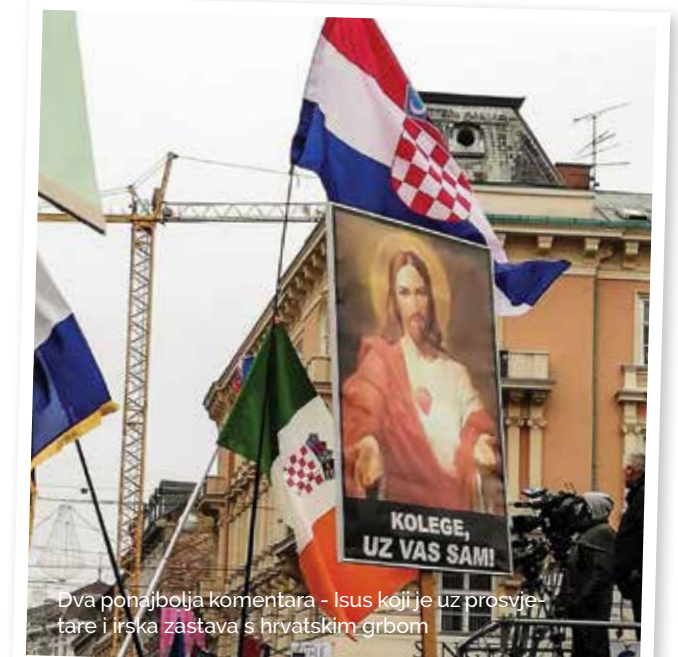
svojoj školskoj djeci objasnili što je koeficijent složenosti poslova, što tražimo, što Vlada nudi, što su dobili ostali. U utorak smo štrajkali. Prvo su se veselili – djeca kao djeca. Otišli su na kavu, malo su se odmorili, dobili su neočekivano slobodno vrijeme sa svojim obiteljima i prijateljima. Kako je štrajk odmicao, panika je bivala sve veća. Kako nadoknaditi propuštene sate? Što će biti s maturantima? Kad će sve ovo prestati? Kad se već razbacuju floskulama i novcem, zašto mi uvijek nastradamo? Početna glasna podrška odjednom je utihnula. Proradio je ego i svatko je, naravno, počeo gledati svoje potencijalne gubitke. Deset dana *izgubljenih* u profesorskom štrajku nije se mjerilo isto kao deset *testovirusa* ili deset before i after krizma partyja. Da si ne lažemo, ima i takvih. Ima i onih koji su za to vrijeme čitali lekturu. I barem utiho htjeli da se učitelji izbore za koeficijent dostojanstva. Jer znaju da bi za pet-šest godina to mogli biti oni.

Krenuo je frontalni štrajk. Svako smo jutro prolazili sablasno praznim hodnicima. Bez buke, naguravanja, dječjega smijeha i poetskih pokušaja odgode testova. Uvijek gromoglasna gimnazija naglo je utihnula. A mi smo se na trenutke osjećali kao hodajući besmisao, jer smisao našeg posla leži u učenicima. Oni su alfa i omega, razlog zbog kojega dolazimo i *homo intellectus* kojega ispraćamo u svijet. Da smo tada odustali, (p)ostali bismo sve ono što u njima želimo iskorijeniti – strah, pasivnost i nedosljednost. Držali smo se zajedno. Neki su od nas tada prvi put razgovarali kao ljudi. Bez priprava, testova, natjecanja. Upoznali smo svoje kolege, osluhnuli njihove strahove i želje. Pružili si ruku prijateljstva i potpore. Kad nas je dan prije velikoga zagrebačkog štrajka u zbornici dočekao pladanj kolačića koji nam je ostavila gimnazija iz suprotne smjene uz poruku Zajedno, kolege!, znali smo da su se učitelji uhvatili za *ruke čvršće* nego ikad i da je nastao živi zid koji se neće moći probiti.

U Zagreb po pravdu

U ranu zoru 29. studenog krenuli smo u Zagreb. Nismo mogli spavati. Na odmorištima smo se pozdravljali s kolegama i pokazivali transparente koje smo izradili. *Vraćanje duga nije povišica!, Dočekali Godota, kad će koeficijent?, 2+2+2? Reka san ne može!, Znete li ovo pročitati? Zahvalite učiteljima!, Vlado, bolje herojski ustuknuti nego kukavički pobijediti. Grunf.* Priključili smo se skupini od 40 000 ljudi na Trgu bana Jelačića. Puhali smo u zviždaljke kao da je ovo derbi našeg života, a s okolnih su nam zgrada mahala djeca. Znali smo da smo postupili ispravno. Vjerujemo da smo postigli najviše što smo mogli i da smo dali svoj maksimum. Drugima nećemo suditi, suditi će im vrijeme. Kad se sve zbroji i oduzme, shvaćamo i neke koji su se ljutili, tvrdeći da ne zaslužuju baš svi ni podršku ni uvećan koefi-

cijent. U svakom žitu ima kukolja, po čistom zakonu statistike. Ali mi smo odlučili biti složni, i za najjaču i za najslabiju kariku. Obraz nema cijenu. Kad sutra netko pljune na nas, učitelji će biti kao Marinkovićeve Ruke. Desna i Lijeva bit će ponekad potpune suprotnosti, ali kad ih neki tamo Čovjek gurne u blato, jedna će drugoj obrisati krv, ustati i krenuti dalje. Revolucijom dostojanstva.



Dva ponajbolja komentara - Isus koji je uz prosvjetare i irska zastava s hrvatskim grbom



Profesori I. i II. gimnazije zajedno na prosvjedu u Zagrebu



Svatko je pokazao svoje umijeće u izradi transparenta



KAD KAŽU DA SE NE MOŽE...

Greta Thunberg i Malala Yousafzai – zapamtite ta imena

Uvriježeno je mišljenje da mladi ljudi, djevojčice i dječaci, ne mogu promijeniti ništa bitno u svijetu odraslih. Jer su premali. Donosimo priču o dvije svjetski poznate djevojčice koje su u dobi od 15 i 17 godina natjerale svijet da ih primijeti. I pokrene promjene za koje se bore.

Piše: Jure Jakeljić, 1.a

Poremećaj iz spektra autizma

Greta Thunberg rođena je 3. siječnja 2003. godine u Stockholmu u umjetničkoj obitelji: majka joj je operna pjevačica Malena Ernman, a otac Svante Thunberg glumac. Njezin djed Olof Thunberg također je glumac, ali i režiser. U dobi od jedanaest godina počela je pokazivati potištenost. Tada joj je dijagnosticiran Aspergerov sindrom (blaži oblik autizma koji se odlikuje smanjenim razumijevanjem ponašanja i emocija drugih ljudi, kompulzivnim ponašanjem i problemima u komunikaciji).

Školski štrajk za klimu

Potaknuta požarima u Švedskoj u posljednjih dvadeset i šest godina Greta je u kolovozu 2018. godine, nekoliko dana uoči izbora u svojoj zemlji, odlučila ne ići u školu, već štrajkati pred švedskim parlamentom kako bi upozorila odrasle na goruće klimatske probleme. Svoju je akciju nazvala *Školski štrajk za klimu*. Kada su je pitali zašto odbija ići u školu, njezin je odgovor zapravo bio vrlo logičan, kaže da učenice znanstvenih činjenica kojih se političari uopće ne pridržavaju nema smisla. Zašto bi ona učila činjenice koje odrasli ignoriraju? Njezina je moralna

obaveza potruditi se, kad već nitko drugi neće! Cijeli je svijet prenio vijest o maloj Švedanki misleći da je Greta trenutna vijest koja će uskoro nestati s naslovnih stranica. Prevarili su se.

Greta je pokrenula akciju koja se poput korona virusa proširila cijelim svijetom. Nazvala ju je *Fridays for future Fff (Petci za budućnost)*, a sastojala se u tomu da učenici petkom nisu išli u školu (ili su barem nosili transparente s porukama o zaštiti okoliša), već su organizirano prosvjedovali u svojim gradovima protiv lijenih vlada koje svojim nečinjenjem pomažu ekološku propast u koju planet Zemlja srlja.

Nitko nije premlad da bi nešto napravio

Greta je samo nizala svoje upečatljive nastupe pred svjetskim facama. Postigla je veliki uspjeh prezentirajući svoj govor pred zastupnicima u Europskom parlamentu u travnju 2019. te u Ujedinjenim narodima u rujnu 2019. godine. Prozvala je mnoge svjetske čelnike za nedovoljan trud u sprječavanju klimatskih promjena, a časopis Times proglasio ju je osobom godine. U svibnju 2019. godine objavila je zbirku svojih govora o klimi pod nazivom *No One Is Too Small to Make a Difference (Nitko nije premlad da bi nešto napravio)*.

Pakistanska revolucionarka

Malala Yousafzai rođena je u Mingori, u Pakistanu, 12. srpnja 1997. godine, u obitelji niže srednje klase. Poznata po svom aktivizmu za borbu prava djevojčica i pravo na školovanje, ovu su pakistansku učenicu, sada studenticu inspirirali na borbu bivša pakistanska ministrica Benazir Bhutto te poznati borac za ljudska prava Nelson Mandela. Smatra se da je aktivna od rujna 2008. godine.

Preživjela hitac u glavu

Radeći kao blogerica za pakistanski BBC, njezino se ime počelo sve više pojavljivati u medijima i televizijskim programima negativno komentirajući talibanski režim. Razlog pojavljivanja bio je rušenje škola, posebno ženskih škola po državi radi širenja talibanske ideologije. Tragična pomisao na to da buduća djeca, posebno djevojčice, neće dobivati školovanje kakvo bi trebalo imati svako dijete, potakla ju je na pobunu. Postala je prva djevojčica u Pakistanu koja je 2011. godine dobila Državnu nagradu za mir mladih. Dana 10. listopada 2012., kada joj je bilo 15 godina, jedan od članova talibana pokušao je ubiti Malalu u autobusu dok se vraćala kući iz škole. Taliban ju je upucao u lijevu stranu lubanje. Malala je uspjela preživjeti, tri se mjeseca oporavljala se od teških ozljeda i bila podvrgnuta rekonstrukciji lubanje. Liječila se u Pakistanu te poslije u Engleskoj gdje je 2013. upisala žensku školu, a poslije je nastavila školovanje na Oxfordu.

Nobelova nagrada

Malala Yousafzai dobila je Nobelovu nagradu za mir 2014. godine za borbenost postavši sa 17 godina najmlađom dobitnicom ove prestižne nagrade.

Unatoč svojoj mladosti, Malala je primjerom pokazala da djeca i mladi ljudi također mogu pridonijeti poboljšanju vlastite situacije, kazao je tada predsjednik norveškog Nobelova odbora Thorbjorn Jagland. Malala se i danas aktivno bori za prava školovanja i dobiva potporu s raznih strana svijeta, iako ima negativnu reputaciju u svom rodnom Pakistanu. Živi i radi u Birminghamu, u Engleskoj. Izdala je autobiografiju pod imenom *Ja sam Malala*.



Naslovnica slikovnice inspirirane Gretom Thunberg





PETKOM ZA BUDUĆNOST Mladi za spas planeta

Mlađa Švedanka Greta Thunberg digla je na noge cijelu Europu, uključujući i Hrvatsku. Svojim je prosvjedom ispred zgrade parlamenta pokazala želju za promjenom svijeta kakvog poznajemo. Odjek iz Švedske došao je i do Splita. 15. ožujka 2019. održan je prvi prosvjed pod parolom *Fridays For Future*.

Piše: Dragica Lozina, 4. f

Šetate ulicom. Uočite plastičnu bocu na zelenoj travi. Vani je začuđujuće vruće za ovo doba godine. Poznate slika? Nimalo neobično, zar ne? Današnje društvo ne smatra zagađenje velikim problemom za naš planet, a klimatske su promjene svima tema koja se najmanje spominje u svakidašnjim razgovorima. No zašto se mi mladi školujemo za neku kvazisvijetlu budućnost kada se ispred nas naziru hrpetine smeća koje vladajući zanemaruju? Znete onu poznatu izreku: *Na mladima svijet ostaje!* Upravo su ti mladi pokrenuli val prosvjeda diljem svijeta. Splitski srednjoškolci prošetali su od zgrade HNK-a preko Marmontove ulice do zgrade Banovine u nadi da će Split i Hrvatska shvatiti da je vrijeme za neke drastične promjene po pitanju naših životnih navika. Jedan od organizatora spomenutog prosvjeda učenik je Druge gimnazije, maturant Bruno Jakobljević. Bruno je bio spreman, čak i u vrijeme priprema za državnu maturu, odgovoriti na nekoliko pitanja.

Drugačiji: Kako se si odlučio na sudjelovanje u provedbi #FFF prosvjeda?

- Odlučio sam sudjelovati jer me strah za našu budućnost. Kada naiđem na činjenice o globalnom zatopljenju, preplašim se i za sebe i za druge, a malo je reći da nedovoljno reagiramo na strahote

koje se našom krivnjom događaju na cijelom planetu.

Drugačiji: Postoji li neki poseban dio društva na koji se prvenstveno htjeli utjecati svojim akcijama?

- Ne postoji, ovo je prosvjed namijenjen za svakoga. Za ljude kojima treba pomoć kod recikliranja, za političare i za djecu koju bi trebalo naučiti o klimatskim promjenama. No naravno, nadali smo se da će nam se pridružiti naši kolege učenici koji moraju pokazati da nismo pasivni promatrači bitnih društvenih pitanja.

Drugačiji: Kako je započelo planiranje prosvjeda? Jesi li imao suradnike?

- Prijateljica me pitala želim li se pridružiti grupi organizatora i pomoći im s nekim organizacijskim planovima i pristao sam. Na kraju krajeva, to nije ni nebitno, nitko ovo ne radi zbog samopromocije. Najbitnije je da se mnogo ljudi skupilo i podržalo našu poruku, pokazavši da im je stalo do života u skladu s prirodom u našem gradu i državi.

Drugačiji: Jeste li od početka imali samo pozitivne reakcije na planiranje prosvjeda zbog klimatskih promjena ili se potkrao i koji podrugljivi komentar?



Bruno Jakobljević vodi prosvjed

- Bilo je kritika, uvijek ih bude kad netko diže svoj glas za promjene i upire prstom u sve što se dosad nije napravilo, a moglo se. Ljudi su navikli biti toliko pasivni i ponašati se kao biljke da im je čudno kad se neki pojedinci zalažu za nešto u što vjeruju.

Drugačiji: Kakve su bile reakcije tvojih roditelja, prijatelja i profesora?

- Normalno su reagirali, štoviše, podržali su našu inicijativu. To je sve organizatore jako razveselilo.

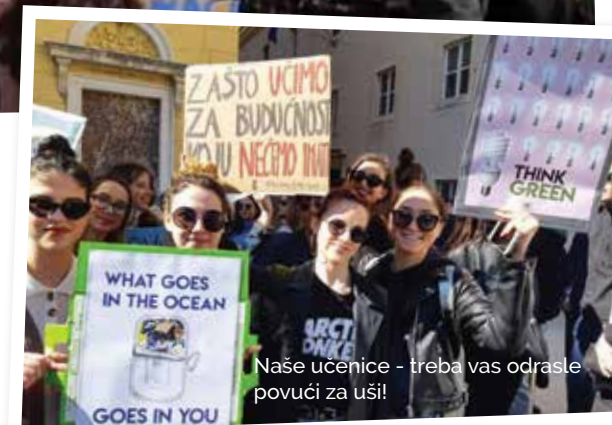
Drugačiji: Je li ovaj prosvjed bio samo *one time thing* ili pak kamenčić koji je pokrenuo lavinu drugih akcija?

- Nismo organizirali prosvjed već nekoliko mjeseci pa počinje izgledati kao da je taj prosvjed bio *one time thing*, ali u planu je još nekoliko akcija. Organizatori se bave i drugim ekološkim problemima „iza scene“. Nažalost, promjene ne dolaze preko noći, toga smo svjesni, ali borimo se za svoje bolje sutra i nećemo odustati.

Drugačiji: Mislite li da je prosvjed bio uspješan i da će ovaj svijet napokon krenuti na bolje?

- Prosvjed je bio uspješan i mislim da odsad može samo na bolje, ne samo zbog ovog prosvjeda i ljudi koji su ga organizirali, nego i zbog ljudi koji su sudjelovali, poslušali i podržali poruku. Napravili smo ono što smo htjeli – pokrenuli smo se. Sad treba biti dosljedan i nastaviti s poštovanjem i pažnjom raditi na boljem svijetu.

Svijet se mijenja, htjeli mi to ili ne. Vrijeme je da se pokrenemo. Ne učinimo li ubrzo nešto, Finska i Norveška postat će novi Mediteran, a Florida i Copacabana pretvorit će se u podvodnu atrakciju. Ne smijemo se ponašati poput Donalda Trumpa i misliti da su klimatske promjene i globalno zatopljenje *kinenska izmišljotina*. Krene li svaki pojedinac od sebe, mnogo se može promijeniti. Kada svatko pozitivno utječe na svoj mali dio svemira, uočit će se razlika na

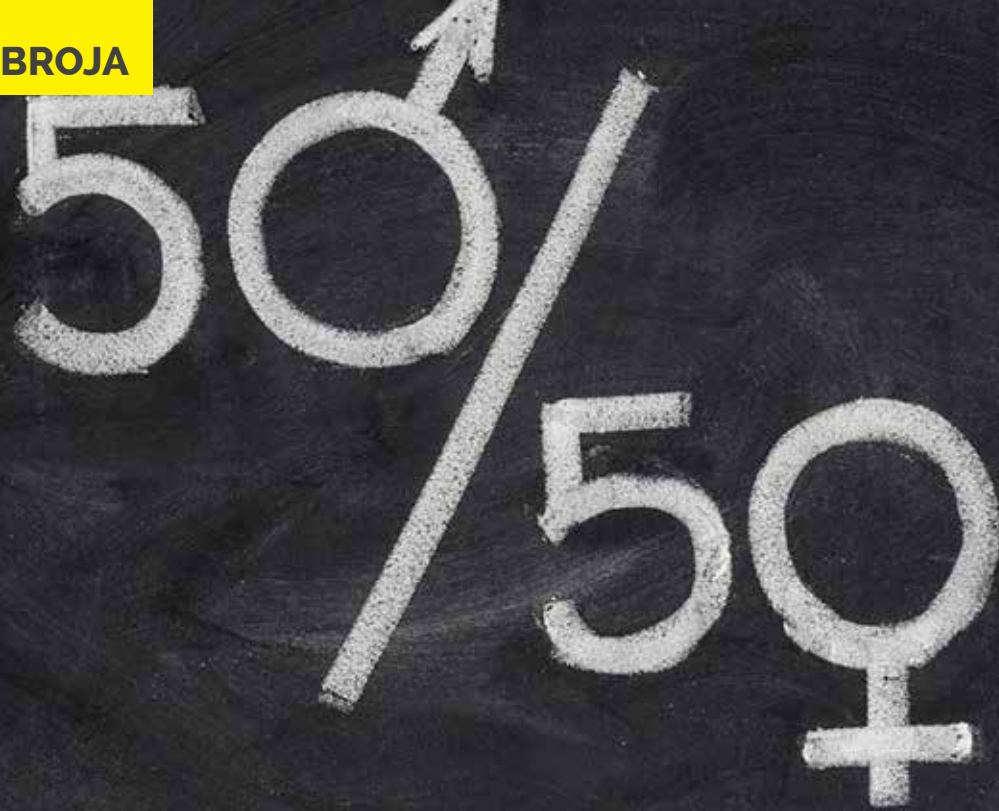


Naše učenice - treba vas odrasle povući za uši!



Ne budimo dinosauri!

globalnoj razini. Ne smijemo biti sebični i živjeti ne misleći na generacije koje dolaze iza nas, na našu djecu i unuke. Najmanje što možemo učiniti jest njima ostaviti svijet u onom stanju u kojem smo ga pronašli, a usudujem se reći i boljem. Ako se političari neće sjetiti mrdnuti prstom i napraviti nekakav pomak k boljem svijetu, mi ćemo. Na kraju krajeva, ako mi nešto ne učinimo, to neće utjecati na 65-godišnje političare, već na nas. Zato trebamo prestati zatvarati oči pred problemima i gurati ih pod tepih. Transparenti na splitskom prosvjedu izrekli su jasnu poruku. Ovo je doba globalnog zatopljenja i ljudske hladnoće, zato popij Pipi na guc, a ne na slamku, jer tko će ako ne mi i kada ako ne sada!



REVOLUCIJA U ODNOSIMA KOJA SE PRESPORO DOGAĐA

Feminizam: savršen razgovor za kolutanje očima

Stari, udarila te cura? Zašto si ošišala kosu? Momcima je privlačnija dulja. Tko je zapravo muškarac u vašoj vezi? Pa, s obzirom na to što nosiš, pravo te i pogledao. Budi muško! Smeta li ti to što zarađuje više od tebe? Jesu li vam ovakve rečenice postale normala? Vrijeme je da to promijenite.

Tekst: Ira Osibov, 3.a

„Nemojte se zafrkavati s njom po pitanju toga, ona vam je feministkinja.“ „Nisu li danas sve djevojčice samopozovane feministkinje?“ „Ha! Zar i ti? Nemoj mi reći da si i ti feministkinja.“ *Nemoj reći.* Ove su dvije napisane riječi upravo ono protiv čega se nastojim boriti, ono protiv čega se *nastojimo* boriti. *Nemoj reći.* I sada stojim ovdje pred vama, čitateljima, osjećajući se kao da me fotografiraju s pločom na kojoj je moje ime netom prije ulaska u zatvorsku ćeliju, kao da se penjem na gordu rasplamsalu lomaču, kao da odbijam kleknuti pred naoružanim vojnicima današnjice dok govorim: *jesam. Ja sam feministkinja.*

Feminizam po definiciji označava vjerovanje u ravnopravnost muškaraca i žena, vjerovanje u ravnopravnost svakidašnjih mogućnosti obaju spolova, ali ja već sada ukazujem na netočnost navedene tvrdnje. Feminizam ne označava *vjerovanje* u ravnopravnost spolova, već *opću spoznaju.*

Korzeti, kuhinje i krpe

Već sam kao djevojčica počela primjećivati norme ženstvenosti i muškosti koje nam se svakodnevno nameću bez obzira na našu dob. S osam sam se godina zapitkivala zašto mene nazivaju lijepom, a mojeg osnovnoškolskog prijatelja pametnim. Pitala sam se i uvjerala samu sebe da *sa mnom* nešto nije u redu, da sam *ja* ta koja ne dorasta standardima, ali, uvidjevši da nisam jedina djevojčica koju su tako karakterizirali naspram naših inteligentnih prijatelja, taj sam kompliment s vremenom naučila radosno prihvaćati.

S jedanaest godina prišli su mi novu ulogu, šefica, samo zato što sam voljela biti predstavnica školskih grupnih projekata, izlaganja i ostalih zadataka. Priznajem, činjenica da se volim isticati javna je tajna, ali mi i dalje nije bilo jasno zbog čega je moja uloga bila toliko negativna naspram uloga mojih muških prijatelja: rođenih vođa, discipliniranih... šefova.



S četrnaest sam godina u tišini promatrala kako dječaci iz ulice moju prijateljicu uvjeravaju da je igranje nogometa 'muškasto'. Ona tada nije pokazivala ikakve znakove tobožeg srama, ali već je sutradan na razigranu ulicu prepunu djece izišla bez svoje ljubičaste lopte. Sa ženskog se nogometa ispisala istoga dana.

Odrastajući shvaćam kako je sigurnost koju sam dobivala bila samo prividna. Odrastajući shvaćam kako nijedna zemlja na ovom svijetu ne garantira stopostotnu ravnopravnost muškaraca i žena. Odrastajući shvaćam da se moje ponašanje doima neprivlačnim, agresivnim, manipulirajućim. Shvaćam koliko me stežu spona učestalih izjava rodbine i prijatelja: „Pa ona je već za udaju“, „Ti se samo bogato udaj“ ili „Svi te momci zasigurno gledaju“ dok mojem bratu predlažu moćne karijere i životne statuse, govore mu da *ne bira odjeću kao žensko*, da je plakati pogrešno. Jer to je ženska osobina.

Što ti više hoćeš?

Moj je život privilegija ženama diljem svijeta jer sam rođena bez popratnog razočarenja da sam djevojka. Jer me škola ne ograničava i ne polaže manje nade u mene zato što sam djevojka. Jer uopće pohađam školu koja je i dan danas mnogim ženama svijeta samo nedostižna maštarija. I što ja više hoću!?

Hoću vam reći da feminizam nije vještiji pokret koji vodi vrhovnoj vlasti žena. Zašto je ta riječ toliko okaljana? Zašto nam ta riječ toliko teško pada s usana? Zašto se mlade žene diljem svijeta suzdržavaju? Zašto? Zbog čega? Koji je razlog tome? Vi ne mrzite riječ, već ono što stoji iza nje – djelovanje. Vrijeme je za revoluciju! Revoluciju u kojoj neću biti slobodna dok svaka žena na ovom svijetu ne bude slobodna. To hoću! Jer feminizam je za svakoga. Žene, muškarce, ljude svih vjera, rasa, jezika, nacionalnosti i seksualnih orijentacija. Dotiče se svakog aspekta ljudskog života. Očekujem da ću, kao odrasla žena, biti plaćena jednako kao Dario. Očekujem da ću dobiti isto poštovanje kao Marko. Očekujem da moje kolege neće polagati manje nade u mene jer za vrijeme i nakon trudnoće

neću dospjeti daleko kao i Toma. Očekujem da ću, kao i Duje, imati stopostotnu besramnu apsolutističku vlast nad svojim tijelom. Očekujem da ću moći prolaziti ulicom bez da se osvrćem preko ramena, stišćem šake i razgovaram na mobitel sve do kuće. Ivan to ne radi. Očekujem da nakon svade neću čuti pitanje: „Je li ti ono vrijeme u mjesecu?“ Osim što Hrvoje zapravo ni ne poznaje tijek navedenog biološkog ciklusa, pitanje je još i šapnuo. Prijatelji bi mu se, da su ga čuli, smijali do sutra. To hoću!!!

Psujte: feminizam!

Zato vas molim, žene i muškarce, izgovarajte ovu psovku punim plućima: *feminizam!* Roditelji, prestanite štitić kćeri od muškaraca u koje ste svojim sinovima dopustili da izrastu! Odgajajte djevojčice i dječake na isti način! *Udarila te cura? Kratka je kosa za muškarce! Ne budi curica! Ne možeš kupiti ružičastu gumicu, plava je za dječake!* Dosta! Zaboravite! Jednakost!

Dječaci, štite djevojke! Uzvratite onima koji ih tretiraju kao objekte! Prkosite onima koji govore uvredljive šale na ženski račun! Ako se osjeća loše, odvedi je liječniku, a ne u svoju sobu! Ako kaže *ne*, onda to zaista i misli! *Budi muško* i poštuju žene! Uništi taj odvratni mit da smo vam podređene!

Dječaci, štite dječake! Štite ih od nasilnih veza! Štite prijatelje koji ne žele stupiti u spolni odnos! Štite prijatelje kojima treba utjeha, zagrljaj ili rame za plakanje! Uništi taj odvratni mit da je blisko prijateljstvo dvaju mladića bolesno i nastrano!

Djevojke, štite dječake! Dopustite im da budu emotivna bića jer takva i jesu! Saslušajte ih, savjetujte ih! Podržavajte dječake koji vole ženskaste stvari! Prestanite im nametati muškost, tu vas već pokriva ju mediji! Uništi taj odvratni mit da žene ne mogu biti predatori, a muškarci žrtve!

Djevojke, štite djevojke! Suprostavljajte se onima koji definiraju vaše sestre na temelju onoga što nose! Ne prosuđujte djevojke na temelju broja bivših mladića! Uništi taj odvratni mit da se stalno moramo natjecati! Nemojmo se natjecati!

Ovo je feminizam. Ovo je ta podrugljiva psovka. Ovo, samo javno progovaranje o škakljivoj temi poput ove, razlog je zbog kojega bih sada trebala biti kažnjena, ali ja, kao nijedna druga djevojka, ne sazrijevam brže od dječaka – mi smo samo od malih nogu naučene da ćemo biti kažnjene za isto ponašanje koje je dječacima dopušteno tijekom cijeloga života. Živio feminizam! Živjele djevojke! Živjeli dječaci! Živjeli ljudi! Ne bojte se riječi – strah od imena samo pojačava strah od same stvari. *Feminizam!*

Djevojke, dječaci, ponovite! Ponovite i ponavljajte! Neću ostati u tišini kako bi vama bilo ugodno! Neću ostati u tišini kako bi vama bilo ugodno! Neću ostati u tišini kako bi vama bilo ugodno! *Jednakost! Feminizam!*

Što znamo o feminizmu?

Istraživanje provela: Nikolina Dominović, 2.a

Zanimalo nas je kakvo mišljenje o feminizmu imaju učenici naše škole. Da bismo saznali odgovor na to pitanje, proveli smo anketu u kojoj smo ispitali 200 učenika.

Neki su od ovih odgovora ohrabrujući – npr. velika većina ispitanih učenika zna što je feminizam i smatra da bi trebalo poticati žene da se pridruže tom pokretu te nemaju otpor prema pojmu feminizma i njegovu djelovanju. S druge strane, zabrinjavajući je podatak da još uvijek ima učenika koji ne znaju što feminizam jest te misle da se žene bore za pravo glasa. Ili ima učenika koji smatraju da feminizam treba prestati s radom. Pitanja iz ankete i rezultate pogledajte u nastavku.

1. Feminizam je :

- | | |
|--|-----|
| a/ pokret kojem je cilj poboljšanje položaja žene u društvu | 83% |
| b/ grupa žena koje žele više prava nego muškarci | 10% |
| c/ skupina žena koje se sastaju i pričaju o stvarima koje su im ispunile dan | 7% |

2. Feministkinje žele :

- | | |
|--|-----|
| a/ pravo rada istih poslova kao muškarci | 25% |
| b/ pravo glasa | 42% |
| c/ ravnopravnost u plaćama | 33% |

3. Feministkinje bi trebale :

- | | |
|---|-----|
| a/ prestati s radom. | 23% |
| b/ poticati ostale žene da im se pridruže | 57% |
| c/ raditi veće pobune | 20% |

4. Meni se stvara otpor/mržnja prema pokretu feminizma:

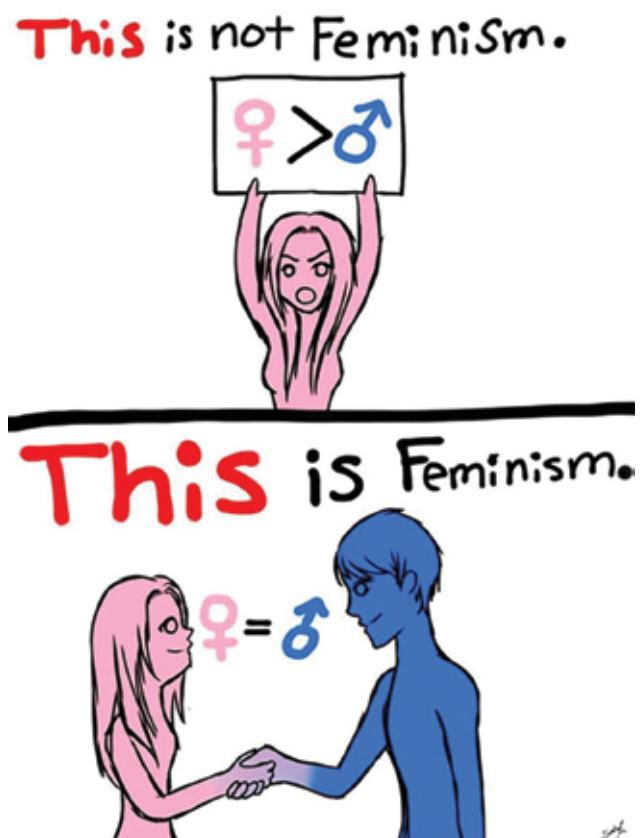
- | | |
|--|-----|
| a/ jer mislim da žene traže previše prava | 8% |
| b/ jer smatram da žene nikada neće biti ravnopravne s muškarcima | 21% |
| c/ ne stvara mi se otpor/mržnja prema feminizmu | 71% |

5. Zašto žene za isti posao kao muškarci imaju manje plaće?

- | | |
|---|-----|
| a/ Jer se još nisu uspjele izboriti za svoja prava. | 30% |
| b/ Jer ih muškarci gledaju kao manje vrijedne. | 50% |
| c/ Jer manje uspješno rade svoj posao. | 20% |

Obavezno pogledati!

Skenirajte QR kod svojim pametnim telefoni- ma i pogledajte poučan i potresan video **Be a Lady They Said** kojim glumica Cynthia Nixon u manje od tri minute zastrašujuće jasno upozorava koliki je pritisak stavljen na moderne žene i koja se sve nemoguća očekivanja ipak očekuju od njih.



PROSVJED PROTIV NASILJA I Split spašava svijet

Čini mi se da su se stvari konačno počele pomicati s mrtve točke u našem društvu kad je riječ o toleranciji na nasilje bilo koje vrste. Društvo se počinje boriti protiv nasilja njegovim javnim prokazivanjem i pružanjem potpore žrtvama, a u tome moramo svi pomoći!

Piše: Damira Bočina, 4. a

Početak ožujka 2019. glumica i scenaristica Jelena Veljača na Facebooku je otvorila grupu radnog naslova **#spasime**. Cilj akcije **#spasime** bio je pružiti podršku svim žrtvama nasilja i osvijestiti ih da nisu sami. Facebook grupa u kratkom je vremenu okupila gotovo 50 000 ljudi, a jedan je od glavnih ciljeva navesti državu da uvede zakone koji bi bolje štitali žrtve nasilja. Nasilje bi se trebalo tretirati kao kazneno djelo, a ne kao prekršaj! Ovim prosvjedom žele se potaknuti žrtve nasilja da zatraže pomoć i izidu iz kruga zlostavljanja, znajući da se imaju kome obratiti. Neposredan povod za prosvjed bio je nedavni stravičan događaj na Pagu kada je otac izvukao svoje četvero malodobne djece iz kreveta i bacio iz kroz prozor. Prosvjed protiv nasilja održan je u subotu 16. ožujka u cijeloj državi, a na glavnom prosvjedu u Zagrebu organizatorica Jelena Veljača okupljenima je poručila: "Vi ste promjena. Vi ste hrabri ljudi, hvala vam na tome. Znam da među vama ima žrtava nasilja. Svima vama koji ste mi pisali – niste same, niste sami! Čujemo vas, vidimo vas." Pod istom inicijativom i u Splitu je istog dana održan prosvjed s

početkom u 12 sati.

Misao vodilja splitskog prosvjeda bila je *I Split spašava svijet*. Na veliku žalost, splitski prosvjed okupio je znatno manje ljudi nego zagrebački. Smatram da je to jako tužno i da mnogo govori o nama samima. Okupljeni su Splitskani pred kamerama zapjevali pjesmu Olivera Dragojevića *Vjeruj u ljubav*. Na prosvjedu sam se našla s kolegicom Lucijom Beretin koja je fotografirala ovaj važan događaj za školski list, a obje smo se složile da sličnih akcija mora biti više te da se ljudi moraju pokrenuti i odazvati u većem broju jer nikada ne znamo kada će nekome od nas zatrebati pomoć, a dok je sve u redu – pravimo se kao da ne vidimo tuđe probleme. Nadam da ćemo ovim prosvjedom bar nekome pomoći i da će biti još ovakvih akcija jer nitko nije zaslužio biti zlostavljan na bilo koji način, niti itko ima pravo ugrožavati druge! Svi smo rođeni jednaki i svi imamo pravo živjeti i biti sretni! Zato dragi kolege učenici, kad sljedeći put vidite da se organizira prosvjed protiv bilo kojeg oblika nasilja, pridružite se! Jedino zajedno možemo nasilnicima pokazati da smo jači, a žrtvama da nisu same!



LJUBAVNA REVOLUCIJA U KRATKIM CRTAMA

Od gospodskog ljubljenja ruku do parada ponosa

Sjećate li se kad bi vam uoči Valentinova učiteljica u osnovnoj zadavala sastave na temu: *Ljubav, Što je za mene ljubav?, Ljubav i ja, a razredom bi se razleglo otegnuto jadikovanje? Prodaje li nam današnji svijet sliku jeftine ljubavi? Sliku vitezova i princeza? Kako se ljubav mijenjala? Čin prave ljubavi nikada nije tekao glatko, poručuje Shakespeare. Ima li u njegovim riječima istine?*

Piše: Ira Osibov, 3.a

Prva čovječja prilagodba

Sve je počelo još od davnih vremena kad su ljudi odlučili ne naslijediti snagu gorila, brzinu tigrova ili očajne vukova, nego osjećaj privrženosti prema drugim ljudskim bićima (pf, patetično); mogućnost emocionalnog povezivanja ponajprije s obiteljima s kojima je, kako bismo preživjeli, bilo nužno surađivati. Pojedinci su primitivnih ljudskih društava međusobno poklanjali onoliko ljubavi i pažnje koliko su i dobivali. Kao ljudi, instinktivno razvijamo odanost prema onima koji nam je uzvraćaju i to je, zapravo, najkraća formula ljubavi – iracionalan stupanj pažnje i odanosti upućen osobi za koju bismo kasnije možda čak i bili spre-

mni umrijeti. Ipak, da nismo razvili tu emocionalnu privrženost, sve bi nas, po svemu sudeći, prije ili kasnije proždri tigrovi. Ljubav je dobra stvar.

Najljepšoj božici

Ubrzajmo sada snimku do antike. Grčki je filozof Platon zagovarao činjenicu da je najviši stupanj ljubavi bila ne-seksualna, aromantična forma privrženosti pod nazivom *bratska ljubav*. *S obzirom na to da nas strast i romantika tjeraju da radimo stvari koje ćemo vrlo brzo potom požaliti, govorio je, ova vrsta ljubavi među prijateljima i obiteljima koja se opire strasti vrhunac je čovječje emotivne prirode*. Premda je Platonov pogled na ljubav bio pomalo skeptičan, danas je poznato da su se grčki mladići udvarali djevojkama poklanjajući im

jabuke te tako uspoređivali njihovu ljepotu s plodovima prirode. Slatko, pomislili biste, dok ih Paris i Afrodita istim činom nisu zeznuli Trojanskim ratom.

Oh, Romeo, Romeo!

Pogledajmo sada što li se sve lijepoga događa u romantičnom srednjem vijeku? Izuzev kuge, kolere i dizenterije, pogodite što se još smatralo bolešću? Ali, kad malo bolje razmislite zašto su se zaljubljeni ljudi smatrali bolesnima, odgovor na to pitanje uopće nije teško razlučiti – romantična ljubav tjera ljude (posebice mlade ljude) da rade svakojake bolesne stvari. Vjerujte mi. Osobno, kad mi je bilo jedanaest, tadašnjoj sam simpatiji krasopisom napisala dugo dramatično pismo, nasprejala ga maminim J'adoreom za što sam kasnije izvukla deblji kraj, od novca za marendu kupila ružu i sve mu to ostavila pred sandučić – samo da bi sve to pronašla njegova majka. Bila sam idiot, ali ljubav, barem kakvu sam je tada poznavala, natjerala me da to napravim. I ne žalim zbog toga; taj mi je događaj poslužio da vas zainteresiram za daljnje čitanje ovoga članka.

Dakle, većina je povijesnih brakova i veza uglavnom bila sklapana isključivo iz utilitarnih svrha. Gospodin *ovaj* ima veliko imanje, gospođa *ona* veliki miraz, gospodin *ovaj* je liječnik koji je liječio njezina oca... *kako da mu se odužimo? Pa da! Prodajmo mu našu kćer!* Čak ni Shakespeare *Romeom i Julijom* nipošto nije veličao ljubav. Bilo je to upozorenje na negativne posljedice romantične ljubavi, kako preveliki osjećaji sve ono što se gradilo godinama razaraju u jedan dan.

Zašto se ne volimo?

Zašto onda osjećaji nisu igrali veliku ulogu u ljudskoj povijesti? Pa upravo zato! Imaš polja za orati i krave za nahraniti. Nije bilo vremena za romantiku.

Brak se sklapao radi dvije stvari – djece (i to, daj Bože, sinova) i financijske stabilnosti. Ljudi su imali kraći životni vijek od mačke moje majke. Sve što ste radili, radili ste da preživite. Brakovi su nastajali ne zato što su se obitelji međusobno slagale, ili još gore voljele, već zato što moje imanje bolje izgleda uz tvoje. Ženidbe su promovirale ekonomski status, pospješivale obiteljske ugled. Smatrale su se dužnošću, ne privilegijom. I onda, *paf!* – nastupa romantizam i ljudski osjećaji odjednom su svetinja. Živjela revolucija! Dokotrljalo se potom i dvadeseto stoljeće.

Odradili smo nekoliko ratova i prije nego smo se okrenuli, Hollywood je zgrabio ideju *i živjeli su sretno zauvijek* hraneći se od nje idućih stotinjak godina. Ah, marketing.

Ljubavlju protiv društva

Danas je, ipak, pogled na ljubav posve drugačiji. Ljubav je iz mita prerasla u nešto više, dobila je svoj puni raznoliki opus. Danas će žena bez problema zaprositi muškarca, odbiti prosidbu ili rađanje djece i neće završiti na lomači. Kako li je to samo zgodno! Danas će muškarac biti osjećajni, nježniji i pomagati supruzi u kućanskim poslovima. To je tek preslatko! Uostalom, zašto bi se žene trebale ograničavati samo na muškarce i muškarci samo na žene? Kršćani na kršćane i muslimani na muslimane? Svijet je prepun raznolikosti, prepun jezika i boja, a ljubav nema niti je ikada imala rasu, spol, jezik ili vjeru. Da nije tako, ni princ Harry i Meghan Markle ne bi mogli biti zajedno. A pogledajte kakve promjene unose u englesko društvo! Današnjem svijetu treba više jednakosti, više nade, više humanosti, više ponosa, više prihvaćanja i više ljubavi. Ona ne može biti forsirana, ljubav ne može biti silom nametnuta, jer ona dolazi iz raja; čista i neokaljana kakvu je trebamo njegovati, a ako je i u kojem slučaju *ilegalna*, ljubavnici se neće bojati prekršiti zakon.



Dugina ljubav

PROMIJENIMO ODNOS PREMA OSOBAMA S POTEŠKOĆAMA

Slabovidna sam i ista sam kao i (s)vi

Odnos društva prema osoba s poteškoćama područje je na kojem bi se pod hitno trebala provesti revolucija! Jer svi smo na kraju isti – ljudi!

Piše: Lea Bilobrk, 2.a

Ja sam Lea Bilobrk. Idem u drugi razred srednje škole. U slobodno vrijeme najviše volim čitati i pogledati neku dobru seriju. Volim svjetlucavost, blještavilo i šljokice, a najdraža mi je boja zlatna. I svakodnevno se borim s poteškoćama koje izaziva moja slabovidnost.

Loše vidim na daljinu, ali čak ni u svojoj neposrednoj blizini ne mogu razaznati neke sitne objekte. Zamislite da vam se automobilsko staklo jako uprlja ili zamagli pa će vam možda biti malo lakše razumjeti moju situaciju. Ljude koje poznajem mogu prepoznati po obrisima i licu. Ne vidim detalje koje netko s normalnim vidom vidi. A kako se nosim s poteškoćama? Tako što si olakšavam život koliko god mogu i ne zamaram se onime što ne mogu učiniti. Prihvaćam sebe onakvu kakva jesam, sa svim vrlinama, mana, mogućnostima i nemogućnostima.

Institucije odmažu umjesto da pomažu

U borbi sa svakodnevnim izazovima pomažu mi roditelji, nastavnici i moja asistentica koja mi je stalna podrška. Nažalost, nemaju svi razumijevanja za ljude poput mene ni za sve ostale koji se bore sa zdravstvenim poteškoćama. Čak ni za ljude koji su po bilo čemu drugom drugačiji od ostalih. To nam potvrđuje i nedavni prosvjed roditelja njegovatelja koji su se borili za dostojanstven status i veće naknade koje su im itekako potrebne, a država umanjuje vrijednost tih roditelja koji se 365 dana u godini i 24 sata dnevno brinu o svojoj djeci koja su ovisna o njima. Ti su roditelji državi problem, a nije problem trošiti narodni novac na luksuzne automobile, večere i druge pogodnosti zbog kojih se pomoć često uskraćuje onima kojima je najpotrebnija.

Često se događa da institucije koje bi trebale pomoći rade baš suprotno – odmažu. Beskonačni propisi i papirologija ljudima otežavaju život umjesto da ga olakšavaju, a pogotovo onima kojima je najteže – osobama koje su se rodile s nekim zdravstvenim poteškoćama u razvoju. Ti su ljudi, kao i oni bez ikakvih zdravstvenih poteškoća, danas samo broj i slovo na papiru. Sustav za njih nema dovoljno razumijevanja ili ga uopće nema jer danas se sve okreće oko ambi-

cija i novca. Premda postoje organizacije koje pomažu osobama s poteškoćama da se što bolje uklope u okolinu i snađu u svijetu oko sebe, ni one nemaju razumijevanja koliko bi trebale imati. Međutim, misle da ga imaju zbog svojih završenih fakulteta, diploma koje potvrđuju stručnost i svih seminara i predavanja koje slušaju.

Nije sramota nešto ne moći

Ali nisu svi ljudi isti. Danas se sve manje gledaju potrebe, želje i sreća pojedinca, a posljedično i cijeloga društva. Jedino je bitno postalo obaviti sve po protokolu, a samim time što više zaraditi. Organizacije koje su specijalizirane za rad s osobama s poteškoćama u razvoju trebale bi individualno pristupati svakoj osobi, prema njezinim potrebama, željama i mogućnostima, a ne inzistirati na nečemu što tim osobama nije izvedivo i uporno ih uvjeravati da jest. Nije sramota nešto ne moći. Svako najbolje zna koliko može i nitko to ne može znati bolje od nas samih.

Svi imamo drugačije mogućnosti, potrebe i ciljeve koje treba razumjeti i pokazati empatiju. Na nerazumijevanje i neprihvatanje okoline nailaze i drugi ljudi, primjerice oni drugačije rase, nacionalnosti, vjere, karaktera, stava, izgleda... Primjerice, ako se ne odijevate po posljednjoj modi i ako vas ne zanimaju trendovi, ljudi vas počnu smatrati čudakom i često izbjegavaju vaše društvo. Ako se ne šminkate, tada ste čudakinja, baba, čeka vas samostan... Društvo ima sve više i više predrasuda. Introvertirane ljude često smatraju asocijalnima, misle da ne vole druge, da nemaju prijatelje, no to nije istina. Oni samo imaju dublji i drugačiji pogled na svijet, a to što više vremena vole provoditi sami ne znači da su loše osobe. Ne smijemo dopustiti da nam se nameću tuđa mišljenja.

Poruka svima!

Svim osobama s poteškoćama želim poručiti da se ne predaju, da se bore, da budu ustrajni u svojim namjerama. Nemojte dopustiti drugima da vam nameću svoje stavove ni ideje o tome kako biste trebali živjeti. Vi najbolje znate koliko možete, budite svjesni da nijedan stručnjak ne može znati vaše mogućnosti bolje od vas samih. Zato odlučite tko ste i što želite biti i slijedite vlastitu odluku!

PANKRTI

RDEČI ALBUM

GLAZBENA REVOLUCIJA

U životu prolazi samo buntovan pas

Druga polovica 20. st. donijela je naprednu tehnologiju, ali i nove glazbene fenomene – rock i punk glazbu. Tom su glazbom mladi ljudi pokazivali revolt protiv svijeta u kojem žive i želju za promjenom.

Piše: Karla Batoz, 4.f

Oni što dolaze za nama slušat će samo cvrkut plastičnih ptica, oni što dolaze za nama sklapat će prijateljstva putem kućnog kompjutera. Ovo su stihovi pjesme hard rock sastava Atomsko sklonište. Čini se da su *Atomci* još davne '78. prorekli sudbinu koja će zadesiti generaciju Y (ljude rođene od 1981. do 1995. godine). Kako međuljudske odnose tako i glazbu zadesit će prekomjerna digitalizacija i modernizacija. Plod toga život je kojeg vodiš na društvenim mrežama i neukusan autotune koji je poharao strano i estradno tržište. Ali nije uvijek bilo tako. Postojalo je vrijeme u kojem se trebalo boriti da bi se sviralo i pjevalo ono što želiš.

Pile moje, to se zove punk

Da moramo odrediti jedan događaj koji je donio revoluciju u glazbenu industriju na našem području, bilo bi to puštanje u pogon tvornice gramofonskih ploča Jugoton 1963. godine. Od tog je trenutka glazbena industrija eksplodirala. Danas živimo u slobodnom i demokratskom društvu te uvijek ima mjesta za sočnu kritiku. Ali nije li paradoksalno da nas ušutkavaju u 21. stoljeću glasačkim listićima, a u komunističko se vrijeme naglas govorilo, pisalo i pjevalo o problemima koji su zadesili tadašnju državu? Kako bi Aca Lukas rekao: *Pile moje to se zove punk!*

Ne računajte na nas

Nakon 1977. godine svjetska glazbena industrija promijenit će se zauvijek. Izdan je prvi, ali i jedini album punk-rock grupe Sex Pistols *Never Mind the Bollocks, Here's the Sex Pistols*. Album je zaludio čitav svijet. Taj val iste je godine zahvatio i SFRJ. Opasne frekvencije naravno počele su puhati sa zapada. Tako je prvi jugoslavenski punk sastav bio slovenski imena Pankrti. Bezobrazno i eksplicitno provocirali su jednopartijski sustav i crvenu zastavu kroz pjesme. Bend je na kraju i zabranjen i to zbog pjesme

Ne računajte na nas koja je bila odgovor na hit Đorđa Balaševića *Računajte na nas* kojom se zakleo na vjernost omladine Titu i partiji. Riječka scena s Parafima opjevala je tadašnju policiju i njihove metode u Narodnoj pjesmi. Bilo je vrlo riskantno propitkivati postojanje policije i njihovu učinkovitost u jednoj totalitarnoj državi, no mladi su se digli na zadnje noge i bijesno vikali. U maloprije spomenutoj, najmoćnijoj izdavačkoj kući Jugoton čak je postojala *šund komisija* koja je određivala koji su tekstovi nepodobni za publiku. Ako biste se pronašli na tome popisu, ploča bi bila dodatno oporezivana i nosila bi šund naljepnicu na omotu. Mladi se glazbenici ipak, zajedno s Termitima, nisu mirili da u životu prolazi samo vjerran pas. Momci s Dubrave poznatiji kao Prljavo kazalište u svojoj prvoj fazi stvaralaštva bili su punkeri. Gitarist Jasenko Houra kroz svoje je stihove najviše provlačio socijalne teme, one koje se tiču *malog čovjeka*. U njegovoj općini problema nema, njegova je cura znala samo parole da bit će bolje i nije znao što je to u ljudskom biću što ga vodi prema piću.

Plamene zore

Osamdesete su također donijele pregršt inovacija na području glazbe, mode i umjetnosti općenito. Zagrebačkim novim valom i beogradskim novim talasom isplivalo je mnoštvo mladih i talentiranih glazbenika u želji da daju doprinos umjetnosti i iskažu vlastito mišljenje – Šarlo akrobata, Haustor, Električni orgazam, Azra, Idoli i mnogi drugi. Njih su budile *plamene zore*, nebo su im vezali žicom, brijali su bradu i brkove da bi sličili na Pankrte. Jer samo se dignutim glasom moglo boriti protiv jednogumlja koje je vladalo.

Takvih je ljudi danas malo i nedovoljno. Zadovoljavamo se pretencioznim stihovima i lakim notama. Ukus jest proizvoljan, ali tko će pjevati za četrdeset godina o bocama alkohola, noćnim klubovima i zlatnim lančićima oko vrata?

POGREŠNE REVOLUCIJE

Potter na lomači

"Gdje god gore knjige, gorjet će i ljudi", poručuje Heine. Ljudsku je maštu oduvijek gicala ideja o magiji, čarolijama i činima, ali nalazi li se ona u čarobnim štapićima ili u nekom drugom predmetu jednako drvenog materijala? I zašto književna magija ikome smeta?

Postoje gori zločini od spaljivanja knjiga, a jedan od njih jest nezainteresiranost za čitanje.

Piše: Ira Osibov, 3.a

Vjerujem da su svi moji vršnjaci već odmalena upoznati s jednim od najpopularnijih književnih likova istoimenog serijala – Harryjem Potterom. Riječ je o slavnom mladom čarobnjaku koji je ukrao srca mnogim čitateljima diljem svijeta, a njegova popularnost, iako je započela prije dvadeset dvije godine, neobuzdano traje još i danas. Spisateljica Joanne Rowling jedna je od današnjih najutjecajnijih spisateljica, ali čak je i njezina slava imala cijenu. Živeći od socijalne pomoći kao samohrana majka s jednogodišnjom kćeri nakon razvoda odlazi u Edinburgh te u vlaku dobiva ideju za priču o dječaku koji pohada školu čarobnjaštva. Svoj je prvi roman, *Harry Potter i kamen mudraca*, objavila nakon što je bila odbijena dvanaest puta. Izdavač joj je preporučio da piše pod pseudonimom kako od njezinih djela ne bi zazirali dječaci i tako je, uzevši bakino ime Kathleen, nastala J. K. Rowling kakvu danas poznajemo. Već je prva knjiga ostvarila golem uspjeh. Mladi su diljem svijeta ljudi za Potterom i svim ostalim plodovima autoričine mašte, no uspjeh i slava za sobom uvijek vuku i nešto ružnije značajke.

Što Crkva misli da će me Potter naučiti

Svih sam sedam knjiga pročitala u jednom dahu u razdoblju od svega četiri mjeseca, a nakon svake pročitane knjige pogledala bih i film. Tri mjeseca nakon što sam dovršila seriju (i još uvijek dolazila k sebi od oduševljenja), na internetu sam pronašla jeziv članak koji se ticao upravo mogeg pročitano štiva. Početkom prošlog travnja katolički su svećenici u poljskom gradu Gdansku pred crkvom obavili ritual *spaljivanja knjiga za grešnike* među kojima se našao i *Harry Potter*. Osim serije o *Potteru* stradala je i trilogija *Sumrak*, kišobran i razne stvari s likom Hello Kitty, afrička maska, budistički kipići i sve knjige koje je potpisivao indijski guru Osho. Javnom su

ritualu prisustvovali i maloljetnici. Serijal o Harryju Potteru također je izbačen iz školske knjižnice u Tennesseeju zbog straha od prizivanja mračnih sila, a ovo je samo jedan od slučajeva. Nakon što su svećenici spalili spomenute knjige i predmete za koje tvrde da promiču okultizam i magiju, reagirao je i primas Poljske, nadbiskup Wojciech Polak govoreći: *Knjige se ne smiju spaljivati, već čitati kako bi se moglo kritički debatirati o njihovom sadržaju*. Gdje je onda pošlo po krivu?

I sama sam pronašla svakojake tvrdnje i uvjerenja koja su na društvenim mrežama širili mnogi sljedbenici katoličke Crkve; Harry Potter potkopava vjeru u Boga, *Harry Potter* gadi mlade umove, *Harry Potter* krinka je demonske stvarnosti.

Što me Potter stvarno naučio

Romani o *Harryju Potteru* doista su me mnogočemu naučili, a vjerujem da nisam jedina. Ljubav, sloga i zajedništvo samo su neke od važnih značajki kojima Rowling pridaje pozornost. Ono što me je posebno zaintrigiralo tijekom čitanja jest da politika koruptira i najmagičnija mjesta. Ono što je takozvana *Harry Potter generacija* naučila jest da odrasli nisu uvijek u pravu, da se današnja politika zasniva na mržnji i rasizmu, da spoznamo svoje mane i pretvorimo ih u vrline, da se ne radi o osobi koja rođenjem jes, već o osobi u koju izrasteš, da osvijestimo ideju učenja, da i kukavice umiru herojskom smrću i da je smrt samo još jedna velika avantura. Ondje gdje gore knjige, gorjet će i ljudi, a ja sam, uz nedvojbeno milijunsku brojku ostalih tinejdžera diljem svijeta, sigurna da Bog nije imao nakanu stvoriti ovakvu Crkvu.

Fantastična mašta J. K. Rowling i dalje će me ostavljati bez daha dok god sam živa, a usudujem se reći da se mnogo životnih mudrosti krije među stranicama priče dječaka okruglih naočala i ožiljka u obliku munje. Štapiće u zrak!

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA I PLAKATA

Svjetski dan voda

Piše: Laura Kovačević, 2. a

Svjetski dan voda obilježava se 22. ožujka svake godine kako bi se skrenula pozornost ljudi diljem svijeta na važnost očuvanja vode za piće. Taj važan datum Druga gimnazija u Splitu obilježava zanimljivim izložbama učeničkih radova. Učenici ove škole u slobodno su vrijeme fotografirali mora, jezera, rijeke i mnoga druga mjesta u kojima je voda bila glavna inspiracija za njihove fotografske kadrove. Igrali su se s perspektivama, bojama i kontrastima, a uz pomoć svoga mentora, profe-

sora likovne umjetnosti Tonija Horvatića izabrali su najbolje fotografije koje su bile izložene u prostorijama Nadbiskupske gimnazije u Splitu. Neke od fotografija možete vidjeti u umjetničkom podlistku našeg lista DrugArtu.

Ovaj važan dan obilježile su i učenice 1.f razreda koje su, na poticaj profesorice biologije Lidije Omrčen, izradile tri zanimljiva plakata s brojnim korisnim informacijama o vodi i izložile ih u školi.

ŠPREHNZI DOJČ

Dan njemačkoga jezika

Piše: Melanie Biočić, 1.a

I ove smo se godine potrudili organizirati Dan njemačkoga jezika 5. travnja. Naša je škola, već tradicionalno u suradnji s OŠ Kamen-Šine osmislila i provela ovaj dan kojim se podsjeća na važnost i ljepotu njemačkoga jezika. U svečanoj dvorani Nadbiskupske gimnazije nastupilo je 13 osnovnih i srednjih škola gdje su se učenici predstavili recitacijama, pjesmama i igrokazima. Da bi sve glatko proteklo pobrinule su se voditeljice programa, naše učenice Martina Parčina i Lucija Rako, a Ivan Krolo imao je glavnu riječ za audio-video pultom.

Voditeljice su na tečnom njemačkom glatko vodile program





NAŠ NAJPREPOZNATLJIVIJI PROJEKT Vozi se busom, ali ne budi torba!

Projekt Bus znanja zajednički su osmislile profesorice matematike II. gimnazije iz Splita, III. gimnazije iz Splita i Srednje škole Ivana Meštrovića Drniš. Osnovna je ideja podučiti sve one koji se voze javnim gradskim prijevozom nekim matematičkim zanimljivostima.

Napisala: Melanie Biočić, 1.a

Projekt je započeo u rujnu 2019. godine i trajat će cijelu školsku godinu 2019./2020., a ideje se već roje kako ga produljiti, i još bolje, učiniti međunarodnim! Ali, o tom potom.

Jeste li ih već vidjeli?

Krenimo redom. Naše su profesorice matematike Sanja Vitaljić, Sanda Ilić i Karmen Šesnić u suradnji s profesoricama iz splitskoga MIOC-a i iz drniške srednje škole Ivana Meštrovića došle na ideju kako pokazati aktualnost matematike u svakodnevnom životu. Pa su odabrale učenike, svaka u svojoj školi, koji su počeli izrađivati plakate s poučnim sadržajima iz matematike primjenjivima u svakodnevnom životu. U dogovoru s Prometovim autobusima i tvrtkom B1 plakati, ti se njihovi radovi voze u splitskim busevima, dostupni svima željnimima novoga znanja, i to na relacijama od Trogira do Omiša.

Plakati su zaista raznoliki. Na primjer, jeste li znali kolika je vjerojatnost da osvojite dobitak na lotu? Kada

Bus znanja otputovao u Šibenik!

Piše: Jere Čović, 3.d

Naši učenici, sudionici projekta, 10. veljače zaputili su se u Šibenik na izložbu svojih plakata i plakata njihovih kolega iz Drniša i Splita. Izložbu je ugostila gradska knjižnica *Juraj Šižgorić*. U centralnom prostoru knjižnice izloženi su svi plakati napravljeni u projektu *Bus znanja*. Posjetitelji izložbe, koja je bila dobro medijski popraćena, imali su priliku upoznati se sa zabavnim stranom matematike primjenjivom u svakodnevnom životu.

Izložba u gradskoj knjižnici u Šibeniku još je jednom potvrdila je kako je ovaj projekt hvalje vrijedan, budući da u našem društvu matematika uvijek ima negativan prizvuk. Matematičari u našoj školi u zadnje su vrijeme iznimno aktivni i time dokazuju kako jezična gimnazija nije rezervirana samo za jezike.

vidite plakat koji vam računicu ukratko predstavlja, odustat ćete od uplaćivanja listića. I ostale su teme plakata vrlo zanimljive: kako se emocije mogu prikazati preko geometrijskih likova, kako izračunati postotak na cijenu (nećete više srljati kao guske u magli sniženja!), kako odrediti svježinu jaja prema brojevima koja su na njima otisnuta, kako odabrati najbolji kredit ili kako se matematikom boriti protiv Alzheimerera i bubrežnoga kamenca.

Sve rade učenici

Pokretačka motivacija cijelog projekta leži u ideji da nikada nije kasno naučiti i saznati nešto novo te da te nove spoznaje možemo steći i u najobičnijoj svakodnevnoj životnoj situaciji kao što je vožnja autobusom. Jasno je da plakati u svojoj podlozi imaju neku temu iz matematike, ali je povezuju sa svakodnevnim životom i time pokazuju kako zanimljivost i primjenjivost matematike ne zastarijeva. Treba dodati da su plakati izrađeni na hrvatskom i engleskom jeziku (pa mogu poučiti i pokojeg stranca).

Osim zanimljivosti tema, treba istaknuti da učenici potpuno samostalno, bez uplitanja mentora, osmišljavaju plakate, počevši od ideje pa sve do završnog grafičkog oblikovanja. Njihov je interes za ovaj projekt zadivljujući, a samostalnost i zrelost koju pokazuju u radu jednostavno treba proširiti dalje.

Medijska bomba

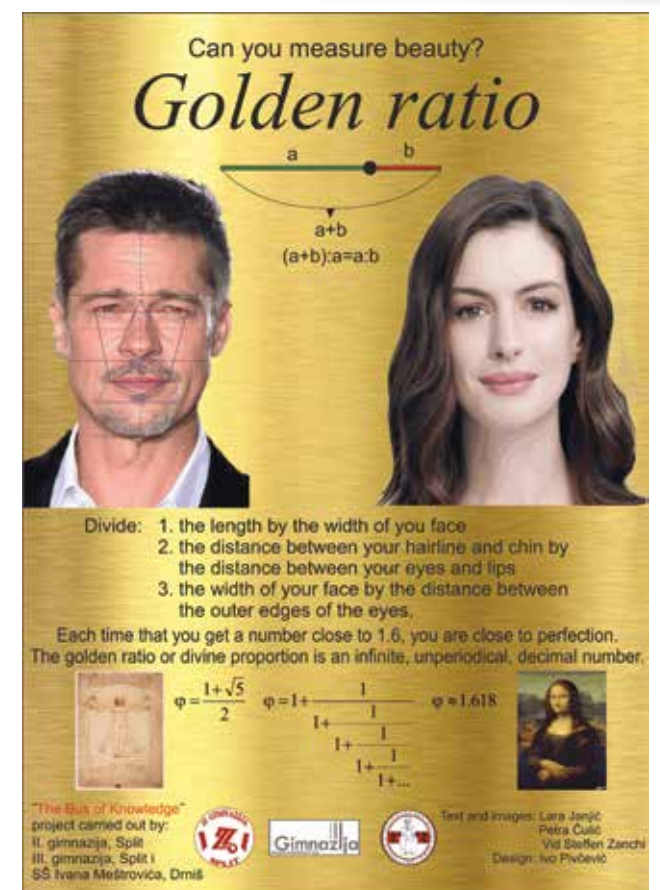
Projekt Bus znanja glasno je odjeknuo u lokalnim medijima pa su najpoznatije dnevne novine, kao i portali, prenijeli vijest o našim plakatima, a vrhunac medijske pažnje bilo je snimanje za nacionalnu emisiju *Dobro jutro, Hrvatska*. Oni koji su brzo savladali tremu, dali su izjave i kasnije se emisijom hvalili rodbini i prijateljima!

Učenici koji sudjeluju u projektu: Marta Bilić, Magdalena Elez i Wanessa Goreta (SS Ivana Meštrovića Drniš); Anja Kovač, Lucija Rajčić, Anamarija Markić, Barbara Mlačić, Mia Banovac, Leona Pavlović, Lana Kasalo, Vid Stefen Zanchi, Petra Čulić, Lara Janjić, Frane Varnica, Lovre Vrvilo, Ananda Đuranović, Lara Bulić, Lana Novak, Andrea Dražić, Laura Balić, Ivo Pivčević, Klara Juras, Karla Žeravica, Sara Dominika Utrobičić i Ivana Gojsalić (II. gimnazija); Ivana Oreb, Martina Dadić i Adriana Tičina (III. gimnazija).

Spomenuli bismo i mentore koji vrijedno nadziru stvaralački proces u projekt uključenih učenika: Olga Nerlović, Gabrijela Malenica i Zlata Bilandžija (SS Ivana Meštrovića Drniš); Mia Milun i Anastazija Pažanin (III. gimnazija); Sanja Vitaljić, Karmen Šesnić i Sanda Ilić (II. gimnazija).



Intervju za Dobro jutro, Hrvatska



Dokazali smo da je Brad Pitt savršeno lijep

Svaki projekt mora imati suradnike pa ih ima i ovaj: Iva Polić, lektorica hrvatskih i engleskih inačica, Toni Horvatić, savjetnik za likovno oblikovanje i grafički dizajn, Marija Ljubenković, suradnica za odnose s javnošću, Adriana Kovačević, lektorica engleskih inačica, Ana Oreb, informatička podrška, Margarita Nerlović i Viktorija Bahmatova Nerlović.



Tri, dva, jedan - kreni!

NAJBOLJI DAN ŠKOLE IKAD

Lov na blago unutar zidina palače

Ne znamo je li bolja ideja ili realizacija ovogodišnjeg obilježavanja Dana škole! Prisjetite se kako smo jurcali gradom u potrazi za splitskim znamenitostima.

Tekst i slike: Ira Osibov, 3.a

Pokušajte se postaviti u iduću situaciju: ugodno i toplo poslijepodne provodite u najljepšim splitskim kaficima ispijajući kavu, razgovarajući s prijateljima ili odmarajući glavu od posla, a zatim, kao vjetrom nošeni, pored vas protrče srednjoškolci s kartama, ruksacima i svakojakim bojnim poklicima.

Upravo ste takav prizor mogli vidjeti u ranopodnevnom satima 23. rujna 2019. godine. Druga je gimnazija i ove godine nadmašila sva učenička očekivanja po pitanju kreativnosti, originalnosti i poticanja natjecateljskoga duha. Zadatak koji je stajao pred učenicima nije bio nimalo lagan: naimo, radilo se o pravom pravcatom lovu na blago, ili, kako su ga neki nazivali, *treasure hunt*. Idejom profesorice Zemljopisa Jagode Lerotić i profesorice Engleskog i Njemačkog jezika Ajlin Andreis Sarun Druga je gimnazija svoj Dan škole obilježila kao nijedna druga.

Simple rules

Uzbuđenje koje je preplavilo gradski Đardin nije se moglo opisati riječima. Više od 450 učenika znatiželjno je nagađalo o čemu je riječ. Nakon što su

odabrali po jednog vođu koji je predstavljao njihov razred, napokon su dobili željno iščekivane upute. Unutar Dioklecijanove palače skriveno je šesnaest tragova koji su predstavljali značaj i važnost splitske kulturne baštine. Tinejdžerskim je licima načas preletio val straha uvidjevši da su sve upute bile otisnute na engleskom jeziku, ali ovim vrsnim jezičarima to je predstavilo samo još uzbudljiviji izazov. Šesnaest je pitanja bilo postavljeno u obliku zagonetki, a tragači su morali upregnuti svoje moždane vijuge, primijeniti naučeno znanje povijesti, povijesti umjetnosti, biologije, engleskog i hrvatskog jezika te se predano upustiti u ovu avanturu. Pravila su bila jednostavna: svaki odgonetnuti spomenik trebalo je pronaći, fotografirati i poslati u razrednu grupu uz redni broj pitanja. Razred koji prvi fotografira svih šesnaest spomenika unutar vremenskog raspona od sat i pol odnosi pobjedu i slatku razrednu nagradu jednodnevnog izleta po izboru.

Najspretniji 3.e

Započela je vrtoglava potjera za splitskim spomenicima u kojoj su sudjelovala dvadeset četiri razre-



Glavne i odgovorne na Plitvicama

Nagradno putovanje

Pobjednički 3.e razred, kao i osvajači drugog i trećeg mjesta (4.e i 2.d), kao nagradu za najbrže i najtočnije rješavanje zadataka na lovu na blago osvojili su jednodnevni izlet za cijeli razred na Plitvice! Tom se razredu priključio i 2.b razred koji je lani osvojio glavnu nagradu za Dane kruha, ali se taj osvojeni izlet nije stigao realizirati do sad. U pratnji profesorica Vesne Krželj Velić, Sindi Matulić, Jagode Lerotić, Anke Nikolić, Sanje Buterin Lučić, Karmen Šesnić, Fani Antonijević i Ajlin Andreis Sarun proveli su predivan dan u nestvarnoj ljepoti prirode.

da. Guranje među zbunjenim turistima, mahnjito trčanje Rivom i Pjacom te skrika i vika bile su nezostavne. Učenici su se snalazili kako su znali: razredi su nerijetko bili raspodijeljeni u omanje skupine koje su žurno cirkulirale gradskom jezgrom, došaptavale se, zujale i poskrivečki fotografirale. Razredne su grupe vrlo brzo obilovale fotografijama rodni kuća Marka Marulića i Jakova Gotovca, skrivenog kipa svetog Duje, spomen-pločice olimpijke Đurđice Bjedov, splitske sinagoge, sumpornih toplica, busenja kapara sa zidina palače i mnogih drugih.

Profesori su oznojene, zajapurene i ratoborne učenike po dogovoru dočekali pred Galerijom umjetnina gdje se, po završetku ove euforične potrage, odvijalo vrednovanje postignutih rezultata i objava pobjedničkog razreda. Nakon dugih minuta koje su se doimale kao sati, pobjeda je zasluženo pripala 3.e razredu!

Iako iscrpljeni i zapuhani, ali ujedno i ispunjeni radošću proživljenih događaja, učenici su se veselo vratili kućama u iščekivanju novog načina proslave Dana škole koji bi možda i mogao nadmašiti ovaj.



Strogi ocjenjivački sud foto dokaza!



SAMO ZANIMLJIVO!

Znaš matišu i kemiju – znaš ubojicu!

Piše: Jere Čović, 3.d

Room escape koncept je koji je posljednjih godina postao planetarno popularan. Riječ je o nizu zadataka koje morate riješiti kako biste otkrili ubojicu (li) pobjegli iz zatočeništva. Budući da naši učenici i profesori prate svjetske trendove i u našoj je školi na jedan dan organiziran Room escape. 30. siječnja učenici 3.f razreda pod mentorstvom profesorica Dine Spahije i Sanje Vitaljić osmislili su i proveli ovaj projekt. U našoj školskoj knjižnici nekoliko učeničkih grupa rješava-

lo je, mora se priznati, zahtjevne i komplicirane zadatke iz svih polja prirodnih znanosti. Učenici su pokazali zavidno znanje u polju kemije i matematike. Svim ekipama treba čestitati na uspjehu, a posebno ekipi učenika iz 3.f razreda koji su uz minimalno mentorstvo uspjeli osmisliti i provesti ovaj zahtjevan projekt čime su učenici Druge gimnazije ponovno srušili predrasude prema kojima u jezičnoj gimnaziji nema mjesta matematici i drugim prirodnim predmetima. Možemo reći kako se svakog dana sve više i više iskazujemo u svim poljima znanosti, jezika i umjetnosti!



Predavanje počinje!

POHVALE I OD SVEUČILIŠNIH PROFESORA

Učeničko predavanje profesorima – za pamćenje!

Splitsko matematičko društvo organiziralo je **Večer matematike 12. prosinca 2019. godine na PMF-u u Splitu.**

Piše: Nikolina Dominović, 2.a

Naši sjajni matematičari Lovre Davidović, Josip Budiša i Sara Bajić održali su na *Večeri matematike* na PMF-u predavanje pod nazivom *Kristalna geometrija*. Bučni aplauz bio je lijepa nagrada za mnogo uložene truda koji je bio potreban kako bi se jedno predavanje pripremlilo na ovoj razini. Posebno su ponosne na svoje učenike bile njihove mentorice Sanja Vitaljić, prof. matematike i Dina Spahija, prof. kemije.

U istoj je prigodi organizirana i izložba projekta *Bus znanja* na kojoj su predstavljeni plakati nastali u tom projektu, a koji prikazuju poučnost matematike u svakodnevnom životu. Vrhunac večeri bila je igra *Escape Room* u kojoj su učenici morali pronaći ubojicu sljedeći tragove dobivene rješavanjem matematičkih i kemijskih zadataka. Teško je i prebrojati koliko je točno zadovoljnih i nasmi-janih učenika osnovnih i srednjih škola sudjelovalo u igri koja je postala apsolutni pobjednik večeri.



MATEMATIČARI, JOŠ JEDNOM

Zlatna večer matematike

Piše: Ema Gabela, 1.f

Na Zlatnoj večeri matematike održanoj 3.12.2019. u splitskoj Gradskoj vijećnici naši učenici 3.f razreda Lovre Davidović, Josip Budiša i Sara Bajić održali su predavanje *Buckmunsterfulleren nogometna lopta ili ...*, dok su Anđelo Muslim, Lovre Davidović, Josip Budiša, Ena Marušić i Lucija Tuđić organizirali vrlo zanimljivi Escape Room. Sve

se to odvijalo pod mentorskom palicom profesorica Dine Spahije i Sanje Vitaljić. Istu večer predstavljena je i projekt *Bus znanja* koji se već cijelu ovu godinu provodi u suradnji s III. gimnazijom i SŠ Ivana Meštrovića – Drniš. Radi se o plakatima koje izrađuju učenici, a izloženi su u pet splitskih autobusa s ciljem širenja znanja iz matematike u svakodnevnom životu. Mentorice našim učenicima profesorice su Sanda Ilić, Karmen Šesnić i Sanja Vitaljić.

PREDAVANJA ZNANSTVENOGA KLUBA

Matematika je in

Leonardo da Vinci, opisivanje sustava i eksponencijalne i logaritamske funkcije područja su o kojima su naši učenici saznali nešto više na ovim predavanjima.

Napisala: Nikolina Dominović, 2.a

Pred kraj školske godine 2018./2019., učenici uključeni u Znanstveni klub Druge gimnazije organizirali su više predavanja vezanih uz različita područja matematike. Time se pokušava popularizirati ovaj kompleksan predmet koji nas uči logičkom razmišljanju i rješavanju problema. Prvo predavanje održale su učenice Nina Čatipović i Josipa Topčić iz 2.c razreda u kabinetu Fizike pod mentorstvom profesorice Karmen Šesnić. U njihovom predavanju upoznali smo se sa životom talijanskog genija Leonarda Da Vincija, kao i s njegovim mnogobrojnim revolucionarnim izumima. Njegovo najpoznatije i najzanimljivije matematičko otkriće o proporcijama, koje je sve prisutne oduševilo, govori o tome kako ljudsko tijelo raširenih ruku stane u upisani krug i kvadrat. Za drugi dio ovog događanja zaslužni su učenici Karla Žeravica, Sara Utrobičić, Lucija Kačić-Bartulović i Klara Juras iz 2.d te Ivan Bekavac iz 2.b razreda kojim su nam približili

sustave u predavanju zvanom *Opisujemo sustave*. Njihova mentorica u ovom projektu bila je profesorica Sanda Ilić koja nam je otkrila da postoji natjecanje koje opisuje sustave, a učenici su odmah počeli razmišljati kako bi i naša škola mogla tamo sljedeće godine sudjelovati. Posljednje predavanje održale su učenice 3.f razreda Ananda Đuranović i Lara Bulić pod mentorstvom profesorice Sanje Vitaljić. Upoznale su nas s temom dobro poznatom svim drugašima, povezanom s logaritamskim i eksponencijalnim funkcijama. Točnije, naziv predavanja bio je *Primjena eksponencijalne i logaritamske funkcije*. Odmah nakon predavanja pokrenuta je prava znanstvena rasprava pa ne sumnjamo da je ovo predavanje ostavilo dobar dojam na učenike.



Predavanja su organizirana u školskoj knjižnici



Naši mali veliki znanstvenici!

FESTIVAL ZNANOSTI 2019. Boje su u nama!

Atraktivnim pokusima naši su učenici privukli mnoge posjetitelje za svoj štand i pokazali magiju boja.

Piše: Melanie Biočić, 1.a

Ovogodišnja

tema Festivala znanosti bile su boje. Naše su profesorice Lidija Omrčen, Sindi Matulović, Dina Spahija i Imela Petričević odmah znale što učenicima predložiti za pokus, a da se pokaže raskoš i zanimljivost nastanka boja. Ove je godine smotra pokusa i istraživačkih radova učenika osnovnih i srednjih škola nosila naziv *Budi i ti znanstvenik!* I bili su naši učenici pravi znanstvenici, na trenutke i mađioničari uz pomoć znanosti! Učenice prof. Matulović Nela Bibić (4.d) i Karla Drlje (4.c) prezentirale su atraktivan pokus *Nevidljivi crteži*. Prskanjem otopine željezova (III) klorida na naizgled bijelim papirima pojavili bi se prethodno nacrtani crveni (kalijevim tiocijanatom) ili plavi (kalijevim heksacijanoferatom(III)) oblici.

Učenici prof. Petričević Borna Mamić, Lucija Santini, Dominik Šuto (3.e) i Duje Ercegović (3.f) predstavili su se živopisnim pokusom *Koralji*. Ubacivši kristaliće kalijeva heksacijanoferata(II) u otopinu modre galice posjetitelji su promatrali rast crvenosmedih *koralja* u *plavome moru*. Bilo je zaista

impresivno!

Učenici prof. Spahije Sara Bajić, Lovre Davidović i Laura Nikolanci (2.f) pokazali su čudnovatu *Plavu bocu*. Plava otopina u boci stajanjem se obezboji, a njezinim mućkanjem dobijemo opet lijepu plavu bocu. Istovremeno su Antea Batarelo, Laura Čulić Meić, Ena Marušić i Lara Vuco (2.f) predstavile plakat *Obojenost životinja* navodeći mnoge raznolikosti i važnosti boja za opstanak životinjskih vrsta.

Učenici profesorice Omrčen, maturanti a, b, c i f odjeljenja, koji na državnoj maturi polažu predmet Biologija slušali su predavanja u knjižnici Instituta za Jadranske kulture i melioraciju krša. Sva su predavanja bila povezana s temom boja (*Sve boje bolesti raka masline*, *Znanost inspirirana bojom grožđa i vina*, *Šareno porijeklo vinove loze*, *Žuto-zelena rapsodija maslinova ulja*), gdje su učenici upoznali sveprisutne probleme današnjih enologa i maslinara. Učenicima su prikazane i znanstvene metode koje su korištene pri istraživanju, a karakteristične su za znanstvene discipline kao što su molekularna biologija i genetika. Možda će neki od maturanata nakon ovih predavanja odabrati upravo studij Mediteranske poljoprivrede!

ISLAM U PRAKSI

Posjet muslimanskom molitvenom prostoru

Piše: Melanie Biočić, 1.a

Učenici prvih razreda u sklopu nastave Vjeronauka posjetili su mesdžid, muslimanski molitveni prostor u Splitu gdje ih je imam dočekao sa suprugom i održao jednosatno predavanje o doticajima katoličanstva i islama, o zabudama koje vladaju svijetom o islamu te o islamskoj zajednici u Splitu. Mnogi su učenici tek ovim posjetom osvijestili postojanje ovakvog prostora u našem gradu i zastupljenost muslimana u našoj zajednici.



Bosonogi prvaši slušaju predavanje



Prof. Ilić uhvaćena na fotografiji

TJEDAN BROJA π

Kako osvojiti 3,14 kg bombona $\pm 1\%$

Zbog važnosti koju broj pi ima u matematici i znanosti uopće, odlučeno je da 14. ožujka bude proglašen danom broja pi. Taj datum posebna značaja u našoj školi prigodno se slavi čak tjedan dana pa ponosno možemo reći da imamo Tjedan broja π .

Piše: Nikolina Dominović, 2.a

Broj pi matematička je konstanta koja ima široku primjenu u matematici i fizici. Zato su naši učenici, uz konzultacije sa svojim profesoricama matematike, izradili brojne plakate i prezentacije te napravili pravu multimedijalnu izložbu. Upoznali su nas s poviješću, primjenom i zanimljivostima o broju pi, odnosno Arhimedovoj konstanti ili Ludolfovu broju što su još neki nazivi ovog značajnog broja bez kojega ne bismo mogli mnogo toga, npr. izračunati površinu kruga. Postavljanje izložbe proteklo je u odličnom raspoloženju, unatoč ružnom vremenu. Učenici su crtali, bojali, izrezivali i lijepili, a sve kako bi svojim kolegama približili tu kompleksnu Arhimedovu konstantu koja većini zadaje velike probleme. Otvorenje izložbe uveličali su brojni učenici i profesori, na čelu s ravnateljicom Ivankom Kovačević koja je zahvalila učenicima i profesorima na

suradnji na ovom zanimljivom projektu. Glazbeni začini dodale su članice našega djevojačkog zbora uz glazbenu pratnju profesora Ivana Bošnjaka. Ovaj projekt ne bi zaživio da nije bilo stručnog vodstva profesorica Sanje Vitaljić, Sande Ilić i Karmen Šesnić koje su dokazale da čak i jezičari imaju mnogo toga za reći o matematici.

Cijela je manifestacija završena kvizom broja pi u kojem su sudjelovala po dva predstavnika iz svih prvih i drugih razreda, dakle ukupno 24 učenika naše škole. Kviz je završio s čak šest učenika koju su osvojili prvu nagradu.

Izuzetno zanimljivo bilo je natjecanje u pamćenju znamenki broja pi, a najuspješnija je bila Ananda Đuranović iz 3. f koja je upamtila čak 109 znamenki. Wow! Pobjednici su osvojili knjige kao nagradu, a za kraj manifestacije svi su sudionici projekta dobili slatku nagradu u obliku 3,14 kg bombona $\pm 1\%$.

RADIONICE ZA MATURANTE

Baština u režiji Umjetničke akademije i Druge gimnazije

Suradnja Umjetničke akademije u Splitu i II. gimnazije nastavlja se sedmotjednim projektom *Nasljeđe/Baština*. Rezultat pogledajte skeniranjem qr koda.

Piše: Ema Gabela, 1.f

Projekt je realiziran kroz šest radionica koje su se održavale subotom na Tvrdavi Gripe u kojima su sudjelovali studenti 2. i 3. godine Odsjeka za film i video i maturanti naše škole, a mentori su bili profesori Goran Čače i Toni Horvatić.

Nasljeđe, tj. baština odabrana je tema koja se nametnula voditeljima projekta iz više razloga. Glavni je taj što promatra odnos pojedinca u društvu prema zajedničkom nasljeđu, ali i onom privatnom, dakle pokriva baštinu od one obiteljske, osobne do nacionalne i civilizacijske. Dakle, u žarištu nije ba-

ština shvaćena kao mrtva materija izložena u muzeju, već kao aktivno živo tkivo našeg svakodnevnog društvenog okruženja čiji smo sastavni dio kao pojedinci s neponovljivim međusobnim razlicitostima. Projekt je obuhvatio radionice iz scenarija, režije, snimanja i montaže snimljenog materijala: preprodukciju, produkciju i postprodukciju, a rezultat su zajednički video zapisi – igrani, dokumentarni, odnosno kratki eksperimentalni filmovi. Donosimo vam qr kod čijim skeniranjem svojim pametnim telefonima možete u tren oka dobiti na dlanu proizvod ovog zanimljivog projekta.





LES CIGALES ODUŠEVLJAVAJU Večer francuske kulture

Cvrčci se još jednom pokazali kao odlični Francuzi.

Piše: Laura Kovačević, 2.a

U petak, 14. prosinca u maloj dvorani Pučkog otvorenog učilišta Imotski održala se Večer francuske kulture u pjesmi i riječi. Ovom događaju bio je cilj okupiti različite škole i gimnazije u Splitu i Imotskom oko francuskog jezika i kulture. Uz podršku učitelja, učenici su oduševili publiku svojim znanjem i govorom francuskoga jezika. Učenici II. gimnazije predstavili su se sa svojom dramskom skupinom *Les Cigales* i to u sastavu: Petra Čulić, Lara Janjić, Laura Kovačević, Vid Zanchi, Sunčana Cambj, Lara Baković, Gabriela Peljić i Marta Kačanić (2.a); Laura

Feller, Lea Martinet, Leonarda Delić, Jelena Tarle (3.a) i Luka Crnjac (4.a). Publiku su zadivili naizmjeničnim recitiranjem stihova iz pjesme *Jezero* Alphonsea de Lamartinea dok je Dana Smajo očarala publiku svojim prekrasnim glasom pjesmom *Ne me quitte pas*. Manifestacija se zatvorila s nekoliko riječi zahvale gđe. Slavenke Markote, savjetnice francuskoga jezika u Imotskom, organizatoricom ove prekrasne večeri te potpredsjednice Hrvatskog udruženja učitelja francuskog jezika i njezine prethodnice gđe. Pezo. Zahvaljujemo prof. Silvani Soldo i lektoru Marienu na pripremama i podršci!

ŠPREHAJMO I NAKON OSNOVNE Projekt s ciljem – izrada kalendara

S ciljem razvijanja ljubavi prema njemačkome jeziku i nakon osnovne škole financiran je projekt u kojem ključnu ulogu igraju i naši učenici.

Piše: Melanie Biočić, 1.a

Hrvatsko društvo učitelja i profesora njemačkoga jezika (KDV) uključilo se u jedan izniman projekt koji bi se trebao odvijati dvije godine. O čemu se radi? U organizaciji Ministarstva vanjskih poslova Savezne Republike Njemačke i u suradnji s Njemačkim veleposlanstvom u Zagrebu realizira se

projekt osnaživanja njemačkog jezika u obrazovnoj vertikali hrvatskog obrazovnog sustava u II. gimnaziji i OŠ Split 3. Učenici će se baviti temom *Putovanje kroz moju regiju/moj grad (Eine Tour durch meine Region/meine Stadt)* i na tu će temu izraditi kalendar s prigodnim slikama. Na kraju projekta bit će organizirana izložba kalendara, a mi ćemo sve popratiti pa vas izvijestiti u sljedećem broju!



LIJEPA TRADICIJA Dani frankofonije

Piše: Nikolina Dominović, 2.a

Kakav bi to Mjesec frankofonije, ma i Dan frankofonije bio bez Druge gimnazije! Naši aktivni Francuzi, predvođeni svojom zvijezdom vodiljom, profesoricom Silvanom Soldo, pripremili su predstavu vrijednu pamćenja. Naime, naša već poznata dramska skupina Les cigales oduševila je interpretacijom poznatog djela *Otac Goriot (Le Père Goriot)*. Manifestacija se odvijala u Nadbiskupskoj

gimnaziji, a osim skupne izvedbe Cvrčaka, svojom je izvedbom *Je suis malade* prisutne počastila Đana Smajo, učenica 2.a razreda. Sve je upotpunio prof. glazbenoga Ivan Bošnjak izvedbom poznate skladbe iz filma *Titanik* na francuskom jeziku, naravno.

Predstavu su, kao i do sada, uljepšale i glumačke vještine i znanje francuskog jezika osnovnoškolača iz OŠ Brda i OŠ Kamen-Sine.

HUMANOST NA DJELU Dani kruha

Piše: Melanie Biočić, 1.a

Još su jedni šareni, maštoviti i mirisni Dani kruha iza nas. 18. listopada 2019. godine učenici su još jednom pokazali humanost i razumijevanje za one koji nemaju – prikupljali su nekvarljivu hranu i higijenske potrepštine za splitske beskućnike. Pritom su i prigodno ukrasili svoje učionice, pripremili malu izvedbu za tročlanu komisiju, na čelu s časnom sestrom Darijom Brkić te potporom, pedagoginjom Jadrankom Benzon i profesoricom Lidijom Omrčen, koja je na kraju dana donijela odluku o pobjedniku. Ove je godine to bio 1.e razred. Čestitamo!

Ovakav projekt odličan je primjer kako bi se trebala provoditi škola za život jer na ovaj način učenici uče o zahvalnosti, solidarnosti, kršćanskoj ljubavi, kreativnosti i međusobnoj komunikaciji. Kada bismo pola od toga zaista uključili u svoj život, cilj ove manifestacije ispunjen je. Ne zaboravimo reći da su mnogi učenici ispekli svoje kruščiće i kolače pa smo i na toj razini razvijanja vještina djelovali!

Lijepu prezentaciju o ovogodišnjim Danima kruha s više fotografija možete vidjeti skeniranjem QR koda koji vam ovdje prilažemo.



Najoriginalniji kruh



NESVAKIDAŠNJA PRILIKA Predavanja nobelovaca

Na Medicinskom su fakultetu u dva navrata gostovala dvojica nobelovaca sa zanimljivim predavanjima o suvremenim temama, HPV virusu i GMO hrani. Saznali smo mnoge odgovore, ali se i uvjerali da su i nobelovci obični ljudi.

Pišu: Nikolina Dominović i Laura Kovačević, 2.a

Na Medicinskom fakultetu u Splitu u listopadu 2019. održano je predavanje nobelovca dr. Harald zur Hausena, dobitnika Nobelove nagrade za fiziologiju ili medicinu 2008. za otkrivanje povezanosti HPV-a i karcinoma vrata maternice. Predavanje su poslušali naši učenici u sklopu nastave biologije. Učenici su dobili odgovore na niz zanimljivih pitanja kao što su: kako je pronađena poveznica između raka maternice i HPV-a, zašto njegovo otkriće na početku nije bilo prihvaćeno, koliko dugo se radilo na cjepivu protiv HPV-a i sl. Nakon zanimljivog predavanja prisustvovali smo i *ukusnijem* dijelu događaja, tj. domjenku za posjetitelje.

U veljači ove godine prilika poslušati jednog nobelovca ponovila se – nobelovac sir Richarda J. Robertsa održao je predavanje na temu genetski modificiranih organizama. No, prije predava-

nja dobitnika Nobelove nagrade za medicinu ili fiziologiju, klapa djelatnika Medicinskog fakulteta otpjevala je dvije pjesme i pokazala svoju višestranost. Predavač se pobrinuo da nam na što zanimljiviji način prikaže GMO koji i danas stvara burne rasprave. Glavni primjer, na kojem nam je približio temu, bio je evolucijski razvoj kukuruza koji je od malog nezrelog klipa sazrio do kukuruza kakvog danas znamo. Činjenica koja nas je najviše zaintrigirala bila je ona koja kaže da mnogo povrća kojeg danas jedemo u sebi sadrži prirodne pesticide. Nobelovac je govorio i o nedostatku vitamina A i o sve većoj smrtnost zbog nedostatka tog vitamina. Istaknuo je da je jedan od njezinih izvora zlatna riža (Golden Rice), a ta vrsta riže napravljena je genetskim inženjeringom. Na kraju svojeg predavanja rekao je da bi trebalo biti manje politike u znanosti. Otišli smo svojim kućama s vrlo pozitivnim dojmovima o ovakvim događanjima.

TJEDAN ZABRANJENIH KNJIGA Nekad zabranjena, danas kanon

Tekst i slika: Nikolina Dominović, 2.a

U mnogim svjetskim knjižnicama krajem rujna i početkom listopada obilježilo se Tjedan zabranjenih knjiga. Povodom toga učenici 1.f, 2.a, 3.d, 4.d i 4.f odlučili su napraviti prezentacije o svojim najdražim knjigama koje su nekada bile zabranjene. Za predstavljanje određene knjige imali su tri minute, a knjige koje su nam na zanimljiv način predstavili jesu: *Alisa u zemlji čudesa*, *Dekameron*, *Candide*, 1984., *Da Vincijev kod*, *Frankenstein*,

Gospođa Bovary i *Uliks*. Na ovom poučnom predavanju saznali smo kako su ondašnje državne i vjerske vlasti utjecale na dinamiku objave knjiga, kao i koji današnji bestseleri sadrže narkofilski podtekst, povredu javnog morala, kritiku totalitarnih režima ili skrivene poruke koje se smatraju uznemirujućima i neprimjerenima. Publici se na licima mogla vidjeti nevjerica slušajući koja su djela i zašto nekada bila zabranjena. Odličan podsjetnik na to u kakvim su društvima ljudi živjeli.



Pišu: Ema Gabela, 1.f

U sklopu manifestacije Pisci pod povećalom 19. 9. 2019. u Gradskoj knjižnici Marka Marulića posjetila nas je nama već poznata spisateljica Rosie Kugli. Kugli je došla govoriti o svojim knjigama za mlade *Nisam ti rekla*, *Dvije crte plavo* i *Hod po rubu* i izložiti se pitanjima koje mi mladi nemamo često prilike (ili hrabrosti) postaviti odraslima. No, nije nas ona uvela u svijet svojih knjiga, već učenice 2.a razreda koje su moderirale susret i predstavile Kugline knjige. S velikim smo zanimanjem pratili otkrivanje novih značenja koje ova djela

PISCI POD POVEĆALOM Kugla škakljivih pitanja

Višestruko nagrađivana spisateljica Rosie Kugli došla je u Split da nam predstavi svoje knjige za mlade i odgovori na naša pitanja.

nose u sebi. Svi romani ove autorice obrađuju tematike o kojima se danas jako malo govori, kao što su maloljetnička trudnoća, ovisnost o opojnim drogama i maloljetnička delinkvencija, što je mlade čitatelje posebno zainteresiralo. Kugli nam je ispričala kako je ideje za knjige dobila slušajući svoju djecu kako pričavaju događaje koji su se zbili i koji se zbivaju tijekom prolaska kroz njihove godine. Mnogi slušatelji postavljali su joj i škakliva, osobna pitanja na koja je autorica spremno i bez cenzure odgovarala. Da je barem više ovakvih razgovora između tinejdžera i odraslih!



MATEMATIČARI NA N-TU

Meštrović battle u znaku prijateljstva i suradnje

Projekt *Meštrović battle* koji naša škola provodi u suradnji sa Srednjom školom Ivana Meštrovića Drniš u petak, 22. ožujka doživio je svoj vrhunac putovanjem naših učenika i profesora sudionika u Drniš.

Tekst i slike: Jere Čović, 3.d

Uzbuđeni, ujutro smo se zaputili prema odredištu. Kada smo stigli, primio nas je Ivan Zeljko, ravnatelj Srednje škole Ivana Meštrovića, i brojni učenici. U školskom atriju predstavili su svoje plakate o životu i radovima našeg svjetski priznatog kipara. Nakon upoznavanja s njegovim životom i bogatim opusom uslijedilo je predavanje o Srednjoj školi Ivana Meštrovića. Uvodnu je riječ imao ravnatelj koji nas je srdačno pozdravio, a naša ravnateljica Ivanka Kovačević zahvalila mu je na gostoprimstvu. Nakon razmjene simboličnih poklona učenice iz Drniša predstavile su svoju školu.

Nakon prezentacije i uvodnih riječi, naš profesor umjetnosti Toni Horvatić održao je predavanje i radionicu na temu *Uvod u percepciju*. Nakon zanimljive prezentacije i zabavne radionice zaputili smo se u stručni obilazak ovog srednjodalmatinskog grada. Naš obilazak zaključili smo posjetom Gradskom muzeju Drniš u kojem se nalaze brojna djela Ivana Meštrovića. Naši drniški prijatelji potom su nam priredili zakusku u obližnjem hotelu. Potom smo opet smo sjeli u autobus i zaputili se u Otavice – Meštrovićevo rodno mjesto u kojem je ostavio neizbrisiv trag, od obiteljskog mauzoleja do njegove kuće i malarične stanice. Ne biste vjerovali, ali nekoć smo u srcu Dalmatinske za-

gore imali pravu epidemiju ove tropske bolesti. Ispred mauzoleja dočekala nas je voditeljica lokaliteta koja nas je ukratko upoznala s poviješću ove neobične građevine na vrhu brežuljka koju je Meštrović zamislio kao obiteljsku grobnicu. Kada smo ušli u mauzolej i proučili brojne reljefe, naš neizostavni zbor pod vodstvom profesora Bošnjaka održao je pravi mali koncert u nezaboravnom ambijentu. Nastup našeg zbora zaključio je profesor Bošnjak koji je izveo evergreen *Tvoja zemlja Vice Vukova*. Nismo samo mi pjevali, svojom izvedbom pjesme *Dida moj* iznenadila nas je i pedagoginja srednje škole iz Drniša Zdenka Kunac koja je pobrala ovacije.

Nakon mauzoleja i prigodnog programa bilo je vrijeme za povratak u Split jer je naš zbor trebao nastupiti na Večeri frankofonije. Nadamo se da će se ova suradnja nastaviti i da ćemo se još koji put imati prilike susresti se s našim prijateljima iz Drniša. Ovom prilikom u ime svih učenika zahvaljujem našoj ravnateljici, profesoricama Vitaljić, Ilić i Šesnić te profesorima Bošnjaku i Horvatiću, bez čijeg truda sve ovo ne bi bilo ostvarivo. Zahvaljujući ovom projektu, puno smo toga naučili o geniju našeg kiparstva Ivanu Meštroviću i uživali u zanimljivom pejzažu Dalmatinske zago-



PREVENTIVNI PROGRAMI

Zdravi i sigurni, bez droge i alkohola

U našoj se školi svake godine održavaju preventivni programi kojima se učenike pokušava zaštititi od štetnih ponašanja.

Piše: Ema Gabela, 1.f

Prevenција ovisnosti i zlouporabe droga

Preventivni program *Zdrav za pet* provodi se u prvim razredima kako bi se, između ostaloga, podigla razina svijesti o opasnostima sredstava ovisnosti, kako bi se razvijao kod učenika osjećaj odgovornosti za djela počinjena protivno zakonskim odredbama te kako bi se naučilo učenike prepoznati rizičnu situaciju i zadržati se izvan nje.

Predavanje učenicima drži Ante Radoja, pripadnik MUP-a kojim svojim živopisnim primjerima iz prakse približi ovu problematiku učenicima i podsjeti ih kolike posljedice mogu trpjeti zbog jedne nepromišljene odluke.

Prevenција zlouporabe alkohola

Dobna granica kada tinejdžeri prvi put probaju alkohol, tj. kada se prvi put napiju, stalno se snižava. Zato se u našoj školi prvašima održa predavanje i radionica kojim se taj trend pokušava usporiti. Učenici se upoznaju s pojmom teškog pijanstva i alkoholne kome te ih se uči kako reagirati u situaciji u kojoj je netko u takvoj komi. Najzanimljiviji dio jest na samome kraju kada učenici imaju priliku probati masku koju kada stave na lice, vide mutno kao da imaju 1,5 promil alkohola u krvi. S tim naočalima pokušavaju hodati po ravnoj liniji. Učenicima je zabavno, ali vrlo jasno dobiju sliku

koliko su nepouzdana i nekontrolirana kada su pod utjecajem alkohola.

Prevenција trgovanja ljudima

Ulaskom Hrvatske u EU otvorile su se mogućnosti migriranja radi obrazovanja i rada čime su povećani rizici za zlouporabu želja i potreba za boljim obrazovanjem i uvjetima rada. Predavanja i radionice sadrže informacije o dinamici procesa trgovanja ljudima, oblicima *vrbovanja* žrtava, mehanizmima kontrole te mjerama opreza, uključujući društvene mreže, u svrhu informiranja i zaštite djece i mladih kao najranjivije kategorije potencijalnih žrtvi.

Program podrške roditeljima

Osim preventivnih programa, ovo je proljeće u našoj školi obilježilo i ciklus predavanja za roditelje *Zajedno za našu djecu*. Osnovni je cilj pružanje aktivne podrške obitelji u svrhu učinkovitijeg usklađivanja profesionalnog i obiteljskog života. Roditelji su tako odslušali šest predavanja s temama: upravljanje vremenom, verbalna i neverbalna komunikacija, komunikacijske vještine, profesionalni stres i roditeljstvo, tehnike upravljanja stresom i osobne granice i odgovornost. Radionice je vodila naša pedagoginja Jadranka Benzon koja kaže da se solidan broj zainteresiranih roditelja okupljao na radionicama.



Najluđi dan u školi

Piše: Melanie Biočić, 1.a

Maškare su najbolji dan u školskoj godini! Razredi nisu zakazali, bilo je različitih maski, uglavnom s aktualnim referencama, domišljatih i smiješnih. Ipak, najluđi su bili maturanti koji su zajednički organizirali vjenčanje! I to kakvo! Pir kojeg se

ni izvorni Imočani ne bi posramili! Mladi, mlada, svećenik, barjaktar, kum, kuma, djeveruše, gosti i naravno – harmonikaš! Cijela je ta parada išla školom, otpjevala pjesmu-dvije u svakom razredu, a onda su požurili na sami obred vjenčanja ispred škole. Čestitamo mladencima! :D

Kutija istine

Piše: Ema Gabela, 1.f

Dan prije Valentinova u atriju škole postavljena je kutija u koju su učenici mogli ubaciti anonimno ili potpisano pismo za svoju simpatiju! Pisma su razdijeljena na Dan zaljubljenih tako da su mnogi osmijesi izmamljeni na lica naših učenika. Je li koje pismo polučilo uspjeh, ostaje nam samo nagađati...



Kutija koja je mnoge razveselila 14. veljače

A NAD NJIMA SAMO ZVIJEZDE, ZVIJEZDE! Terenska u Zvezdano selo Mosor

Piše: Ema Gabela, 1.f

Četrdesetak učenika trećih razreda pod vodstvom prof. Jasne

Nizeteo i u pratnji prof. Eme Bodrožić-Selak uputilo se na Mosor na terensku nastavu koja je već postala tradicija, a učenicima je uvijek zanimljiva i primamljiva. Itinerar je poznat – posjet izvoru rijeke Žrnovnice gdje su učenici poslušali

stručno predavanje o tamošnjoj flori i fauni, a potom u Zvezdano selo Mosor. Učenici su aktivno proveli vrijeme u prirodi, nešto što se ponekad čini zaboravljenom vještinom, a zatim sudjelovali na stručnome predavanju o Sunčevu sustavu. Najzanimljiviji dio bio je, tradicionalno, promatranjem zvijezda i Mjeseca teleskopom. Učenici su obnovili stara znanja, stekli nova te još jednom zaključili kako je nastava u prirodi najbolji mogući oblik nastave!



Odmor na brdskom putu

Najluđi dan u školi... nastavak



Mladu dovodi otac i djeveruše



I svećenik se razveselio. Kuma spremna. Barjaktar samo živo! Grožđe u publici.



Rodna jednakost 1.b razreda



PREDBOŽIĆNA ČAROLIJA DRUGE GIMNAZIJE Bajkovita večer

Još jedna maturalna večer protekla je u znaku holivudskih haljina i dobro uvježbanih plesnih nastupa naših maturanata.

Piše: Lea Lozina, 4.f

Jedan od važnijih događaja u Drugoj gimnaziji definitivno je maturalna zabava koja je i ove godine bila održana u hotelu Le Méridien Lav. Sala prepuna dotjeranih maturanata koji ushićeno iščekuju špalir samo je jedan od detalja koji su našu maturalnu večer učinili posebnom. Unatoč velikom stresu izazvanom šetnjom crvenim tepihom, svaki je par to graciozno odradio. Nakon toga smo se, u malo nižim petama, graciozno i zabavili. Haljine i odjela

nas nisu spriječila da se razbacamo po plesnome podiju, a isto su učinili i naši profesori. Iako je bilo neobično vidjeti ih u takvoj atmosferi, sigurno je da su nam upravo oni taj događaj svojom veselošću učinili još ljepšim i nezaboravnim. Zahvale za dobru atmosferu također možemo uputiti i Taxi bendu čiju ćemo svirku zasigurno pamtiti. Uz njih su na pozornici zasjali i učenici naše škole te profesorice Mrčela i Baloević svojom izvedbom pjesme *Ja sam vlak*. Zabava ne bi bila potpuna da nismo odradili

i vesele formalnosti poput vrabaca i razrednih točaka. Dodatnu kap sreće nekim je učenicima donijela lutrija jer će najsretniji dobitnik s maturalnom zabavom u mislima na proljeće otputovati na nagradno putovanje koje je poklonila agencija Magellan.

Iako smo izgledali kao princeze i prinčevi, ipak nas je ispred hotela Lav dočekala bundeva umjesto kočije. Ta bundeva zapravo je bio Prometov autobus, a ne limuzina. Sljedeća je postaja učenicima bio obližnji školski kafić Blue Eyes u kojemu se slavlje nastavilo do ranojutarnjih sati.

S v i m a nam je ova zabava ostala u najboljem sjećanju te želimo svim sljedećim generacijama barem približno ovakvu završnu večer srednjoškolskih dana.



4.g razred

Obožavam-se-slikavat pogled

Samo opušteno!

4.a i njihova genijalna plesna točka



4.a razred i prof. Ivan Bošnjak



4.b razred i prof. Sanda Ilic



4.c razred i prof. Klaučija Dužević



4.d razredi i prof. Anka Nikolić



4.e razredi i prof. Sanja Buterin Lucić



4. f i prof. Jasna Nizetec





KIPIĆ U RUKAMA NAŠEGA PROFESORA

Dvostruki oskarovac

Prof. Ivan Bošnjak lani je osvojio svog drugog Oskara znanja, nagradu koju dobivaju učenici državni prvaci u znanju te oni koji su osvojili prve nagrade na natjecanjima glazbe i plesa i njihovi mentori.

Piše: Karla Batoz, 4.f

Povodom dodjele prestižne nagrade, razgovarali smo s prof. Bošnjakom.

Drugačiji: Dvostruki ste dobitnik najprestižnije nagrade u obrazovanju, Oskara znanja. Jeste li se nadali nagradama?

Smatrao da smo sposobni i školski zbor i ja za *velike stvari*. Iskreno rečeno, uvijek sam se potajno nadao da bih mogao osvojiti ovu nagradu. Nadao sam se da će doći jednog dana, ali mogu vam reći, nisam se nadao da će tako brzo doći. Obično kažem zborničama kada vježbamo neku skladbu ako prvi put otpjevaju dobro da se to slučajno dogodilo, a kada drugi put otpjevaju dobro, to onda više nije slučajnost. Tako je i u sportu. Kad jedan put osvojiš nagradu i obraniš tu nagradu sljedećom, onda to nešto znači. Tako je i s Oskarom znanja. Ako se ne varam, naš školski zbor jedini je srednjoškolski hrvatski zbor koji je osvojio međunarodno zlato. Očito se rad isplatio. Još bih volio dodati da su glazbena natjecanja jedinstvena među ostalima zato što profesor na samom natjecanju sudjeluje, što se naposljetku i on ocjenjuje. U ostalim se predmetima učenici pojedinačno natječu bez pomoći profesora prilikom natjecanja, a ovdje se natječe i profesor i zbor. Tako da i profesor zapravo ima i nastup i ocjenjivanje.

Drugačiji: Možete li nam ukratko ispričati kako je osnovan djevojački zbor II. gimnazije?

Ako se ne varam, 2013. godine bio je prvi božićni koncert. Faza osnivanja počela je 2012. godine, ali stvarno je djelovanje krenulo sljedeće godine. Napravio sam audiciju i za djevojke i za momke te

2013. Bio je velik odaziv i mnogo sam ljudi primio, a poslije sam vidio da u tom zboru ima onih koji ne mogu zadovoljiti kriterije za državna ili bilo koja druga natjecanja jer sam odmah težio nečem višem. Zahvalio sam im se i s ostatkom sam gradio školski zbor. Što se natjecanja tiče, hajmo kazati da smo počeli razmišljati o njima 2015. godine. Prvo natjecanje bilo je 2016. godine, a ostalo je sve povijest.

Drugačiji: Nije sve ni u nagradama. Pruža li vam organiziranje Božićnog koncerta i ostalih glazbenih aktivnosti određeno zadovoljstvo?

Naravno, naročito Božićnog koncerta. Uvijek mi je pričinjavao zadovoljstvo iz jednog razloga – pune crkve jer dolaze roditelji i prijatelji tih djevojaka zborničica. Onda sve te djevojke pokazuju njima što rade cijelu godinu, a naročito djevojke koje su solistice. One dođu i stanu ispred punog auditorija i zapjevaju nešto solo i to pamte cijelog života. Neke djevojke imaju veći broj prijašnjih iskustava sa solo pjevanjem, ali netko tko nikad nije pjevao sam i to odradi nekoliko godina zaredom na taj se način razvija. Razvija se i gradi samopouzdanje.

Jednoga dana kada budu na fakultetu morale predstavljati seminarski rad pred kolegama i profesorima, sigurno je da će tim djevojkama biti lakše. Posebnost je Božićnog koncerta i ta što djevojke same biraju što pjevaju.

Drugačiji: Je li se itko od djevojaka nastavio baviti glazbom i nakon srednje škole?

Naravno, bivša učenica Đina Vučković upisala je solo pjevanje na Glazbenoj akademiji u Splitu, potom Josipa Grgat također u Splitu, Sandra Grubi-

šić, prošlogodišnja maturantica, sada je na prvoj godini Glazbene akademije u Zagrebu, studira violinu. Dalje se bavi glazbom Melina Lakoš koja je također bila u zboru. Ovo je sad na prvu što se mogu sjetiti, ali sigurno ih još ima koje se bave profesionalno glazbom kao i rekreativno, npr. pjevaju u Zagrebu u studentskim zborovima i tako upotpunjuju svoj studentski život kroz pjevanje.

Drugačiji: Dakle, da predemo na temu raspusta školskog zbora jer je to ipak potresna tema ove školske godine... Odakle nagli prekid rada zbora i kako su članice odreagirale na vijest?

Neću nešto duljiti... Teška sam srca donio tu odluku, teška su srca one prihvatile tu odluku, ali su me podržale. Odluka nije pala iz vedra neba kao što iz vedra neba nisu pala ni naša postignuća. I djeca to razumiju.

Drugačiji: Smatrate li time da ste učinili pravu stvar?

Vrijeme će pokazati je li to bila prava odluka ili nije, ali smatram da i to kratko razdoblje, koje je trajalo možda pet-šest godina, ali na vrhunskoj razini, velika stvar, i da će ostaviti trajni pečat na djevojke. Jer one su bogatije za predivna iskustva, što nagra-

dama što stjecanjem novih prijateljstava, putovanjima pa i stjecanjem dodatnog samopouzdanja. Najbolje od svega što mogu reći jest da ako sam na ijednu djevojku ostavio traga kao mentor, onda smatram da moja misija ide u dobrome smjeru, da nisam pogriješio i da se nemam za čim kajati.

Drugačiji: Za kraj za naše čitatelje... Koju biste poruku poslali mladima danas?

Volio bih da se u budućnosti sluša što više dobre glazbe. Znam da naša mladost sluša dobru glazbu, ali ima i onih koji slušaju lošu glazbu i toj se glazbi dive. Ostanem zgrožen kad neki ljudi koji nemaju veze s pjevanjem napune klub i zarade velike novce. Želio bih da naša mladost ima glazbu za zabaviti se, ali da uvijek nekako kvaliteta bude na prvom mjestu. Moja je poruka mladima da slušaju kvalitetnu glazbu i da ne podcjenjuju (ovo je poruka svima) glazbeni kao predmet. Da se ne stavlja na marginu to pjevanje i glazba. Realno, glazba je možda jedina točka u gimnaziji koju učenik dvadeset i četiri sata dnevno sluša i radi. Ona ih prati non-stop. Bitan je sastav čovjekova života po meni, uz sport. Zato ne bih volio da se glazba kao takva podcjenjuje jer često ima takvih slučajeva. Dobra glazba može liječiti dušu.

UMJETNOST RADI UMJETNOSTI

Po(e)zitivna pjesnička praksa

Gabriela Peljić, učenica 2.a razreda, sudjelovala je na prošlogodišnjem literarnom natječaju X. gimnazije iz Zagreba *Po(e)zitiva* i ostvarila lijep uspjeh.

Piše: Leona Pavlović, 2.a

Između 106 pristiglih pjesama natječaja *Po(e)zitiva* izabrane su 23 koje će se objaviti u zborniku, a naša se učenica, pod mentorstvom prof. Magdalene Mrčele, našla na sedmom mjestu sa svojom pjesmom *Paradoks ljubavi*. Kako bismo saznali više o našoj mladoj spisateljici, odgovorila nam je na nekoliko pitanja.

Drugačiji: Kada si počela s pisanjem i u kojim si se natjecajima okušala do sada?

U prvom sam razredu osnovne započela s pisanjem nekakvih pjesmica. Odmah sam se pronašla u tome. Nisam se trudila da mi pjesme dospiju dalje od moje bilježnice i školskih listova. U sedmom sam se razredu prijavila na Lidrano gdje sam prošla prvi krug. A prošle sam godine sudjelovala na natječaju *Po(e)zitiva*. To je otprilike to.

Drugačiji: Pišeš li isključivo poeziju?

Ne. Općenito jednostavno volim pisati. Iako, najviše

uživam pišući poeziju.

Drugačiji: Koliko često pišeš poeziju i kako pronalaziš slobodno vrijeme za isto?

Ne pišem prečesto. Smatram da poezija nije nešto što se piše svaki dan. Ne bih rekla da imam nekakvo određeno vrijeme. Kad si pokušam odrediti vrijeme znam sjediti satima a da ne smislim nijedan stih. Kad me uhvati trenutak, sjednem i napišem sve što mi je u glavi. Ponekad to bude samo nekakva ideja, stih, riječ, slika. Nakon nekog vremena sjednem i iskoristim sve što imam pretvarajući to u pjesmu.

Drugačiji: Bojiš li se ikada tuđih komentara?

To je dobro pitanje. Da, ponekad. Bojim se što će neko misliti o meni nakon čitanja pjesme. Svi će interpretirati pjesmu onako kako oni žele. Nije mi ugodno znajući da netko traži mene u pjesmi, povezuje stihove s mojim životom i donosi različite zaključke. Ali to me ne sprječava da pišem.



Gabriela Peljić



PROMOCIJA DRUGOGA ROMANA NAŠE PROFESORICE

Kad se posao pretoči u književno djelo

U Gradskoj knjižnici Marka Marulića održana je promocija novog romana naše profesorice Magdalene Mrčele. Tom smo prigodom porazgovarali s njom o književnosti, životu i planovima za budućnost.

Piše: Gabriela Peljić, 2.a

Svi znaju da je Magdalena Mrčela naša draga profesorica, ali znaju li i da je izvrsna književnica? Nakon Magdalenina novog romana *Dnevnik 4.a* ovo bi trebalo postati retoričko pitanje. Sjećate se da je Magdalenin prvi roman *Kako je Flegmarin postao kapetan* osvojio nagradu *Zvonko* prije dvije godine za najbolji prozni rukopis za djecu i mlade? Na red je došao i drugi roman, ovaj put inspiriran poslom profesorice u našoj gimnaziji i posvećen autoričinu prvom razredu kojemu je bila razrednica. Kako bismo saznali više o ovom književnom djelu i njezinu književnom putu, postavili smo joj nekoliko pitanja.

Drugačiji: Kako uz tolike obaveze roditelja i profesora pronalazite vrijeme za pisanje?

Pisanje je često impuls izbacivanja nakupljenih osjećaja. Ne možemo uvijek sve reći bližnjima, nešto će izbljediti, neki će se bitni događaji zaboraviti, zato volim sve zapisati. Oba su moja romana nastala kao noćni zapisi, svojevrsni dnevni koji su se rađali dok su svi ostali spavali. Mislim da su lijepa riječ i emotivno olakšanje bitniji od nekoliko sati manje sna.

Drugačiji: Koje su glavne poruke koje želite prenijeti svojim djelima?

U svojim djelima želim doprijeti do djece i mladih i reći im da su važni. Netko ih sluša i poštuje. Vaši problemi nisu nebitni i maleni. Problem je samo u manjku komunikacije i društvenom stigmatiziranju. Svi imamo pravo ponekad biti slabi, umorni,

tužni. Život nije ravna crta, ravna crta znači smrt, život je amplituda uspona i padova iz kojih učimo. A književnost bi mogla i trebala biti preslika života, s mnogo suosjećanja i primjera u kojima ćemo vidjeti da nismo sami, sve je naše probleme netko već prošao, preživio i riješio. Možda je najvažnija poruka da je nastavnicima stalo. Moji su nastavnici slušali probleme, želje i ciljeve, a danas je na meni da slušam svoje učenike. A oni bi širenjem književnosti koja progovara o problemima mladih mogli pomoći mnogim vršnjacima koji se bore s istim pitanjima.

Drugačiji: Bojite li se negativnih komentara učenika, a posebice roditelja, na knjigu *Dnevnik 4.a*?

Ne bojim se negativnih reakcija učenika. Smatram da su tinejdžeri vrlo izravni i iskreni, čak i kad se govori o tabu temama. U književnosti ne smije biti tabua i sigurna sam da mladi žele govoriti i o problemima zlostavljanja, opijata, spolnosti, mentalnog zdravlja. Za roditelje ne mogu biti sigurna. Imam dojam da neki još uvijek guraju probleme pod tepih, ne shvaćajući da otvoren razgovor (ili čitanje) o problemima može rezultirati rješenjem, a ne sramom i zataškavanjem. Osim toga, odrasli su mnogo neiskreniji, a često i licemjerniji od djece i mladih. Pokušaj samoobrane, ali promašen.

Drugačiji: Pišete li isključivo prozu?

Pišem i poeziju, ali čini mi se da proza lakše dopire do čitateljstva. Poetski mi se stil mijenja kako se mijenjam ja kao čitatelj - počela sam kao tradi-

cionalist, ljubitelj estetike i forme, a sada variram stilove, uvježbavam tečnost slobodnih stihova, namećem si teme. Smatram da se ponekad dobro okušati u "estetici prisile". Vaše su školske zadaće, koje često znaju biti vrlo inspirativne, najbolji primjer vježbanja pisanja i kreativnosti, čak i kad postoji element prisile.

Drugačiji: Imate li napisanih i još uvijek neobjavljenih djela? Možemo li očekivati novi roman?

Još mnogo nenapisanih djela čuvam u ladicama, što bi se reklo - pod slojem prašine. I poezije i proze, i drama i kratkih priča. Bilo bi lijepo da se sve

objavi, ali mislim da čitatelji nisu ni svjesni da je proces objave knjige bitka malih autora protiv izdavačkih titana. Iziskuje mnogo vremena, živaca, a nažalost često i novca. Ponekad je sve što nakon objave dobijete stisak ruke i lijepa riječ. Svakome tko se upušta u takvu avanturu želim mnogo sreće i strpljenja, u nadi da će me i samu pratiti te da *Dnevnik 4. a* ipak neće biti moja posljednja objavljena knjiga. Hvatam i upijam previše lijepih i inspirativnih priča među profesorima i učenicima da bih sad stavila točku na svome pisanju. No trebat će i mnogo sreće.

NATJEČAJ JA SAM PISAC Ako je suditi po premijernom nastupu, čeka nas sjajna budućnost

Čuješ za natječaj kad je skoro gotov, brzo napišeš odličnu priču, prijaviš se zadnji dan i eto nagrade! Takav je bio naš recept za uspjeh. Ovaj put.

Piše: Karla Batoz, 4. f

Povodom obilježavanja Svjetskog dana knjige nakladnička kuća *Znanje* organizirala je literarni natječaj za učenike hrvatskih srednjih škola pod nazivom *Ja sam pisac 2019*. Tom je prilikom profesorica Magdalena Mrčela pozvala svoje učenike na kreativno stvaranje. Tema natječaja bila je *omiljeni lik u mojoj priči*. Duhovito je što su priče naših učenika poslane samo nekoliko minuta prije zatvaranja natječaja jer nam je uočavanje odličnih natječaja dan prije njegova završetka već gotovo pa običaj.

Sutra je proglašenje! U Zagrebu!

Priče su nastale iz *glave*. Nije bilo mnogo kalkuliranja o čemu će se pisati i što bi komisija htjela čuti. Znali smo što nam je činiti - okruženje i životni primjeri najbolja su inspiracija. Moj mladi kolega Jere Čović (3. d) i ja osvrnuli smo se na parazitsko društvo, ljudsku glupost i malograđanski čovjekov um. Naizgled nespojive likove, antičku Hekubu i antijunakinju francuskog realizma, Emmu Bovary, smjestili smo u područje Dalmatinske zagore i učinili ih metaforama iskvarenoga društva. Proglašenje finalista i dodjela nagrada i pohvalnica održala se u Kulturno umjetničkom centru Travno u Zagrebu 17. travnja 2019. Zajedno s profesoricom Mrčelom kao mentoricom Jere Čović i ja bili smo pozvani na proglašenje pobjednika i dodjelu pohvalnica. Da se tradicija *pet do dvanaest* nastavi, i poziv je do

nas stigao samo dan ranije, no to nas nije spriječilo da krenemo u Zagreb.

Proglašenje je započelo promocijom knjige jednog od četiriju članova žirija, što je bilo nadasve neočekivano. Dvije učenice zagrebačke I. gimnazije intervjuirale su ga i propitkivale njegove poglede na danas aktualne teme. Jedna od tema bila je borba protiv zagađenja planeta Zemlje. Izrekao je da je ekologija samo ideologija kojom se mladi *zaluđuju*. To je među nama, naravno, izazvalo reakciju zgražanja, no bili smo previše uzbuđeni da bismo se smeli. Ove su godine na književni natječaj pristigla čak 123 rada, iz Hrvatske i iz inozemstva. Članovi žirija komentirali su radove finalista i teme o kojima su učenici pisali.

Novi tomići i dežulovići

Jako smo ponosni na naš plasman, izvrsno peto i šesto mjesto. Nakon ceremonije članice žirija osobno su nas došle pohvaliti te nam poručile da nas posebno očekuju sljedeće godine. Osobito im se svidjela satira koja je prožimala oba rada i taj splitski buntovnički duh. Jedna je članica žirija rekla: „Kao da sam čitala Dežulovića ili Tomića, možda očekuju svoje nasljednike!“ To nam je dalo vjetar u leđa te se od tada prijavljujemo na sve više natječaja i razvijamo svoju maštu i kreativnost. Tko zna koliko bi još moglo biti tomića ili dežulovića kad bi se učenici više uključivali u ovakve manifestacije?





JESTE LI SE IKADA PITALI Čovjek – biće slobode ili sudbine?

Na primjerima triju osoba, jednoj stvarnoj suvremenoj, jednoj mitološkoj i jednoj filmskoj, pitamo se je li čovjek slobodan u životnim odabirima ili ga određuje unaprijed zacrtana sudbina. Ima li odgovora na ovo pitanje?

Piše: Korina Vasilj, 1.a

Angelina Jolie (44) američka je filmska glumica. Po put svoje bake, majke i tete (koje su umrle od raka), Angelina je rođena s *krivim* BRCA1 genom koji povećava rizik od razvijanja raka dojke i jajnika. Njezina se majka s rakom dojke borila otprilike deset godina i umrla u dobi od 56 godina. Liječnici su procijenili da Angelina ima čak 87% šanse da oboli od raka dojke i 50% da oboli od raka jajnika. Željela je smanjiti taj rizik pa je odlučila napraviti preventivnu dvostruku mastektomiju (otklanjanje čitavih dojki) 2013. godine. Podvrgnula se mastektomiji jer je rizik od raka dojke bio veći od rizika raka jajnika, a to je i složena operacija. Nakon toga, njezine šanse za obolijevanje od raka dojke pale su s 87% na 5%. Dvije godine kasnije, liječnici su uočili potencijalni rani stadij raka jajnika zbog čega se Angelina podvrgnula operaciji uklanjanja jajnika i jajovoda. Posljedica te operacije bio je prisilan ulazak u menopauzu i nemogućnost daljnjeg rađanja djece.

Jolie uzela sudbinu u svoje ruke?

Angelina je dobila veliku podršku brojnih poznatih osoba i medija koji su je nazivali hrabrom junakinjom, a podržali su je i medicinski stručnjaci. Ipak, mnogo je i onih koji se s njezinom odlukom nisu složili ili su smatrali da su operacije bile nepotrebne. Postoje podatci o tomu kako povezanost BRCA gena i raka uopće nije potvrđena jer su ispitivanja obuhvatila uzorke obitelji u kojima je veći broj članova bolovao od raka. Američki Nacionalni zavod za rak otvoreno izjavljuje da rizik od raka može ovisiti o brojnim genetskim i okolišnim faktorima te je povećani postotak rizika od raka samo procjena, koja tek mora biti potvrđena dodatnim istraživanjima. Dok jedni Angelinu zovu hrabrom, drugi pak misle da u pitanju nije hrabrost već strah za vlastiti život bez razmatranja alternativnih mogućnosti.

Angelinu ne smatram ni hrabrom ni kukavicom. Ona se vjerojatno uplašila da bi mogla oboljeti od zloćudne bolesti, a po mojem mišljenju to i jest prikladna reakcija na tako zastrašujuću vijest. Nije željela

prihvatiti veliki rizik, a imala je više povjerenja u znanost i medicinu nego u prirodu. Stoga smatram da je postupila ispravno za sebe i svoju djecu (kojih ima šestoro) te ih, ako ništa, barem *oslobodila* neprestane zabrinutosti.

Edipu sudbina unaprijed određena?

Jedan je poznati mitološki lik od početka bio prepušten sudbini. Edip. Edip nije znao ni tko je ni odakle je. Spoznavši proročanstvo, pokušao ga je izbjeći, ali nije uspio. Edip i njegov otac bježali su od vlastite sudbine kako bi je izbjegli, čime su joj dali važnost i odrekli se vlastite slobode. Da Edip nije pobjegao kada je saznao za proročanstvo po kojem će ubiti svog oca, ne bi ga susreo. Da se protivio sudbini i slobodnom voljom odlučio da ga neće ubiti, to se ne bi dogodilo. Angelina je operacijama, kao i Edip, pokušala izbjeći *proročanstvo*, no iako ih samo uspoređujemo, Edip je lik iz mita od prije nekoliko tisuća godina. Njegovo proročanstvo postoji da bi Grci sami sebi objasnili pitanje čovjekova identiteta. Angelina je osoba suvremena svijeta s djecom i karijerom. Danas smo svi na neki način podanici sudbine jer na nas svakodnevno utječu mišljenja drugih ljudi, opće činjenice, razni strahovi, želje, poroci; čak i sama težnja za potpunom slobodom može nas zarobiti. Angelinino je proročanstvo BRCA1 gen, njezini su proroci liječnici koji su joj ukazali na opasnost od raka. Ona je po mojemu mišljenju biće sudbine jer je dopustila da rizik od bolesti utječe na njezin život i mijenja ga. Kada sudbini dajemo važnost, dopuštamo joj utjecaj na naš život te gubimo slobodu.

Neo, onaj koji odbija sudbinu

U filmu *The Matrix*, glavni je lik Neo koji je izabran da spasi svijet od zlih robota te da oslobodi ljude iz tehnološke matrice u kojoj su njihovi umovi zarobljeni a tijela leže uspavana u kapsulama. Kada nekolicina ljudi svjesnih situacije objasni Neo što se točno događa, on sve poriče, no kasnije prihvaća istinu i svoje poslanje da spasi svijet. Znakovit je pritom Neov susret s proročicom, na čijem se ulazu u kuhinju nalazi natpis „Upoznaj samoga sebe“. Mislim da bi taj natpis mogao značiti dvije stvari: prva je ta da je Neo (kao i svi ostali) bio zarobljen u matrici pa on nije bio pravi on, već nekakva računalna verzija samoga sebe. Kada je spoznao stvarnost, počeo je biti svoj. Druga je ta da je to dom proročice koja daje predviđanja o nekome i kroz ta predviđanja



pomaže ti upoznati samoga sebe. Proročica govori Neo da on nije izabrani, što je njemu bilo dovoljno da ispuni smisao svojega života kao da jest izabrani. Bez obzira na to što je čuo, Neo je nastavio djelovati i raditi na spašavanju svijeta. Nije dopustio da ga definiraju riječi što ih je čuo, za razliku od Angeline i Edipa koji su se zbog takvih predviđanja mijenjali.

Sloboda kao loptica u svemiru

Sudbina i sloboda dva su teška pojma za tumačenje pa bih ja pokušala pristupiti ovoj problematici pomoću fizike. Prvi Newtonov zakon kaže da svako tijelo ostaje u stanju mirovanja ili jednolikog gibanja po pravcu sve dok vanjske sile ne uzrokuju promjenu takvog stanja (to se događa u vakuumu gdje nema utjecaja drugih sila). Kada na Zemlji ispustimo lopticu s neke visine na nju će djelovati dvije sile: sila teže i reakcija podloge. Ako u svemiru bacimo lopticu brzinom od primjerice 10km/h ona će se zauvijek nastaviti kretati istom brzinom (ako nema asteroida, meteorita). Na lopticu na Zemlji djeluju razne sile i ona nema slobodu kretanja već se ponaša onako kako joj zakoni fizike dopuštaju. Sloboda je kao loptica u svemiru. Na nju ne djeluju nikakve sile i ona se vječno slobodno kreće. Ipak, previše slobode može dovesti do težnje prema krivim ili nemogućim ciljevima koji mogu imati pogubne posljedice pa će se loptica nastaviti kretati i s vremenom će otići predaleko i izgubiti se u nepreglednom prostanstvu svemira. Iako se sloboda čini primamljivija i istina je da joj treba težiti kako bismo u potpunosti spoznali sami sebe, u svemu treba imati granice i znati dokle je prihvatljivo ići u fizičkom, psihičkom, a posebno u moralnom smislu.



MOŽE LI SE UMJETNOST ODIJELITI OD DJELOVANJA Peter Handke – ugledni književnik ili zakleti miloševićevac?

Ovogodišnja dodjela Nobelove nagrade za književnost izazvala je mnoge polemike, uznemirili su se politički i povijesni duhovi. Dok su jedni slavili, drugi su ostali, blago rečeno, šokirani. Peter Handke ovogodišnji je dobitnik Nobelove nagrade za književnost.

Piše: Jere Čović, 3.d

Rođeni Austrijanac, izvanbračno dijete Austrijanca i majke Slovenke. U djetinjstvu šikaniran, odrasta u domu s očuhom alkoholičarem i nasilnikom. Počinje pisati još u adolescentskoj dobi, i to vrlo uspješno. Pripada novim mladim europskim buntovnim književnim snagama, piše romane, pjesme, drame... Autor koji obećava, koji se rado čita i izvodi. U bivšoj Jugoslaviji više puta preveden i tiskan. U čemu je onda problem?

Budući da mu je majka bila Slovenka iz Koruške, je bio jako vezan za majčinu obitelj i njihovu tadašnju domovinu Jugoslaviju. Upravo ga je miješanje u unutarnje odnose bivše nam države stajalo ugleda među brojnim europskim književnicima. 1996. godine kada čitava Europa osuđuje i sankcionira Miloševiću Saveznu Republiku Jugoslaviju, optužuje ju za razne zločine protiv čovječnosti i genocide, Peter Handke objavljuje esej koji će ga svrstati na krivu stranu povijesti. Esaj pod nazivom *Jedno zimsko putovanje prema Dunavu, Savi, Moravi i Drini – ili pravda za Srbiju* izaziva zgražanje u međunarodnim krugovima. Handke otvoreno staje na stranu ubijanja, zločina, mučenja i etničkog čišćenja. I nitko ga nije mogao uvjeriti u suprotno. Zašto je jedan, dotada ugledni europski književnik, stao na stranu na

kojoj u tadašnjoj Europi ne stoji gotovo nitko? Na to pitanje ne znamo odgovor. Možda u želji za isticanjem od većine koja je osuđivala tadašnju Miloševiću politiku, možda zbog nostalgije za izgubljenom majčinom domovinom Jugoslavijom. Handke je idućih godina napisao još četiri djela kroz koja opravdava Miloševića, podržava ga i otvoreno staje na njegovu stranu. Posjećivao ga je u zatvoru, održao mu je govor na sprovodu, a danas je dobitnik Nobelove nagrade za književnost. U Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, ali i čitavoj Europi, književnici i intelektualci ovo smatraju skandalom. Najprestižnija svjetska nagrada koja promiče znanost, književnost i mir odlazi u ruke fašističkog simpatizera. Akademija koja dodjeljuje nagradu svoju je odluku donijela i nje se neće odreći. Nagrada je dodijeljena, Handke je novce vjerojatno potrošio. Neki će reći kako osobni stav književnika i njegova opredijeljenost nema veze s njegovim umjetničkim i književnim opusom. Neki će reći kako je u svojim djelima direktno i indirektno promovirao prikriveni Miloševićev fašizam. Za prolivenim mlijekom ne valja plakati. Jedino što nam preostaje jest zapitati se kako ova dodjela utječe na Europu koja je već duboko zatrovana desnim ekstremizmom i povijesnom revizijom? Kakvu poruku šalje sama krema svjetske znanstvene i humanističke inteligencije?



NE BUDIMO MEDIJSKE OVCE ZA ŠIŠANJE Kako su mediji utjecali na društvenu percepciju predsjedničkih kandidata

Istražili smo kako mediji tijekom predsjedničke kampanje svojom interpretacijom postupaka i izjava kandidata mogu utjecati na oblikovanje javnog mnijenja o kandidatima. Analizom članaka o jednom govoru predsjedničke kandidatkinje Kolinde Grabar Kitarović došli smo do zanimljivih zaključaka.

Piše: Ivka Živković Kuljiš, 1.d

Državno izborno povjerenstvo (DIP) objavilo je 5. prosinca 2019. listu kandidata za predsjednika Republike Hrvatske, čime je započela službena izborna promidžba koja je trajala do 20. prosinca 2019. kada je nastupila izborna šutnja uoči prvoga kruga izbora. Od jedanaest kandidata u drugi su krug ušli aktualna predsjednica Kolinde Grabar Kitarović i Zoran Milanović. U drugom je krugu pobijedio Zoran Milanović i postao novim predsjednikom Republike Hrvatske.

U predizbornoj kampanji značajnu ulogu odigrali su mediji, koji i inače imaju važnu ulogu u informiranju društva o aktualnim događajima. Nije moguće biti izravno informiran o svemu što se događa oko nas, i zato je velika moć medija koji nam prenose informacije. Da bismo istražili utjecaj medija na društvenu percepciju predsjedničkih kandidata, odabrali smo za primjer tekstove o predsjedničkoj kandidatkinji Kolindi Grabar Kitarović i njezinu govoru na predizbornom skupu u Osijeku.

Energičan, bizaran ili najčudniji govor karijere?

Nikola Patković, autor teksta „Pogledajte energični Kolindin nastup u Osijeku“ objavljenog u internetskom izdanju Jutarnjega lista, nastup Kolinde Grabar Kitarović u Osijeku ocjenjuje *energičnim i domoljubno-motivacijskim*. Citirao je osječko-baranjskog župana Ivana Anušića koji je kandidatkinju nazvao „globalnim bren-dom i najboljim što HDZ i Hrvatska u ovom trenutku imaju na političkoj sceni“. Autor nije izravno iznio svoj stav o govoru, ali je čitav tekst pozitivno intoniran. Jutarnji je list kao novine ovim člankom vjerojatno želio stvoriti pozitivnu sliku o Kolindi Grabar Kitarović.

HINA, najveća hrvatska novinska agencija, objavila je tekst koji je prenošen pod naslovom „Kolinda Grabar Kitarović u Osijeku: Treba nam samo dobro vodstvo, a ne ono koje tvrdi da ne može ništa napraviti, nego da može biti fikus ili simbol nerada“. Dala je pozitivan izvještaj o govoru kandidatkinje, što potvrđuje i sam naslov. Ovaj je tekst prenijelo najviše stranih medija. To pokazuje da su vijesti koje prenosi HINA najšire

dostupne i da najviše utječu na sliku o predsjedničkoj kandidatkinji u inozemstvu.

Na internetskom portalu index.hr Martina Pauček Šljivak objavila je tekst naslovljen „Kolinda je jučer održala najčudniji govor karijere“. Ovo je pet najluđih izjava“. Autorica je citirala dijelove govora kandidatkinje Kolinde Grabar Kitarović održanog u Osijeku, a svoj stav o njima izrazila je naslovima koje je dala svakom od citiranih dijelova, na primjer: „Hrvatski ljudi u hrvatskoj domovini“ ili „Pozdravila je mrtve ljude“. Tekstom se iskazuje negativan stav prema govoru kandidatkinje i podrugljiva je tona.

Tekstom „Kolinda u Osijeku održala bizarni govor: 'Hrvati će preko interneta raditi za 8000 eura'“ objavljenim na portalu mirovina.hr novinar Josip Mihaljević, koji se inače bavi umirovljeničkim temama, također je negativno komentirao govor kandidatkinje Grabar Kitarović u Osijeku. Predsjedničku je kandidatkinju okarakterizirao kao osobu koja daje prazna obećanja. Osvrnuo se na predizbornu kampanju na pretprošlim izborima na kojima je pobijedila i obećala „da će Hrvatska postati jedna od najrazvijenijih država u svijetu.“

Iste riječi, različito značenje

Istražujući medijska izvješća o predizbornim nastupima kandidata i izjavama u medijima, na primjeru Kolinde Grabar Kitarović uočili smo jasnu razliku između medija koji su pozitivno, negativno ili neutralno nastrojeni prema kandidatima. Odabrali smo tekstove o jednom predizbornom govoru da bismo ispitali kako se iste riječi mogu protumačiti i medijski prikazati na više načina. Zaključili smo da je važno pratiti više različitih izvora, a ne samo izvještavanje jednog medija jer se jasna prosudba može donijeti tek kad se čuju različite strane. Također smo uočili koliko je bitno da javne osobe, a pogotovo političari, imaju jasne planove i dobro pripremljene govore kako bi što bolje prenijeli svoju poruku. To je jedini način da ostave medijima manji prostor za oblikovanje javnog mnijenja prema vlastitoj prosudbi i interesima.



RASADNIK GLUMAČKIH TALENATA

Dramska družina Druge: Prešutni ponos

Bez lažne skromnosti, dramska družina II. gimnazije jedna je od najpoznatijih takvih skupina u zemlji. Uspjehe redaju na LiDraNu, a rad u družini rezultirao je brojnim učenicima koji su postali studenti Glumačke akademije te redoviti članovi nacionalnih kazališnih kuća.

Piše: Jere Čović, 3.d

Idem u dramsku gimnaziju

Za početak, moram priznati kako je dramska družina prevagnula u mojem izboru srednje škole. Upravo ova dramska družina bila je ključna za odabir Druge gimnazije. Zašto? Zato što sam smatrao da to nije obična srednjoškolska dramska družina. Zapravo, bio sam prilično uvjeren u to. Priče o *tom Škifiću* samo su pojačavale moju znatiželju i moj dojam o dramskoj. Od mog upisa u Druhu prošle su dvije i pol godine, a danas mogu ponosno reći da sam član Dramske družine Druge.

Iza mene je godina dana provedena u dramskoj i sada mogu reći - dramsku živim ili ne živim, za dramsku si tu i predaš i sedmi i osmi školski sat. Ali, nije dramska učenje teksta napamet i njegovo bezlično i bezosjećajno izgovaranje na pozornici. U dramskoj se kao prvo uči odgoju, nekim normalnim moralnim stvarima koje bi trebao posjedovati svaki čovjek. Tek onda izgrađuješ svoj lik i izgovaraš svoj tekst, kojeg je najbitnije razumjeti.

Na LiDraNu ka doma

Bilo bi potpuno glupo pisati o dramskoj, a ne spomenuti profesora Škifića. Odakle njemu snaga, inspiracija i volja, to njega pitajte. Profesor Škifić osnovao je dramsku 2006. godine i otada prolazi sve brodolome i uspjehe dramske i može ponosno

svima reći (iako se on baš i ne hvali) kako vodi jednu od najkreativnijih, a zasigurno i jednu od najboljih, ne dramskih družina, nego izvannastavnih aktivnosti u hrvatskome školstvu. Zašto? Zato što je, pazite sad, Dramska družina Druge čak 17 (slovima: sedamnaest) puta nastupila na državnoj razini LiDraNa, što skupnim, što pojedinačnim nastupima. Već dvanaestu godinu zaredom Dramska družina Druge na LiDraNo lansira državne prvake u monologu i u skupnom scenskom nastupu. Lansira ih iz školske knjižnice u Teslovoj 10. Tamo ćete ih (nas) najčešće naći sedme, osme i devete školske satove kako uvežbavaju svoj komad, razgovaraju o njemu i o svojim likovima. Kako stvaraju dok su drugi već odavno došli kući, ručali i ubili oko.

Plejada glumaca potekla iz Druge

Dramska družina Druge na akademije diljem Hrvatske plasirala je sedam glumaca. Od njih sedam neki još studiraju, a neki su već stalni glumci nacionalnih kazališnih kuća. U Rijeci, Splitu, Zadru... To su: Edi Čelić (stalni glumac riječkog kazališta), Petra Kovačić Pavlina i Stipe Radoja (stalni glumci splitskog kazališta), a ostali: Jagoda Kumrić, Tihomir Šiškov, Petra Krolo i Zdravko Vukelić još se malo muče s ispitima. Dunja Ercegović, također *dijete* dramske, bila je glumica zadarskog kazališta, dok se nije bacila u kantautorske vode.

Članovi dramske već su aktivni glumci u filmskim projektima iako do Akademije imaju još puno usmenih odgovora u školi, maturalne ispite da ne spominjem. Tako Franka Jakovčevića (4.a) možete gledati kao glavnog glumca u filmu *Glas*, a sporednu ulogu na istom projektu dobila je i Nina Crnčević (3.a). Na ZFF-u film *Druker* osvojio je glavnu nagradu Zlatna kolica 2019. godine, a u tom filmu glumi čak četvero naših učenika - Franko Jakovčević, Jere Čović, Roko Grubišić i Teo Vukičević.

PROFESORI OSOBNO

Ema Bodrožić-Selak, prof. hrvatskoga

Da ne znate koliko imate godina, što biste rekli, koliko ste stari?

(ko iz topa) Trinaest.

Kako biste se opisali u tri riječi?

Tri riječi... tri riječi su malo ili možda puno. Rekla bih da sam nestrpljiva, nervozna, ali i uvijek vesela.

Najdraži trenutak u danu?

Zasigurno jutro.

Koja je Vaša osnovna motivacija za bavljenje poslom nastavnice?

Ljubav prema poučavanju. Od osnovne sam škole znala da ću raditi u razredu jer mi je to oduvijek bio neki životni san. S tim da sam prije htjela biti učiteljica razredne nastave, to mi je bio san snova, ali sad mi je puno draže da radim u srednjoj školi s obzirom na one tri riječi kojima sam se maloprije opisala.

Biste li dali otkaz da osvojite zgoditak na lotu?

Nikako.

Najteža situacija u kojoj ste se našli tijekom svog radnog staža?

Pa uglavnom nisam doživjela ništa što je mene osobno pogodilo, da mi je netko nešto ružno rekao ili učinio niti neku strašno traumatičnu situaciju, to ne. Zato sam doživjela od svog slavnog razreda različita čupanja utičnica, zavjesa... Rješavanje takvih situacija teško je jer mi je najgore zvanje roditelja zbog neke osnovne kulture i odgoja. Kad osjetiš da moraš roditelje odgojiti da oni odgoje svoju djecu, to mi je najveća trauma. Na primjer, na roditeljskim sastancima na kojima trebaš govoriti roditeljima, koji su uglavnom stariji od mene, da obrate više pozornosti na svoju djecu i sl. No, u učionici i nema nekih problema.

A najsmješnija situacija?

Meni osobno najsimpatičnija, ali bila je i smiješna situacija, bila je kad me učenik na ispravku zadaće pitao: „Majko, šta mi je ovdje krivo“? Ja sam imala, ne znam, 27, a on 16 godina. Nekoliko mjeseci kasnije, za vrijeme pisanja sljedeće školske zadaće, muk, grobna tišina, a taj isti učenik, sjedi i sjedi, odjednom vikne, skoči, vrisne. Svi se čudimo što je, kad ono on poviče: „PAUK!!!“ Dodem ja k njemu i kažem: „Ne boj se, sine, mama će se pobrinuti, sve je u redu.“ Inače, na svakom se satu dogodi neka urnebesna situacija.

Čime biste se bavili da niste nastavnica?

Ne znam, bila bih influencerica. (smijeh) Nemam baš nekih vještina, za poljoprivredu i stočarstvo recimo, to mi baš i ne ide. Ne mogu se zamisliti u nekom

drugom poslu koji bi me ispunio, ali sigurno da moram prehraniti svoju obitelj radila bih bilo koji posao, ali mislim da influenceri sigurno dobro zarađuju.

Kada biste svojim učenicima mogli dati samo jedan životni savjet, koji bi to bio?

Da budu uporni i da, iznad svega, uvijek ostanu poštjeni. Bez ikakvih varanja, dakle, to krene s onim prepisivanjima na ispitima, koliko god se to bezazlenim čini, tako počinju problemi. Na kraju krajeva, sve što napravimo, kad-tad se vrati i sve to dođe na naplatu. Moji učenici znaju da nema muljanja s opravdanim i neopravdanim satima - ako si bio na kavi, bio si na kavi, pošteno to kažeš i pošteno dobiješ neopravdani. Nema nikakvih muljanja ni lažnih ispričnica.

Dosad neostvorena želja?

Silno želim iskoristiti svih 30 dana godišnjega odmora.

Najluđa stvar koju ste napravili u životu?

Bila je ta situacija kad sam došla na razgovor za posao petnaest dana prije termina za porod i očekivala da ću se zaposliti i stvarno se zaposlila. Bilo je potpuno ludo doći s trbuhom do zubi tu i tako hodati po školama i još očekivati da te netko zaposli.

Kada biste se mogli identificirati s jednim fikcijskim likom, tko bi to bio?

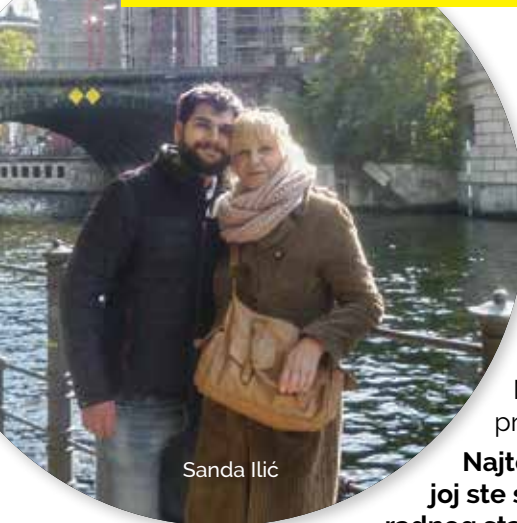
Sad u ovoj fazi života ne, ali dok sam bila u osnovnoj školi bila sam tipična Hermione Granger. U srednjoj školi sam bila više poput „lovca u žitu“, što se tiče ozbiljnosti shvaćanja nekih dužnosti i obveza, tamo negdje do 4. srednje, onda valjda svi postanu odrasliji i zreliji ljudi. Kada bih se sad u ovoj zreloj životnoj fazi morala poistovjetiti s nekim likom, ne bih se mogla odlučiti. Sigurno ne s onim tipičnim ženskim likovima iz razdoblja realizma.

Vaš životni moto?

Nikada nisam razmišljala o tome. Evo ovako na prvu: Istinu, koliko god ona bila ružna, uvijek treba reći, jer uvijek izađe na vidjelo. Druga bi inačica bila jedna poznata izreka iz Evandjelja ili Kantov kategorički imperativi - čini drugima ono što želiš da drugi čine tebi.



Ema Bodrožić-Selak



Sanda Ilić

PROFESORI OSOBNO

Sanda Ilić, prof. matematike i fizike

Kako biste se opisali u tri riječi?

Majka, supruga i profesorica.

Najteža situacija u kojoj ste se našli za vrijeme radnog staža?

Kad je eksplodirao brod za vrijeme rata u Kaštelanskom zaljevu. Ostala sam na trenutak bez riječi, izbezumljena. Nisam znala što bih radila, gdje ću s učenicima. Napravila sam najbolju stvar, nastavila rješavati zadatak (linearnu nejednadžbu).

Najsmješnija situacija?

Kad sam tumačeći otvor parabole krenula unazad da bih im otvorila pogled na cijelu ploču i ugledala svoje noge u zraku. Interesantno, nitko se nije nasmijao. Na njihovom maturalskom plesu, jedno od kviz pitanja o profesorima bilo je: *Tko nam je uživo demonstrirao slobodni pad?*

Čime biste se bavili da niste nastavnik/ca?

Uzgajala bih cvijeće.

Najluđa stvar koju ste napravili u životu?

Postala profesorica matematike i fizike.

Kakvu vrstu muzike slušate? Omiljena pjesma?

Dobru muziku. Ima ih puno, npr. Ella Fitzgerald i Louis Armstrong *Sumertime*, Gilbert Beaud *Nathalie*, Jadranka Stojaković *Što te nema*, Aznavur *La bohème*, Nina Simone *I put a spell on you*, Indeksi *Žute dunje*...

Imate li hobije?

Moj muž kaže da mi je hobi sastavljanje kontrolnih, stalno sam za laptopom.

Najdraža knjiga?

Ima ih puno. Danas *Kradljivica knjiga*, nekad Remarqueov *Slavoluk pobjede*...

U koju ste srednju školu išli i koliko je ona na Vama ostavila traga?

U Centar za odgoj i usmjereno obrazovanje u kemijskoj, prehrambenoj, šumarskoj i zanatskoj djelatnosti, smjer suradnik u odgojno – obrazovnom procesu (današnji *Vladimir Nazor*). Na mene je više djelovala Osnovna škola *Bruno Ivanović*, današnji *Lučac* i moji genijalni profesori, naročito prof. Anđelinović koji mi je, gle čuda, predavao matematiku. Bili su stvarno divni ljudi i profesori.

Kako je biti profesor danas?

Isto kao i nekad. Uvijek ima divnih učenika za koje se pripremaš i kojima želiš uliti ljubav prema znanju.



Nedjeljko Anić

PROFESORI OSOBNO

Nedjeljko Anić, prof. povijesti i likovne umjetnosti

Omiljena povijesna ličnost?

Hanibal. Zašto? Vjerojatno zato što je najbolji strateg.

Najveća ljudska kvaliteta?

Poniznost.

Neostvareni životni san?

Diplomiranje na građevinskom fakultetu.

PROFESORI OSOBNO

Branka Biškić, prof. povijesti i sociologije

Omiljena pjesma?

Od poezije bi bila pjesma *Poeziju će svi pisati* Branka Miljkovića, a u glazbi pjesma *Vjeran pas* riječkog punk sastava Termiti.

Tko je za vas najveći reformator na ovim prostorima i zašto?

Stjepan Radić jer je izrazito poticao i doprinio demokratizaciji društva.

Što vas je potaklo na studiranje povijesti i sociologije?

Povijest sam zavoljela kroz srednjoškolsko obrazovanje, a sociologiju jer sam bila sklonija humanističkim i društvenim predmetima. Kako se radi o dvije globalne i društvene znanosti svjedočila mi se kombinacija studija sociologije i povijesti.

Čime ste se htjeli baviti kad ste bili dijete?

Vjerovali ili ne, još kao dijete zamišljala sam da ću jednoga dana postati učiteljica.

Vjerujete li da će se stanje u Hrvatskoj poboljšati?

Nisam optimistična jer svjedočim višedesetljetnoj sustavnoj devastaciji javnog prostora i dobra u Hrvatskoj.

Tko je za vas najveća ličnost grada Splita?

Mislim da su nepravedno zanemarene žene u povijesti Splita pa bih ovdje željela istaknuti ulogu i doprinos pojedinih Splićanki – profesorice Anku Berus, prvu ženu koja je postala ministrica u Vladi Hrvatske, Vjeru Škaricu-Bekavac, prvu ženu iz Dalmacije koja je u Beču završila medicinski fakultet i kao pedijatričarka organizirala besplatne preglede za siromašnu djecu. Također bih istaknule dvije splitske

feministkinje – dr. Jelku Perić i novinarku Vinku Bulić koje su 1926. godine utemeljile prvi ženski pokret u Splitu, a 1927. godine održan je javni skup žena koje su zahtijevale pravo glasa.

Da možete putovati kroz vrijeme kada i gdje biste otišli?

Definitivno zlatno doba Atene. Predhodno bih promijenila spol i uzela atensko državljanstvo.

Što uvijek morate imati uz sebe?

Torbu. Ipak smo mi kroz najveći dio povijesti bili nomadi.

Omiljeni odjevni predmet?

Kupaći kostim.

Imate li hobby?

Čitanje, kino, čitanje.

Da možete promijeniti jednu stavku u svijetu koja bi to bila?

Promijenila bih sustav u kojem su novac i profit društvene vrijednosti.

Najbolji koncert kojem ste prisustvovali?

Koncert Ramonesa u Domu sportova u Zagrebu 1990. godine.

Postoji li što nakon smrti i što bi to bilo?

Jedino za što smo sigurni jest da postoji sadašnjost, a o smrti ne znamo ništa. Zato ću citirati jednog od najmudrijih ličnosti u povijesti, Sokrata: „Kako ne znam ništa o prilikama u Hadu, i ne mislim da što znam... Dakle, umjesto zla za koje znam da je zlo, nikad se neću bojati i kloniti onoga o čemu ne znam nije li baš dobro...Vrijeme je suci, da podem u smrt, a vi u život. A tko od nas ide boljoj sudbini, to nitko ne zna...”

Da možete promijeniti jednu stvar u svijetu koja bi bila?

Ovo je kao pitanje na izboru za miss. Ne bih ništa mijenjao. Super je sve.

Koji je vaš životan moto?

Samo se smijati.

Najveći životni uzor?

Da ti iskreno kažem, nemam ga.

Najdraža slavna osoba?

Definitivno Liam Neeson.

Najsmješnija situacija koja vam se dogodila kao profesoru?

Na satu imali smo raspravu što je pravilnije; sumnjati ili sumnjati. Zaključili smo da je sumnjati.

Najluđa stvar koju ste napravili u životu?

Evo, oženio sam se. (smijeh)

Nabrojite najsmješnije nadimke koji su vam je nadjenuti?

Stručnjak i doktor.

Omiljeno likovno djelo?

Partenon.

Da se sutra probudite kao žena što biste prvo učinili?

Ne znam, vjerojatno bih prvo pogledao u svoje atribute.



ŽIVOT DVOJEZIČARA

Kad se u snovima posvađaju jezici

Jeste li se ikada pitali kako je to moći ravnopravno razmišljati na dva jezika? Donosimo iskustva naših dvojezičarki Laure Feller, Anite Brahmani i Alicie Sardelić.

Piše: Melanie Biočić, 1.a

Na hodnicima naše škole možete susresti mnoštvo zanimljivih ljudi. Svi smo posebni po nečemu, a naše današnje sugovornice mogu se pohvaliti činjenicom da su dvojezične, tj. da imaju dva materinska jezika. Pitali smo ih malo o tome na kojem su jeziku progovorile, a na kojem sanjaju. Pročitajte!

Drugačiji: Osim hrvatskog, koji je vaš drugi materinji jezik?

Laura: Osim hrvatskog, njemački.

Alicia: Moj drugi materinji jezik je francuski.

Anita: To je albanski.

Drugačiji: Na kojem ste jeziku progovorile?

Laura: Moje prve riječi bile su na njemačkom, budući da sam se tamo rodila i živjela do svoje trinaeste godine.

Alicia: Prva riječ mi je bila na francuskom i to je bila riječ *mama*.

Anita: Moje prve riječi bile su na hrvatskom.

Drugačiji: Kojim se jezikom bolje služite?

Laura: Općenito ovisi kojim se jezikom trenutno više služim. Živjela sam u Njemačkoj do sedmog razreda osnovne škole pa mi je zato lakše nešto naučiti na njemačkom. Rekla bih da se sada podjednako dobro služim s oba jezika. Zanimljivo, razmišljam na jeziku na kojem mi je postavljeno pitanje jer ću tako lakše formulirati odgovor. Često govorim u snu pa mi ukučani kažu da su me čuli kako govorim hrvatski, a kada sam bila na razmjeni u Francuskoj, nakon nekog sam vremena i njega govorila u snu.

Alicia: Hrvatski jezik koristim svakodnevno dok komuniciram s vršnjacima i nastavnicima, no rekla bih da bolje poznajem francusku gramatiku. Razmišljam na oba jezika, ovisno o situaciji. Što se tiče snova, ovisi o kome sanjam. Primjerice, ako mi mama nešto govori u snu, čujem francuski jer je ona Francuskinja. Ako

sanjam tatu, onda čujem hrvatski.

Anita: U Albaniji sam samo 2 – 3 puta godišnje i nemam priliku često koristiti albanski jezik. Uzevši u obzir da sam i rođena u Hrvatskoj, mislim da mi je hrvatski jača strana. Baš kao i Laura, razmišljam na jeziku kojem mi je postavljeno pitanje. U većini je slučajeva to hrvatski. U Hrvatskoj sam većinu vremena pa sanjam na hrvatskom. No zna mi se dogoditi da kažem pokoju riječ na albanskom u snu kada sam u posjeti rodbini u Albaniji.

Drugačiji: Jeste li se ikada u Splitu pravili da ste strankinja?

Laura: Kada mi dođu prijateljice iz Njemačke, komuniciramo na njemačkom i ja ne pokazujem nikakav znak da znam hrvatski. I moram priznati da nisam nikada čula neki negativan komentar na nas, ljudi dobro reaguju na strance što je i očekivano u turističkom gradu.

Alicia: Moje društvo i ja često se pravimo da smo strankinje pa Hrvate pitamo neke upute na francuskom i pravimo se da ne ne razumijemo njihov odgovor na hrvatskom. Jednom smo išle kupovati krafne na francuskom što je prilično zbunilo prodavača.

Anita: Primjerice, u kampu u Stobreču kupanje je dozvoljeno gostima, no ne i stanovnicima mjesta. Prijateljice i ja bismo iskoristile moje znanje albanskog pa bih ja, kada kontrola plaže prolazi, počela govoriti nešto na albanskome. One bi naravno, samo kimale glavom i pravile se da me razumiju. (smijeh)

Drugačiji: Kako vas je dvojezičnost obogatila kao osobu?

Laura: Različite kulture, putovanja i razmjene na kojima sam bila obogatili su me jer su mi se otvorili novi pogledi na svijet koje sigurno ne bih imala da ne govorim dva (i više) jezika.

Alicia: Ima i loših i dobrih strana u dvojezičnosti. Griješim u hrvatskoj gramatici, no s druge strane tečno

govorim francuski.

Anita: Izuzetno, jer znam jezik više od drugih. Uz to, u školi učim i njemački.

Drugačiji: Hoćete li svoju djecu naučiti oba jezika?

Laura: Svakako, jer ih želim obogatiti kao što su i moji roditelji mene. Moj je otac Poljak i žao mi je što me nije imao priliku naučiti poljski jer se poput mene preselio

s 13 godina u Njemačku.

Alicia: Kao što su i mene moji roditelji naučili oba jezika, smatram da i ja trebam napraviti istu stvar. Nikako ne može biti loše za njih da znaju tečno govoriti još jedan jezik.

Anita: Dok sam rasla, imala sam priliku naučiti dva jezika zbog svojih roditelja. Ne bih htjela uskratiti takvo bogatstvo svojoj djeci jednoga dana.

ŠKOLSKI PAROVI

Kako je to imati dva ljubavna para u istom razredu, pišu li jedno drugome poruke preko sata i zamišljaju li zajedničku budućnost otkrili su nam na Valentinovo naši školski ljubavni parovi.

Drugačiji: Ujče li činjenica da vam je momak/cura u razredu na vaše praćenje i učenje?
Prvi par: Nju malo više ometa, no mene ne.
Drugi par: Super je, ne predstavlja nam naša veza nikakvu distrakciju.

Drugačiji: Je li lakše imati curu/momka iz iste škole nego iz druge škole?
Definitivno nam je drago što smo u istoj školi, a i svi smo četvero prijatelji iz istog razreda te se možemo družiti i izvan škole. Medusobno i otvoreno traćamo svoje bolje polovice ispred njih u razredu kad bude nekih nesuglasica.

Drugačiji: Mislite li da ćete ostati zajedno nakon srednje škole?
Prvi par: Jedanaest mjeseci.
Drugi par: Godinu dana.

Drugačiji: Koliko dugo ste zajedno?
Prvi par: Vjerojatno ne. (smijeh)
Drugi par: Da.

Drugačiji: Što najviše volite na drugoj osobi?
Prvi par: Njene oči.
On ima puno dobrih kvaliteta, teško je izdvojiti jednu. Drugi par: Njegov ten i samozatajnost.

Drugačiji: Postoji li nešto što biste promijenili kod vašeg partnera?
Prvi par: Voljela bih da ga ne nerviraju sve sitnice. Ja bih volio da se ona ostavi električne cigarete koja mi užasno smrdi, da bude odlučnija i manje ljubomorna jer ne smijem ići u wc bez njene pratnje. (smijeh)

Drugi par: Volio bih da bude manje druželjiviva da ne moram biti ljubomoran. Ja bih se pozalila činom su svi sretni zbog nas.
Prvi par: Nekim su ljubomorni jer su usamljeni, no ve-
drugome na WhatsApp pa nikad nije niti će doći do situacije da nastavnik uzme poruku i pročita je ispred cijelog razreda. Zna se dogoditi da ona druga osoba nema interneta pa je to jedino nezgodno.

Drugačiji: Jesu li vaši prijatelji iz razreda ljubomorni na vas? Rugaју li vam se, govore jeste li ga/vi ili nešto slično?
Mi ih nadmudrimo tako da šalјemo poruke jedno drugom. (smijeh)

Drugačiji: Znaју li profesori da ste par, osvrću li se na to, zadirkuју li vas zbog toga?
Neki profesori znaju, neki ne. Sveukupno ne ko-
mentiraju preјerano. I nama je to ok.

Promijenila je način na koji doživlјavamo školu – sada je vidimo kao mjesto sreće i ljubavi.



DAVANJE KOJIM SAMO DOBIVATE 72 sata čiste sreće

Našim je učenicima postala ustaljena praksa pomagati potrebitima i zato redovito sudjeluju u humanitarnoj manifestaciji 72 sata bez kompromisa u kojoj su se ove godine družili s djecom iz centra za odgoj i obrazovanje Juraj Bonači.

Piše: Ivana Penga, 4.c

72 sata bez kompromisa međunarodni je volonterski projekt koji mlade potiče na pomaganje i zajedništvo, kao iznimne vrijednosti na kojima se gradi bolje, pravednije društvo. Pokret se provodi u deset europskih zemalja, među kojima je i Hrvatska. Mladi mogu volontirati na razne načine, a naši su učenici bili sretni jer su dobili priliku volontirati u centru za djecu s teškoćama u razvoju *Juraj Bonači* u Splitu te su doživjeli predivna iskustva. Mnogi će se složiti da je rad s djecom nešto jako lijepo, ali volontiranje u *Juraja* uistinu je posebno jer na toliku količinu ljubavi koju tamo primite nemoguće je biti spreman. Mislite da vi dajete volontirajući, a onda shvatite da zapravo samo dobivate. Uistinu.

Rano ujutro okupili smo se, mi mladi iz svih dijelova Splita i krenuli k jednom cilju – da taj dan nekome

uljepšamo i, ako je moguće, olakšamo. Čim smo došli ispred dječjeg centra, djeca su nam pohrlila u zagrljaj, u želji da nas upoznaju i da se družimo s njima. Uživali smo u vanjskim aktivnostima, a dobre vibracije samo su nas preplavljivale i na kraju potpuno preuzele. Uz takvu atmosferu neizostavna je bila i pjesma te je pao zajednički ples. Nikada nisam vidjela toliku količinu sreće i zadovoljstva potaknute tako malim stvarima! Ono što većini ne predstavljaju ništa bitno – igra – šticećenicima doma bilo je dovoljno da im izmami ogromne osmijehe na lica. Upravo je to i bio naš cilj i sretni smo što smo ga postigli, iako nam se činilo da smo dali malo, ali naše malo njima je puno. U takvim situacijama shvatim da ne moraš biti poznat i moćan da bi napravio promjenu u društvu, već da samo moraš imati volju i motivaciju, a kad to imaš, možeš učiniti velike stvari.

VOLONTIRAJU OD KAD ZNAJU ZA SEBE A di su oni – zna se!

Učenici Druge volontirali i ove godine

Slika i tekst: Nikolina Dominović, 2.a

Humanitarna akcija *A di si ti?!* kojom se prikupljaju sredstva za beskućnike splitske udruge MoST ne može proteći bez naših učenika i profesora. I ove je godine prikupljen rekordan iznos kojim se financira jedina splitska udruga koja brine za beskućnike, ali i djecu i mlade s problemima u ponašanju, kao i za smanjivanje siromaštva i promoviranje volontiranja. Uspjehu ove prepoznatljive splitske akcije dobroga duha svake godine pridonose mnogi naši sugrađani

volonteri, ali ovdje želimo istaknuti naša dva učenika Tomu Ivišića i Damira Lelasa iz 3.a razreda kojima je ovo osma godina volontiranja na *A di si ti!* Kako sami kažu, od najranijeg su djetinjstva dolazili na akciju, ali od 4. osnovne aktivno sudjeluju svake godine kao volonteri. Momci, svaka čast!

Dodajmo da u ovoj akciji već godinama također volontira i naša profesorica Anamarija Brzica koja osim u *A di si ti?!* aktivno volontira i samoj udruzi MoST, radeći s djecom.

CRVENI KRIŽ U PLAVOM OKVIRU Split - eko 2019.

Plaža Žnjan - subota, 01. lipnja 2019.

UČENICI POMAŽU

Humanitarci i volonteri na djelu

Volontiranje je stalna aktivnost u II. gimnaziji. Učenici dobrovoljno ulažu osobno vrijeme, trud, znanja i vještine za dobrobit druge osobe ili za opću dobrobit.

Piše: Nikolina Dominović, 2. a

Ekološka akcija

Ekološka akcija *Crveni križ u plavom okviru* održana je 1. lipnja 2019. godine, a uključeni su bili volonteri II. gimnazije. U sklopu akcije provedena je edukacija pod nazivom *Zaštita morskog okoliša*. Svi sudionici aktivnosti čišćenja podmorja, priobalja i edukacije o zaštiti morskog okoliša zajedno su sudjelovali na 675. milenijskoj fotografiji Šime Strikomana.

Pomoć za socijalno ugrožene

II. gimnazija uključila se u akciju hrvatskog Crvenog križa i ove godine i to na tradicionalnu, 47. sabirnu akciju društava Crvenog križa *Solidarnost na djelu*. Akcija se provodi pod motom *Ne dvoji, za drugog izdvoji* s ciljem prikupljanja pomoći socijalno ugroženim sugrađanima kojih na području Splita ima gotovo tri tisuće.

Kao i niz prethodnih godina, tako i ove školske godine, uključeni su učenici koji sudjeluju u akciji te na taj način doprinose razvijanju osjećaja humanosti i solidarnosti djece i mladih.

Blagdansko srce

Posebno uspješno provedene su humanitarne akcije *Blagdansko srce* provedene u studenom i prosincu 2019. godine te Blagdansko srce – korizmena solidarnost. Akcijom se nastojala osigurati pomoć našim sugrađanima kako bi dostojanstveno obilježili blagdan Božića. Skupljala se hrana i higijenske potrepštine.

Volontiranje je stalna aktivnost u II. gimnaziji. Učenici dobrovoljno ulažu osobno vrijeme, trud, znanja i vještine za dobrobit druge osobe ili za opću dobrobit. Tako ćemo samo spomenuti program suradnje s Udrugom za autizam, suradnje s Centrom za odgoj i obrazovanje *Slava Raškaj* te solidarnost na djelu. Za provođenje potonje akcije Crveni križ pripremi i dostavi školama numerirane bonove, a solidarnošću učenika prikupljena sredstva ulažu se u pakete za socijalno ugrožene obitelji u Splitu. GDCK Split trenutno brine o tri tisuće socijalno ugroženih sugrađana.



Damir Lelas i Toma Ivišić
- zaštitna lica akcije



SPLITSKI STANOVNIK KOŠARKAŠKE KUĆE SLAVNIH Za uspjeh ti treba rad i ogledalo. I noga u gu**cu.

Tek četvrti Hrvat i osmi Europljanin uopće primljen u američki *Hall of Fame* naš je proslavljeni košarkaš Dino Rađa. Legenda je splitske košarke, ali je legenda i od čovika, opušten i jednostavan. Zato smo bez puno komplikacija dogovorili intervju s ovim otvorenim i srdačnim velikanom.

Tekst: Melanie Biočić, 1.a

Slike: Privatna zbirka Dina Rađe

Najpoznatiji splitski košarkaš Dino Rađa primljen je prije godinu dana u legendarni američki *Hall of Fame* – košarkašku Kuću slavnih. Time je zaokružio nevjerojatnu karijeru koju je započeo u splitskoj Jugoplastici, a najvažnije igračke dane proveo u NBA-u u Boston Celticsima. Legendarni košarkaš – sada to legendarni s pravom možemo napisati – dao nam je intervju i otkrio detalje svoje uspješne karijere, ali i privatnoga života.

Drugačiji: Što Vas je potaknulo da se počnete baviti baš košarkom?

U moje vrijeme nije bilo interneta pa sam po cijele dane ležao u fotelji i čitao romane. Jedan dan mi je mater, kako mi kažemo, *dala nogom u guzicu* i rekla da je krajnje vrijeme da počnem nešto trenirati, bu-

dući da sam bio jako neaktivan.

Drugačiji: Kada je to bilo?

Počeo sam se baviti košarkom s petnaest godina, a prije toga sam se okušao i u drugim sportovima, primjerice veslanju, plivanju, rukometu... Baš kao i svako dijete, istraživao sam razne opcije.

Drugačiji: Što mislite, kakav je utjecaj Split imao na Vašu karijeru?

Stekao sam dobre trenere i podlogu u Splitu. Što se tiče našeg mentaliteta, ono naše poznato *ili si prvi ili ne vrijediš ništa* definitivno te očvrsne kao osobu. Ako nisi jakog karaktera, taj pritisak može biti poguban za tebe.

Drugačiji: Mislite li da biste postigli jednako dobru karijeru da ste živjeli u nekom drugom gradu?

Da, mislim da taj dio karaktera dolazi iz same obitelji. To je nešto s čime se rodiš: ili imaš ili nemaš!

Drugačiji: Kakav je osjećaj bio napraviti tako veliko postignuće, biti četvrti Hrvat, a osmi Europljanin primljen u košarkaški *Hall of Fame*?

Bio je to jako emotivan trenutak i bilo se teško skoncentrirati na bilo što jer kad su mi javili da sam primljen, prvih sedam dana nisam to nikome smio reći. A svaki put kad bih se toga sjetio, krenule bi mi suze na oči. Znala je jedino moja žena.

Drugačiji: Što smatrate najvećim životnim uspjehom, nešto što niste stekli sportom?

Moj najveći uspjeh su, naravno, žena i djeca. Mislim da iza svakog sretnog čovjeka stoji stabilna i sretna obitelj. Koje auto voziš, što radiš, što imaš manje su bitnije stvari.

Drugačiji: Vidite li sebe kao slavnu osobu budući da bi Vas se moglo smjestiti u istu rečenicu s najslavnijim košarkašima svijeta?

Ja sam oduvijek bio samosvjestan i znam da sam slavna osoba. No ipak, ne mislim da je moja slava nešto posebno što me uzdiže iznad drugih ljudi. Samo sam postigao određen uspjeh u košarci kojeg nisu neki drugi. Život me naučio da nije bitno nečije ime ili slava, već nečija dobrot. Svi smo mi ljudi od krvi i mesa, svi plaćemo kad nas boli, svi krvarimo kad se porežemo. U tom pogledu smo svi isti.

Drugačiji: Je li srednjoškolac u Vama ikad mogao sebe zamisliti kao ovako uspješnog i poznatog?

Sve do 22 godine nisam ni pomislio da bi košarka mogla biti moj životni poziv. Društvo i treneri bili su dobri i to mi je bio prioritet, igrati i zabavljati se.

Drugačiji: Jeste li bili sigurni u svoj uspjeh u srednjoškolskim danima i jeste li zbog toga zapostavili školu?

Nisam nikad zapostavio školu u smislu loših ocjena i popravnih, ali sigurno sam mogao postići i bolje uspjehe da nisam provodio silno vrijeme trenirajući.

Drugačiji: Što biste poručili sebi iz srednjoškolskih dana iz današnje perspektive?

Ne žalim ni za čim, moj kompletan život išao je nekim svojim tijekom uz puno rada i truda. Možda bih promijenio samo kozmetički par detalja, ali sveukupno gledajući, zadovoljan sam svime.

Drugačiji: Mislite li da Vaša generacija ima neke bolje kvalitete od ove današnje?

U moje doba nije bilo nekog velikog izbora, bila su dva programa na televiziji, prvi i drugi koji je počinjao u pet popodne, pa gledaj. Ako si želio saznati neku informaciju, npr. koja je valuta u Boliviji, morao si ili pronaći nekog pametnog čovjeka da ti odgovori ili otići u knjižnicu. Danas je tehnologija napredovala



i svaka je informacija dostupna u sekundi. Utoliko je mladima danas lakše. S druge strane, ljudi su zbog te iste tehnologije sve otuđeniji. Mi smo živjeli na ulici. Ona nas je odgojila, tamo smo naučili i ono dobro i ono malo lošije, ali sve potrebno za život. Glupo je da smo prijatelji s čipom, a ne s ljudima. Utoliko je mladima danas teže.

Drugačiji: Životni moto?

Budi dobar prema svima koji to zaslužuju. Radi puno. Zaboravite priče da iza bilo kojeg uspjeha stoji sreća i bogati roditelji. Samo rad.

Drugačiji: I za kraj, koji savjet biste dali našim čitateljima koji žele uspjeti u sportu?

Kroz život sam naučio dvije stvari koje su mi se pokazale kao formula za uspjeh. Prva je broj pravilnih ponavljanja. Znači da moraš napraviti beskonačno mnogo pravilnih ponavljanja nekog pokreta da bi ga doveo do savršenstva. Ništa talent, samo rad. Druga je – ogledalo. Ono treba biti jedini sudac u životu. Nikad mi trener ne bi trebao reći u čemu sam pogriješio na utakmici u kojoj bih bio loš, sam bio sebe svjestan. Ispred ogledala nema laganja, moraš prema sebi biti iskren.



NISMO SAMO PAMETNI, VEĆ I SPRETNI Sportske je uspjehe gušt pratiti ove godine

Piše: fan sportskog kluba II. gimnazije prof. Boris Škifić

Zlato našim skijašima na Kupresu

U petak, dana 21. 2. 2020. na Kupresu, pod vodstvom profesora Idriza Melića i Enca Petranića, muška ekipa skijaša naše Druge gimnazije, u sastavu Roko Marušić, Eugen Drago Mojsović, Marko Kuret i Petar Paradžik, osvojila je prvo mjesto, zlatnu medalju i velikog pobjedničkog medvjeda. Nakon nastupanja i napornog skijanja slijedilo je veliko slavlje, prva zlatna medalja u srednjoškolskim skijaškim natjecanjima za našu sportski proslavljenu školu.

U pojedinačnoj konkurenciji treće mjesto i brončanu medalju osvojio je Roko Marušić, i tim izuzetno dobrim rezultatom pomogao muškoj ekipi, uz ostale natjecatelje, u osvajanju skupnog pobjedničkog prvog mjesta.

Nogometaši Druge osvojili prvo – zlato!

Na natjecanju srednjih škola u nogometu, natjecanju koje je daleko najprestižnije među srednjoškolskim natjecanjima u gradu nogometa i Hajduka, ekipa Druge gimnazije u jakoj je konkurenciji zasluženo

osvojila prvo mjesto – pehar i zlatne medalje, što je izuzetan uspjeh.

Igrači Druge gimnazije za ulazak u polufinale igrali su četvrtfinalnu utakmicu s Petom – sportskom gimnazijom, i pobijedili u maestralnoj igri, pet naprema jedan. U polufinalu se Druga gimnazija sastala s jako dobrom Trećom gimnazijom, koja je kasnije osvojila treće mjesto pobjedom nad Turističkom školom, i bez većih problema pobijedila šest naprema jedan. U finalu je Drugu čekala snažna nogometna momčad Tehničke škole, ali nakon suverene igre, Druga gimnazija pobijedila je pet naprema dva, i tako pobjednički osvojila zlato, te se plasirala na županijsko natjecanje srednjoškolskih nogometaša.

Druga gimnazija je, po ocjeni svih pratitelja ovoga natjecanja, zaslužila i proglašenje najboljih igrača cijelog turnira, vratara Luke Balića i strijelca Filipa Ivaniševića, koji je po mnogima bio i najbolji igrač turnira, no kada bi se to reklo za bilo koga iz prve postave Druge, ne bi se pogriješilo, prvenstveno za izuzetnog Sandra Lozića te Denija Zebića i Roka Bašića. No, valja istaknuti da i druga postava Druge gimnazije ima veoma talentirane nogometaše što

je, također, važno za kolektivno pristupanje igri.

Valja napomenuti na kraju da su se igrači i profesor, nakon proglašenja, počastili ručkom, a kako je ravnateljica Druge gimnazije Ivanka Kovačević tih dana bila na bolovanju, igrači su je nazvali i rekli joj da to prvo mjesto posvećuju njoj uz želje za brzo ozdravljenje što je bilo posebno lijepo od njih.

Želimo našim nogometašima puno uspjeha na daljnjim natjecanjima, sve čestitke svim igračima, na odličnoj igri, sportskom ponašanju, kolektivnom pristupu i časnom zastupanju boje Druge gimnazije, naravno i posebne čestitke treneru svih srednjoškolskih trenera, profesoru Idrizu Meliću koji ih je odlično pripremio i savršeno kao trener vodio svaku utakmicu.

Bronca košarkaša zlatnoga sjaja i zlatna Lana Kokoškov

U ponedjeljak, 9. 12., u Zbornici za vrijeme velikog odmora bilo je posebno svečano. Profesorima i ravnateljici Ivanki Kovačević, kojoj je ovom prigodom poklonjen osvojeni pehar, predstavili su se košarkaši Druge na čelu sa srednjoškolskim trenerom svih trenera Idrizom Melićem, i Lana Kokoškov, pobjednica u streljaštvu na natjecanju svih splitskih škola. Ispraćeni su dugim pljeskom, a ravnateljica im se u ime svih profesora posebno zahvalila i čestitala na uspjehu.

Košarkaški tim naše škole na gradskom je natjecanju osvojio treće mjesto i brončanu medalju. Zanimljivo je to što su naši izvrsni košarkaši izgubili u cijelom natjecanju samo jednu utakmicu, ali je ona bila u polufinalu i tako su izgubili mogućnost igranja u finalu u borbi za prvo mjesto. Košarkaši su u grupnom natjecanju dominirali i lako pobijedili sve škole, i tako se plasirali u finalno natjecanje. U polufinalu su igrali protiv Treće gimnazije, favorita natjecanja koja u svojim redovima ima dva reprezentativca, vodili tri četvrtine, ali su posustali u zadnjoj četvrtini i izgubili s četiri razlike. Za treće mjesto i brončanu medalju igrali su protiv Elektrotehničke škole, prošlogodišnjeg pobjednika, i lako ih svladali sa sedam razlike. Zanimljivo je, također, da je u finalu Ekonomska škola pobijedila Treću gimnaziju kojoj nije igrao jedan od ponajboljih igrača zbog ozljede, a u grupnoj fazi natjecanja naša škola je pobijedila



Zlatna nogometna momčad Druge gimnazije s profesorom Melićem



Zlatni skijaši uručili su zlatnog medu ravnateljici Ivanki Kovačević

Ekonomsku školu bez većih problema. Zbog svega toga može se reći da je njihova brončana medalja i te kako zlatnog sjaja.

Učenica Lana Kokoškov, maturantica, je na Prvenstvu srednjih škola u streljaštvu postigla izniman rezultat, od trideset natjecateljica, ona je pogodila 145 krugova, pet više od drugoplasirane i trećeplasirane, i tako nadmoćno osvojila prvo mjesto, što je svakako za posebnu pohvalu.



NEUOBIČAJEN SPORT Cheerleading

Želim razbiti mit o cheerleadingu kao o (samo) navijanju i pokazati vam da je to jednakovrijedan sport kojim se bavi sve više djevojaka u našoj školi.

Piše: Paula Katić, 1.e

Cheerleading (navijanje), sport je u kojem navijačice navijaju za svoj tim kao oblik ohrabrenja. Hrvatski cheerleading savez u Međunarodnoj je organizaciji cheerleadinga od svog osnivanja, 2008. godine, a u prosincu 2015. godine priznao ga je i Hrvatski olimpijski odbor. Ali, natjecateljski cheer sport je koji se suštinski razlikuje od navijanja na utakmici. Navijačice sudjeluju i na zasebnim natjecanjima kao samostalne ekipe te time one postaju natjecatelji, a ne samo popratni, zabavni sadržaj.

Zabava ili sport?

U Splitu, kao i u ostalim gradovima Hrvatske često čujemo kritike o svrstavanju cheerleadinga u nižu skupinu sportova. No, unatoč ljudskim dilemama, cheerleading je timski sport svjetske razine. U Hrvatskoj se svake godine održavaju dva osnovna natjecanja. Sudjeluju većinom svi klubovi u Hrvatskoj koji se nalaze u Cheerleading savez, a natječu se u plesnim disciplinama: CHEERLEADING, CHEERDANCE, JAZZ DANCE, HIP HOP, TIME OUT I SHOW DANCE u kategorijama mini kadeta, kadeta, juniora i seniora. Također, svake godine održava se svjetsko natjecanje u Americi te europska natjecanja u raznim državama. Osvajanjem zlata na državnom natjecanju, plesačice se direktno plasiraju na eu-

ropsko natjecanje.

Bronca iz Sankt Peterburga

U Splitu, Plesni klub *Noa* i Plesni klub *Sedmi Vjetar*, klubovi su s najbrojnijim odlascima na europska prvenstva. Našu državu predstavljaju već dug niz godina u kategorijama cheerdance, hip hop i jazz dance juniori i seniori. Rusija i Slovenija države su s najviše osvojenih zlata. Hrvatska se nalazi na otprilike sedmom mjestu od najmanje 25 država sudionica europskih prvenstava.

U lipnju 2019. u Saint Petersburgu održano je europsko prvenstvo u organizaciji europskog saveza European Cheer Union. U vebnoj Sibur areni sudjelovale su članice iz 24 države, a Hrvatsku je predstavljalo 45 članica Cheerleading kluba *Noa*. Najuspješnije su bile juniorke koje su osvojile brončanu medalju u disciplini hip hop doubles. To je ujedno i prva hip hop medalja s velikog natjecanja i to u disciplini koja je spoj breakdance elemenata, plesa i akrobatike.

Navijanje na terenu jednako natjecanjima saveza?

Iako i navijanje na nogometnim, košarkaškim te vaterpolskim poluvremenima i navijanje u savezu nose jednako ime 'cheerleading' ne svrstavamo ih u istu skupinu. Nekadašnje Hajdukovke Spalatin

plesačice Plesnog kluba *Noa*, *Cedevitasice*, *Žutke*, plesačice *Cibone* i brojne druge skupine, navijačice su na terenima. U vrijeme poluvremena plešu tzv. time out u trajanju od pola minute. Cilj je njihova plesa zabaviti publiku i bodriti svoju ekipu. Svaki je sport težak pa tako i ovaj, no navijanje u savezu cheerleadinga zahtjeva potpuno drugačije plesne koreografije i disciplinu plesača.

Moja ljubav prema cheerleadingu

Kao osoba koja se cheerleadingom bavi od svoje četvrte godine, u potpunosti mogu potvrditi da je ovo uistinu zahtjevan sport. Roditelji su me upisali u jedan od klubova u nadi da ću plesati nekoliko mjeseci, a zatim se iskušati u nekom drugom sportu. Ljubav za baš ovim sportom pojavila se nakon prvog održanog europskog natjecanja u Francuskoj i osvojenog zlata i bronce. Bilo je to u drugom razredu osnovne škole. Svake godine pripremamo se za nešto novo, imamo ciljeve i trudimo se ispuniti ih. Odrasla sam u klubu i tu sam proživjela i predivne i one naporene i teško izdržive periode života. Posjetila sam mnoge države i vidjela mnogo u svijetu poznatih ekipa. U cheerleadingu je, kao i u ostalim sportovima, potrebno mnogo više od samog talenta. Potreban je trud i ustrajnost, timski duh, snaga i mnogi padovi koji na kraju rezultiraju uspjehom.

Ako vas je ovaj tekst zainteresirao za cheerleading, čekamo vas u jednom od klubova!



Prednastupno uzbuđenje



Glavno oružje - pomponi



Bodrenje natjecatelja Splitskog maratona



DRUGAČIJA MUZEJSKA ATRAKCIJA

Mjesto na kojemu opet postaješ dijete

Muzej osjeta zabavan je i poučan muzej koji svojim izlošcima ispituje i provocira naša osjetila. Na *TripAdvisoru* nalazi se na drugom mjestu od 146 preporučenih stvari što raditi u Splitu. Posjetila ga je i naša novinarka.

Piše: Ema Gabela, 1.f

Koliko je vas bilo u City Centru u zadnjih godinu dana? Vjerujem mnogo. A koliko vas zna da se tamo nalazi prvi Muzej osjeta u Hrvatskoj? Vjerujem mnogo manje. Vrijeme je da to promijenimo! Ovaj je muzej mjesto na koje želite otići!

Muzej svojim interaktivnim eksponentima, konceptom i dizajnom potiče posjetitelje da svjesno koriste sva svoja osjetila i reagiraju na podražaje. Muzej je napravljen i osmišljen kako bi posjetitelji, obilazeći ga, nešto naučili, ali na vrlo zabavan način. Podijeljen je u šest zona: intro zonu, zonu vida, sluha, mirisa, okusa i balansa. Posjećuje ga uglavnom mlada populacija i obitelji, ali i stranci. Muzej surađuje s vrtićima, osnovnim i srednjim školama i fakultetima te sudjeluju u velikim projektima s lokalnom zajednicom od kojih je 50% humanitarnoga karaktera.

Šest zona, sve zabavnije od zabavnijega

Na početku obilaska muzeja mora se proći kroz imitaciju poznate splitske uličice Pusti me proć, koja

je cijela zelena s crnim iluzijama navodeći vas na pogrešan izlaz. Zona vida sastoji se od 3D Jadranskog mora s njegovim ljepotama, ali i roniocem te cijevima, Dioklecijanove palače na čijim se zidovima nalaze ratnici koji promjenom svjetla postaju bljeđi ili naglašeniji, sobe sa zrcalima na kojima izgledamo debelo i malo ili visoko i mršavo, stolice na jednoj nozi na koju, kada se sjedne, osoba izgleda kao da lebdi, Ames sobe s Dinom Radom unutar koje na jednom mjestu izgledamo malo, a na drugom ogromno te sobe s obrnutim namještajem, tj. pokućstvo je na stropu, a nebo na podu. Zona sluha osmišljena je tako da se posjetitelje osvijesti o postojanju različitih zvukova i frekvencija, a sami izlošci su šareni, interaktivni i vizualno privlačni. U njemu se nalaze sobe koje omogućuju prezanimljiva zvukovna iskustva, od laserske harfe, klavirske klupe do slušanja različitih zvukova i jačina frekvencija. Zona balansa osmišljena je kao eksponent koji izaziva percepciju ravnoteže i privlačna je mladima. Čini ju Spinning Vortex tunel, kojeg svi obožavaju i jedva čekaju pro-

ći kroz njega. Zona mirisa interaktivna je soba čija unutrašnjost ima cilj pružiti posjetiteljima iskustvo i doživljaj različitih mirisa. Kako bi saznali o kojem je mirisu riječ, posjetitelji mogu pratiti cijevi koje na jednom kraju pomirišu ili mogu samo mirisati kutije upotrebljavajući svoje znanje raspoznavanja mirisa tako da ih miris podsjeti na neku stvar ili jelo. Svaki miris oblikovan je i korišten tako da prezentira lokalno područje i priču. Zadnja zona, zona dodira osmišljena je kao interaktivna, zabavna, zanimljiva i intenzivna zona. Unutar nje izloženi su mnogi izlošci poput kreveta napravljenog od 3500 oštih čavala, tajanstvenih predmeta unutar kutija i plazme kugle. Dodite što prije u ovaj muzej, nećete požaliti!

Optičke iluzije na svakom koraku

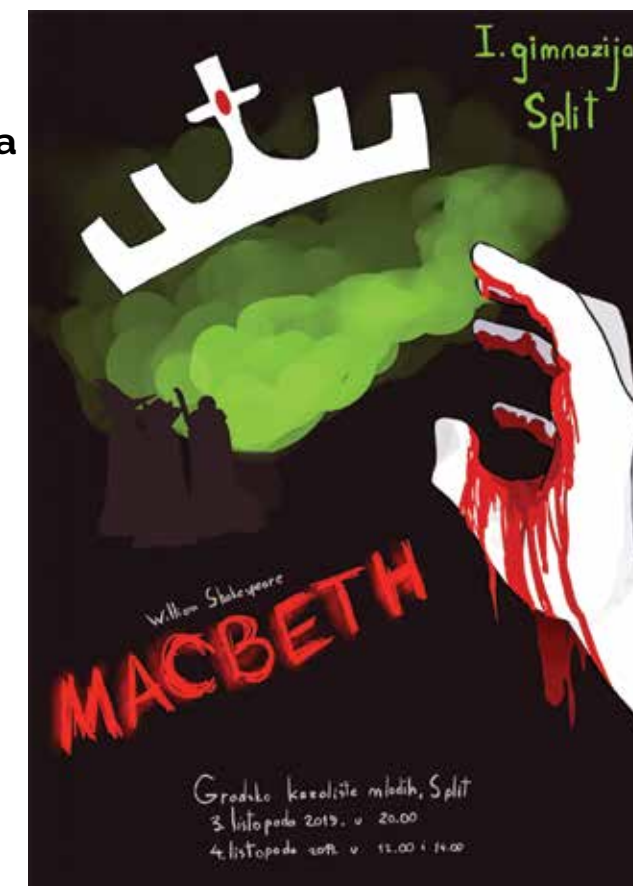


IZVEDBA NAŠIH VRŠNJAKA *Macbeth* – krvavo dobra predstava

Macbeth, poznata Shakespeareova najkraća krvava tragedija, ove je godine bila veliki zalogaj koji su uspješno zagrizli učenici I. gimnazije u dramskoj radionici u suradnji s gostujućim profesorom Paulom Shermanom iz Dovera u Velikoj Britaniji.

Piše: Ema Gabela, 1.f

Učenici Prve gimnazije odigrali su najpoznatiju i najkrvaviju tragediju Williama Shakespearea u predstavi postavljenoj u Gradskom kazalištu mladih. Odmah je bilo vidljivo da su učenici, iako amateri, uložili ogroman trud (treba naučiti sav taj tekst na engleskom!). Jedva smo čekali gledati naše kolege na pozornici, a vršnjačka dob glumaca ono je što je ovu predstavu izdvajalo od bilo koje druge koju smo gledali. Učenici su vrlo uvjerljivo govorili, s odličnim i razumljivim izgovorom, no nije to jedino plijenilo pažnju gledatelja, već i kostimi koji su vjerno predstavili tadašnje odijevanje, i rekviziti zbog čega je predstava bila još zanimljivija. Na sceni se jasno moglo uočiti nalaze li se glumci u blagovaonici, kraljevstvu, ili šumi zbog upotrebe rekvizita poput lijesa, stolova, mačeva, bodeža, petrolejske lampe, grana stabala i mnogih drugih. Glazba je bila savršeno ukomponirana s pojedinim dijelovima predstave, izazivala je



napetost i neizvjesno iščekivanje sljedećeg poteza glumaca. Radnja je, kao i sama scena, kako je predstava odmicala, postajala sve zanimljivija kako se dolazilo do kulminacije i raspleta. Moram zaključiti da je predstava izvrsno osmišljena i odglumljena i da je nadišla moja početna očekivanja.



KAD PREPOZNAŠ SEBE NA POZORNICI Ča ovaj Split drami!

Poznato je da je splitska pozornica jedna od najutjecajnijih u Hrvatskoj. Poznato je to da Dalmatinci svakodnevno drame, ali samo nekolicina na profesionalan način. Poznato je, također, i da se draži staroga Splita gube iz godine u godinu, a to su prvo primijetili upravo sami Splitsani.

Tekst: Ira Osibov, 3.a

Ko? Di? Šta?

Splitsko kazalište *Play Drama* svoju publiku nikada nije ostavilo ravnodušnom, a navedenu su izjavu učinili činjenicom još jednom izvanrednom predstavom imena *Dijete našeg vremena*. Izvedena jedne proladne listopadne noći u gradskom klubu *Quasimodo*, predstava i dalje sakuplja samo najbolje kritike te redom oduševljava sve svoje gledatelje, i mlade i stare. Automatski zaintrigirani razigranim, ali i savjesnim načinom prikazivanja gubitka nekadašnjih starih kamenih draži Dioklecijanovog omiljenog grada, učenici Druge zgrabili su preostale karte (sve su se druge mahom rasprodale) i uz pratnju profesorica jurnuli do *Quasija*.

A ča nan fali?

Što nam nedostaje? Što gordom antičkom gradu poput Splita može nedostajati? Predstava pokazuje kako nam nedostaje mnogo toga, a prvenstveno mediteranska duša. Lavandu smo, barke i mreže prodali za jeftine globalne užitke: besplatan internet, jahte koje se šepire na Zapadnoj obali, praznu glazbu koju zavijamo uz strana pića. Split je postao upravo takav; raspršen među strancima, Split iz ljeta u ljetu pripada turistima. Možda čitava situacija pro-

danog Splita ne bi bila toliko tužna da mu Splitsani, zaokupljeni pretjeranim ugostiteljstvom, sami s glave nisu strgnuli lovorov vijenac.

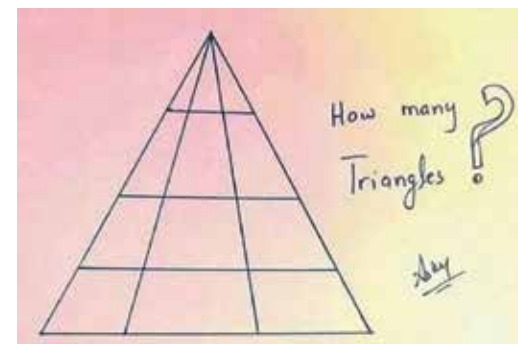
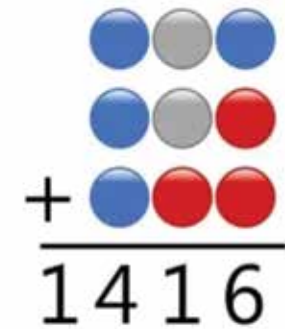
I šta sad?

Sada, ništa. Živimo od ljeta do ljeta. To je očigledno jedino doba u kojem grad oživi, a oživi da bi se pokazivao. Oživi da umjesto uloge ponosnog rimskog cara izigrava suludo dotjeranu pudlicu na izložbi pasa. *Evo ih, evo, dolaze! Vrijeme je da živimo!* vikali bi glumci pred hordom Kineza grabeci slamnate šešire, boce vina i gitare, spremni im predstaviti lažnu sliku grada koji diše samo na srpanjski zrak. Picigin, Hajduk, Bačvice i kale, sve je to postalo dio splitskog ljetnog spektakla. A kad nastupi zima, kad Japancima, Česima, Kinezima i Poljacima postanemo manje zanimljivi, kao da i mi sami izgubimo vjeru u ono što je naše. Nije li poražavajuće da nam tek stranci mogu donijeti osjećaj pune slave Splita?

Ipak, nasmijavajući publiku do suza našim tipičnim žargonom, narječjem, a posebice mentalitetom preslikanim do savršenstva, vješti su nam glumci vjerodostojno uprizarili glavni problem nekada časnog i slavnog Spalata – možda ga uistinu prodajemo za trideset zlatnih dukata.

Okušajte se u cipelama profesora hrvatskoga jezika i lektorirajte ovaj tekst!

Njena kosa uvijek je bila pravilno razdjeljena te nikad nije bila raščupana. Posvijetljila je kosu pa joj sad izgleda požutjelo i izpucalo. Do prije nedavno svi su htijeli imati njenu kosu, a sad je besramno kritiziraju. Načičemo joj boljeg frizera da popravi štetu, ako bude htijela. Hoćelite li je onda prestat kritizirati? Nije greška njena što je upala u ruke neizkusnog frizera.



Dokaži da je $2 + 2 + 2 = 6.11$

Riješi zagonetke!

Šareno kolo, ni na nebu, ni na zemlji.

Što bez nogu bježi, a bez ruku grabi?

Što možeš servirati, a ne možeš pojesti?

Kad ga nema nedostaje, kad ga ima kukaš.

72, 70, 66,
60, , 42

Koji je broj umjesto Simbe?

vicevi

I have a vest. If I had my arms cut off, it would be a jacket.

Sjedi krava na trešnji i jede višnje. Dolazi druga krava i pita je: Što radiš na trešnji?

- Jedem višnje.
- Odakle ti?
- Pa ja ponila.

Rimljanin uđe u kafić i traži martinus.

Konobar ga pita: „Mislite martini?“

Rimljanin odgovara: „Da sam htio dupli, tako bih i tražio!“

Ako ne mi, tko?

Ako ne sada, kada?

Transparent s FFF prosvjeda